

ஸ்ரீ

ந
ங
து

ஹ
ரி

H
I
N
D
U

O
L
I

அன்றை வினாக இந்து மயன்றும்
காலாண்டுதழி

Quarterly of
All Ceylon Hindu Congress

தீவும் - 15

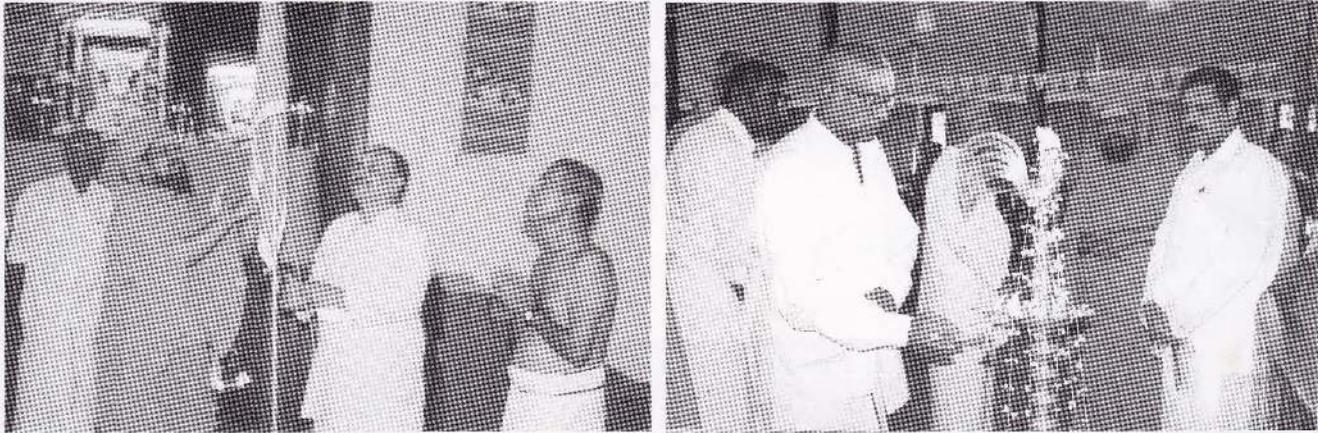
சபர் - 02

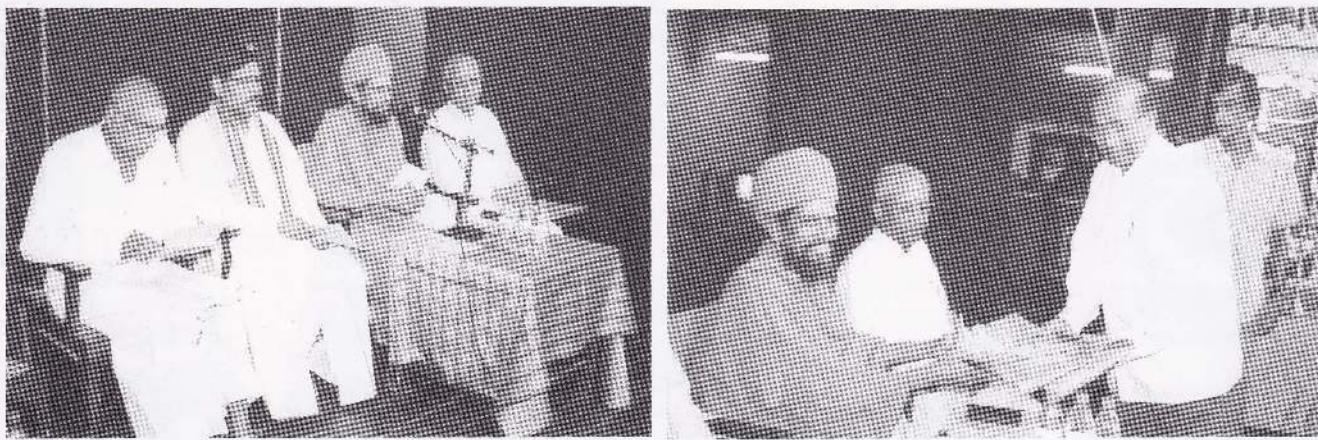
அன்றை

துடிக்கானேவ் தேவஸ்தான
ஏகா சுஞ்சாம்போக சுறப்பதழி

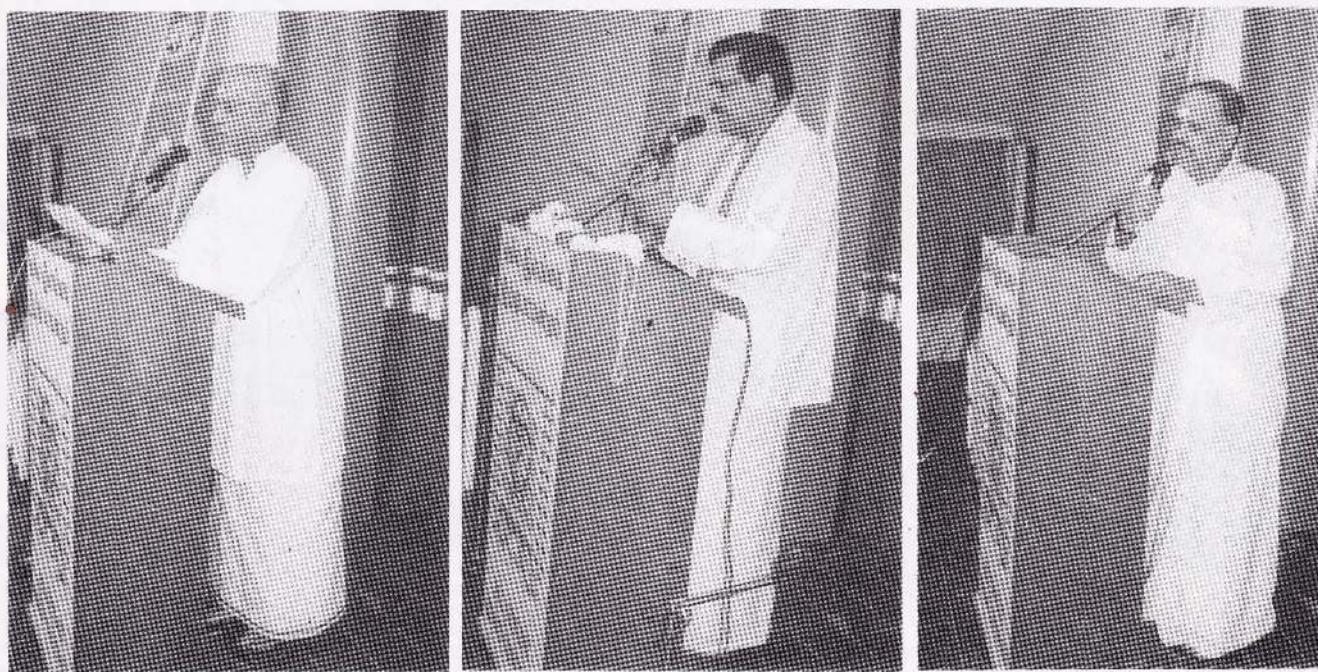
ஸ்ரீலக்ஷ்மී ஆறுமுகநாவலர் நினைவு தன நகழ்வு (15.12.2010)

திருப்பணந்தாள் ஆதீன இளை அடிகள் சிவத்திரு சுந்தர மூர்த்தி தம்பிரான் கவாயிகள் நந்திக் கொட்டியை ஏற்றி வைப்பதையும், அருகே மாமன்றப் பிரதிச் செயலாளர் கலாநிதி முத்துமத்யா கதிர்காமநாதன், மாமன்ற சமய விவகாரக் குழுத் தலைவர் திரு. க. ஜெகதீசன் ஆகியோரையும் முதலாவது படத்திலும், சீரப்பு விநந்தினரான திரு. முருக இராமலிங்கம் மங்கள விளக்கிக்ரத்துவதையும், அருகே மாமன்றத் தலைவர் மனிதனீயர் வி. கமிலாசபிள்ளை, திருப்பணந்தாள் ஆதீன கவாயிகள், சீரப்பு விநந்தினரான சிவத்திரு யோகாளந்த அடிகள் ஆகியோர் இரண்டாவது படத்திலும் காணலாம்.

தவத்திரு சுந்தரமூர்த்தி தம்பிரான் கவாயிகள் ஆசியுனர் வழங்குவதையும், அருகே மாமன்றத் தலைவர் சிவத்திரு யோகாளந்த அடிகள் திரு. முருக இராமலிங்கம் ஆகியோரையும் முதலாவது படத்திலும், மாமன்றப் பிரதிச் செயலாளர் திரு. மா. தவயோகராஜா ‘இந்து ஒளி’ நாவலர் நிலைவுச் சிறப்பிதழ் பிரதியை ஆதீன கவாயிகளுக்கு வழங்குவதையும் இரண்டாவது படத்திலும் காணலாம்.

மாமன்றத் தலைவர் மனிதனீயர் வி. கமிலாசபிள்ளை, சிவத்திரு யோகாளந்த அடிகள், மாமன்றப் பிரதிச் செயலாளர் கலாநிதி மு. கதிர்காமநாதன் ஆகியோர் உரையாற்றுகின்றனர்.

பஞ்சபுராணங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

(திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியது)

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் றன்னைக் காவிரிகுழி வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய் வானை ஆளுரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே மற்றாநுந் தன்னொப்பா நில்லா தானை வானவர்க் ளெப்போதும் வணங்கி யேதுப் பெற்றானைப் பெரும்பற்றுப் புலியுரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நானே !

திருவாசகம்

(மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது)

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா மொட்டா மலர்புறித் திறைஞ்சிப் பக்தியாப் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப் பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும் சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில் செழுமூர்க் கருந்தலே வியசீர் அத்தனே யட்டயே நாதுரித் தழழுத்தால் அதெந்துவே யென்றாக ஓயே !

திருவிசைப்பா

(சேந்தனார் அருளியது)

யிந்தசெஞ் சுட்ரோ பரித்தியோ மின்னோ பவளத்தின் குழநியோ பசும்பொன் சொரிந்தசிந் துரமே தூமணித் திரளோ சுந்தரத் தரசிது வென்னாத் தெரிந்தவை தீக்கவாப் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நியற்கீழ் நின்ற வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை யைந்தனை யஞ்சொல் யையல்கொண் டையறும் வகையே !

திருப்பல்லாண்டு

(சேந்தனார் அருளியது)

சேவிக்க வந்தவன் இந்திரன் செங்கண்மா லெங்குந் திசை திசையன சவுவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாம்குழா மாய் நின்று சுத்தாடும் ஆவிக் கழுதையென் ஆர்வத் தனத்தினை அப்பனை யொப்பா மரா பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கவறுதுமே !

திருப்புராணம்

(சேக்கிழார் அருளியது)

அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண் தறிவகும் தெருளில் நீரிது செப்புதற் காமெனின் வெருளில் மெய்ம்மொழி வான் நிழல்கூறிய பொருளின் நாகுமெனப் புகல்வா மன்றே ! திருச்சிற்றம்பலம்

சிவாயங்

இந்து ஒளி

தீபம் - 15

கூடர் - 02

விகிர்தி வருடம் கூத்துக்கள் 10^{ஆம்} நாள்

24.01.2011

துர்க்காதேவியின் திருப்பாதங்களுக்கு சமர்ப்பணம்

வையகத்தை வாழுவைக்கும் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் சூரிய பகவானின் மகர இராசிப் பிரவேசத்துடன் தைத்திஸ்கள் உதயமாகவிட்டது. “தைபிறந்தால் வழி பிறகும்” என்ற பார்ம்பரிய தத்துவத்திற்கமைய இந்து மக்களாகிய நாஸ்கள் பலவித எதிர்பார்ப்புக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் வைத்து தைத்திஸ்களை வரவேற்று, சூரிய பகவானுக்குப் பொஸ்கிப் படைத்து வழிபாடு செய்த முழுநிறைவில் இருக்கிறோம்.

உத்தராயணம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பகற்பிராமுதின் ஆரம்பமாக மலர்ந்துள்ள இந்த தைத்திஸ்களிலிருந்து, எங்கள் உடன் பிறப்புகள் கடந்த காலங்களில் அனுபவித்து வந்த வேதனைகளும் சோதனைகளும் முற்றாகவே நீச்சி நீம்தியானதும், மகிழ்ச்சிகரமான துமான வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என்பதே எங்கள் பிரார்த்தனையாகும். அன்னையில் கிழக்கில் ஏற்பட்ட மழை, வெள்ளும் போன்ற இயற்கை அனர்த்தச்களீரால் பாதிப்புக்குள்ளாகிய மக்களுக்கும் விரைவில் விமோசனம் கிடைக்க வேண்டும் எனவும் இறையருளை வேண்டுகிறோம்.

மலர்ந்துள்ள இந்த தைத்திஸ்களிலே நடத்து நாட்டிலுள்ள பல ஆலயங்களில் கும்பாலிஷேகம், மகோற்சவம் போன்ற பெருவிழாக்களுடன், பெருங்கல் முசை வழிபாடு சீற்பு அலிஷேகங்களும் ஆரம்பமாகிவிட்டன.

இலங்கையிலுள்ள வரலாற்றுச் சீற்புமிக்க ஆலயங்களுள் ஒன்றான தெல்லிப்பழை அருள்மிகு துர்க்காதேவி ஆலயம் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்கும் மேலாள வரலாற்றுச் சீற்பு கொண்டது. அறப்பணியுடன் இணைந்த வகையிலான சமகநாஸப் பணிகளையும் மேற்கொண்டு வரும் பெருமை கொண்டதாக இந்த ஆலயம் விளங்குகிறது. நீண்டகாலமாக ஆலய நீர்வாக சபையின் தலைவராகவிருந்த தெய்வத்திருமகள் கலாந்தி தஸ்கும்யா அப்பக்குட்டி அவர்களது சீற்பர்஗ன தலைமைத்துவமே ஆலயத்தின் பெருவளர்க்கீர்வைக்குக் காரணம் என்பதுடன் அதனாடாக ஒரு மறுமலர்ச்சியைத் தேர்றுவித்தவர் என்பதையும் சொல்வதற்குமல்லகம் நன்கூறியும்.

அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின், ஆலயத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் செஞ்சிகாற்சல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களது வழிநடத்தலில் நீர்வாக சபையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட புனருத்தரண வேவைகளைத் தொடர்ந்து ஆலயம் இப்போது மகாகும்பாலிஷேகப் பெருவிழா காணுகிறது.

துர்க்காதேவியின் மகா கும்பாலிஷேகப் பெருவிழாவையொட்டி மாயன்றக் காலங்காடிதழான ‘இந்து ஒளி’யை சீற்பித்தழாக வெளியிடுவதீல் பெருமதிழ்ச்சியடைகிறோம். ஏற்கனவே துர்க்காபுரம் மகளீர் இல்லத்தின் இருபத்தைந்து வருட நீறைவையாட்டி (2007) வெள்ளீயிழா சீற்பித்தழாக “இந்து ஒளி” மலர்ந்தது. தெய்வத்திருமகள் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மறைவின் போது (2008) நீண்வு அஞ்சலி சீற்பித்தழாகவும், அம்மையாரின் மறைவின் ஓராண்டு நீறைவின் போது (2009) முதலாவது குருபுசை சீற்பித்தழாகவும் ‘இந்து ஒளி’யை வெளியிட்டு அம்மையாரை கெளரவித்திருந்தோம்.

இப்போது மலர்ந்துள்ள ‘இந்து ஒளி’ மகாகும்பாலிஷேக சீற்பிதழை அருள்மிகுதுர்க்காதேவியின் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பணம் செய்து வணக்கி நீர்க்கிறோம்!

இந்தச் சூடில்...

• பஞ்ச புராணங்கள்	01
• ஆசிச் செய்திகள்	03
• அருள்மிகு தூர்க்காதேவி ஆஸயத்தின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்	05
• ஷிளமிகு தூர்க்காதேவியின் அருள்மிகு திருக்கோவம்	08
• ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி திருப்பதிகம்	09
• ஸ்ரீ தூர்க்கா புஜைக்குரிய மங்களவாரம்	11
• எழுந்தருள்வள் தூர்க்கை	13
• என்னிடம் வந்திடு தூர்க்கா !	14
• கண்ணினாற் காப்பாயம்மா !	14
• செஞ்சிஶாற்சிசல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்களுடன் ஓர் உறையாடல்	15
• தூர்க்காபூரம் மகளிர் இல்லத்தின் வளர்ச்சி நிலை	17
• கைவத்துமிழ் உலைன் வரலாற்று நாயகி	18
• தூர்க்காதேவிக்கு ஒரு ஷிளமிகு திருமுஞ்சம்	22
• அம்பிகை வழிபாட்டில் நவதூர்க்கா	23
• என்றென்றும் போற்றுகின்றோம் !	23
• மஹா கும்பாபிஷேகச் சிற்பி	24
• தூர்க்காதேவி மஹா கும்பாபிஷேக விழா -1997	25
• ராதுகால தூர்க்கா அந்தகம்	27
• தூர்க்கையின் தீருவடி பணி மனமே	28
• வேறாகிந்திரு காத்திடுவான் எம் தூர்க்கையம்மா !	28
• நந்திக்கொடி பட்டோளி வீசி...	29
• சிவாகுத்திரி விரதத்தின் மகிழமை	30
• மாமன்ற செய்திக் குறிப்புகள்	31
• விக்ருதி ஆண்டு மகாசிவாகுத்திரி பற்றிய சிந்தனை	33
• THE SIVARATHIRI FAST	37
• SIR PONNAMBALAM ARUNACHALAM DAY	39
• கிழக்கு மக்களுக்கான மாமன்றத்தின் நிவாரண உதவிகள்	48

அந்தச் சூடில்
கர வருடம்
சித்திரை - ஆணி

வாழ்த்து

துய்யதோர் மறைகளாலும் துதித்திடற் கரிய செவ்வேள் செப்பபே ரடிகள் வாழ்க! சேவலுமயிலும் வாழ்க! வெய்யகூர் மார்பு கீண்ட வேல்படை வாழ்க! பொய்யில் சீரடியர் வாழ்க! வாழ்க்கனிப் புவனமெல்லாம்!

இந்து ஒளி

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் விகிர்தி வருடம் கை - பங்குனி இதழ் கூடது திங்கள் 10^{ஆம்} நாள்

24.01.2011

ஆசிரியர் குழு :

பேராசிரியர் அ. சங்கமதாஸ் கலாநிதி குமாரசாமி சோமகந்தரம் சிவபூஷி ய. பாலகைவாசநாத சர்மா திரு. கந்தையா நீலகண்டன் திரு. த. மனோகரன்

ஓரு பிரதியின் விலை ரூபா 50.00 வருடாந்தச் சந்தா [உன்னாடு] ரூபா 200.00 [தபாற் செலவு தனி] வருடாந்தச் சந்தா [வெளிநாடு] US டெலர் 10.00

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A.C. H. C. குட்டம்
91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை,
கொழும்பு - 2, இலங்கை.

இணையத்தாம் : <http://www.hinducongress.lk>
மின்னஞ்சல் : hinducongress@gmail.com
தொலைபேசி எண் : 0112434990, தொலைநகல் : 0112344720

இந்து ஒளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள்
ஆக்கிமோன்களுடையதே.

HINDU OLI
Thai - Pankuni Issue of
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
24th January 2011

Editorial Board :

Prof. A. Shanmugadas
Dr. Kumarasamy Somasundaram
Sivasri M. Balakailasanatha Sarma
Mr. Kandiah Neelakandan
Mr. D. Manoharan

Price : Rs. 50.00 Per copy
Annual Subscription (Inland) Rs. 200.00
(Postage Exclusive)
Annual Subscription (Foreign) U. S. \$ 10.00
(Including Postage)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS
A.C.H.C. Bldg.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha
Colombo - 2, Sri Lanka.

Website : <http://www.hinducongress.lk>

E-Mail : hinducongress@gmail.com

Telephone No.: 011 2434990, Fax No.: 011 2344720

Next Issue :
Sithirai - Aani

Views expressed in the articles in Hindu Oli
are those of the contributors.

இந்து ஓளி

அருள்மிகு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான மகாகும்பாபிஷேக சிறப்பிதழ்
விகிர்தி வருடம் தைத்தீவுகள் பத்தாம்நாள் (24.01.2011) தீங்கட்கீழமையன்று நடைபெறும்
மகாகும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவையிட்டிய சிறப்பிதழக மலரும் ‘இந்து ஓளி’ யை
அருள்மிகு தூர்க்கை அம்பளின் திருப்பக்ஞகளில் சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

நல்ல திருநாளம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர்
நீலமீந் சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களது
ஷுசிச்செய்தி

நிமுத்திருநாட்டில் பழம்பெரும் திருத்தலங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் தெல்லிப்பழை அருள்மிகு தூர்க்காதேவியின் பெருமையை அணவரும் அறிவர். இத்திருக்கோயில் காலத்துக்குக் காலம் பெருவளர்ச்சி கண்டு உலகம் முழுவதிலும் வாழுகின்ற எங்கள் தமிழ் மக்களின் போற்றுதலுக்குரியதாக விளங்குகிறது. தூர்க்காதேவி சந்திதானத்தை நினைக்கும் போதெல்லாம், அன்னை சிவத்திமிழ்ச்செல்வியின் அவர்களை எழுஷன் நினைவுட்டுகிறது. அம்மையாளின் அயாத முயற்சியினால் இத்திருக்கோயில் பெருவளர்ச்சி கண்டது. இவருக்குப்பின், இவாது ஆற்றும்படுத்தலில் வளர்ந்த ஆறு திருமுருகன் அவர்களுடைய தலைமையில் ஆலயப்பணிகள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டு, இப்போது மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா நடைபெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

தெய்வ சந்திதானங்கள் காலத்துக்காலம் புனிதமாக திருத்தப்பட்டு சரியான முறைப்படி பரிபாலிக்க வேண்டியது அவரியம் கோயிற் பணிகள் நிறைவாக இருக்கின்றபோது நாடு செழிப்பிழும் என்பது சைவ ஆகமங்கள் கூறும் உண்ணத் தத்துவமாகும். அந்தவகையில் காலந்தவறாது ஆலய திருப்பணிகள் சீர்செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற சைவ ஆகம விதிக்கறைய நலைபெறுகின்ற தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவையொட்டி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் காலாண்டிதழான “இந்து ஓளி”யை சிறப்பிதழாக வெளியிடுவது பெரிதும் போற்றுத்தக்க விஷயமாகும். சமயப்பணியுடன், சமூகதலைப்பணியும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் இந்து மாமன்றம் காலத்துக்காலம் நற்கருமங்களை ஆற்றிவருவது பாராட்டுக்குரியது.

அந்தவகையில் ஒன்றாக மாமன்றத்தின் காலாண்டு வெளியிடான “இந்து ஓளி” அமைந்துள்ளது. அவ்வப்போது சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வருவதன் ஊடாக இந்துப் பெருமக்களின் போராதாவை மாமன்றம் பெற்றுவந்துள்ளது. தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் சிறப்புகளையும், பெருமைகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் மலரும் “இந்து ஓளி” க்கு நல்லாசி கூறி அமைகிறோம்.

தவந்திருவிலி தொன்னூதன் சுவாமிகள் அவர்களது
(அமைக்கா, ஹவாய் சைவ ஆதீனம்)

ஷுசிச்செய்தி

சிறு ஆலயமாகவிருந்த ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி திருத்தலம் சிவத்திமிழ்ச்செல்வியின் வழிநடத்தலின் கீழ் சர்வதேச ரீதியில் புகழ்பெற்ற ஆலயமாக விளங்குவதுடன், ஆலய வழிபாட்டுடன் அறப்பணிகளையும் ஆற்றிவருவது போற்றுதலுக்குரியது. இப்போது மீண்டும் கும்பாபிஷேகம் காணும் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி திருத்தலம் சென்றொற்செல்வர் தலைமையில் மேலும் சிறப்பான எழுச்சியுடன் வளரவேண்டும் என அம்பிகையை வேண்டிப்பிரார்த்திக்கிறோம். இவருக்குப் பக்கப்ளமாக நின்று எல்லோரும் உதவவேண்டும் எனவும் வேண்டுகிறோம்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் வெளியிடுவது ஆற்றும் காலாண்டிதழான “இந்து ஓளி” தூர்க்காபுரத்தில் சிவத்திமிழ்ச்செல்வியின் செய்தியை உலகுக்கு எடுத்துச் சென்று சொல்லும் அரிய சேவையை ஆற்றிவருகின்ற அதேவேளையில், கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா நடைபெறும் இப்புனித தினத்தில் சிறப்பிதழாக வெளிவருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இந்து மாமன்றத் தலைவர் மனிதங்கூர் வி. கயிலாசபிள்ளை அவர்களது சிறப்புச் செய்தி

“பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே நுடைய
ஹனினை உருக்கி உள்ளொளிபெருக்கி
உலப்பிலா ஆண் தமாய
தேனினைச் சொரிந்து பழும் பழுங் திரிந்த
செல்வமே சீவிபெரு மானே...”

என மனிவாசகரால் விழிக்கப்பட்ட எம் பெருமானின் சக்தியாக இயங்கும் சிறப்புமிக்க ஆலயங்களில் ஒன்றான ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் வடபுலத்தில் அமைந்திருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகின்ற தூர்க்காதேவி அம்பாளின் சிறப்பு யாவூம் அறிந்ததே.

ஆனாலும் சிறப்புமிக்க தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்திற்கும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்திற்கும் இடையில் நீண்ட காலமாகவே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்து வந்தன்ன.

“அகர முதல் முழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதல்லீரே உலகு.”

என்ற வள்ளுவரின் குற்றங்கமைய ஆதியாகிய காலவளை முதல்வனாகக் கொண்டு இறையன்பின் வழி நிற்று ஆலய அறுப்பணிகளுடன் இணைந்தவைகையான சமூகப்பணிகளும் இந்த ஆலயத்தின் தலைவராக இருந்து மறைந்த தலைவி தங்களும் அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்களின் ஊடாக வளர்க்கப்பட்டு இவ்வாலயம் ஒரு சமூக நேரிப்புக்குரிய ஆலயமாகப் போற்பட்டது.

இவ்வாலயத்தின் இவ்வாழான பணியினை வளர்த்துதல் ஊடாக சமய வளர்ச்சியில் புதியதோர் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமைக்குரியவர் தங்கம்பா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்கள். இவர் மாமன்றத்தின் கௌரவ உறுப்பினராகவும், அறுங்காலவர் சபையிலும் இணைந்திருந்து சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர்.

மாமன்றம் அம்மையாளின் உயர்ந்த சேவையைப் போற்றும் வகையில் 1973ஆம் ஆண்டில் கொழுமில் “சிவஞான வித்தகர்” என்ற பட்டத்தையும், மாமன்றப் பொன்னிமாலையொட்டி 2005ஆம் ஆண்டு யாற்பாணத்தில் நடாத்திய இந்து மாநாட்டின் போது “தெப்வத்திருமகள்” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கிக் கொரவித்தது.

அம்மையாளின் மறைவின் போது (2008) மாமன்றக் காலாண்டிதழான் “இந்து ஓளியை” நினைவு அஞ்சலி சிறப்பிதழாகவும், அன்னாரது மறைவின் ஓராண்டு நிறைவின் போது (2009) முதலாவது குருபுதை சிறப்பிதழாகவும் வெளியிட்டு மாமன்றம் அவரைக் கொரவப்படுத்தியிருக்கின்றது.

“வேண்டிய வேண்டியானாக எய்தற்கு செய்தவம்

கண்டு முயல்ப் படும்.”

என்ற குற்றங்கு அமைய பிறவிப் பயன் பெற செய்யத்தக்க தவம் இப் பிறவியிலேயே முயன்று செய்வதற்கு வழிசமைக்கும் வழிபாட்டு தலைமாக ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி ஆலயம் எம் மன்னில் அருள் பாலித்திருப்பது நாம் செய்த முற்பிறவி பயனே ஆகும்.

இப்பொழுது தேவஸ்தானத்தின் தலைமையைப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பதன் ஊடாக அம்மையாரது அரும் பணிகளை அவரது அடிக்கவட்டைப் பின்பற்றி செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் சிறப்பாகச் செய்து வருவதைக் காண முடிகிறது. இவரது நிர்வாகத்தின் கீழ் ஆலயத்தின் புனருத்தாணப் பணிகள் நிறைவு பெற்று மகாகும்பாபிஷேகப் பெருவிறா நிகழ்வுது இந்து மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

எனவே இம் மகிழ்ச்சியின் குடமுழுக்கு விழாவின் சிறப்பிதழாக “இந்து ஓளி”யை வெளியிடுவதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றோம்..

தெல்லிய்மழு ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான நிர்வாகசபை தலைவர் செஞ்சாற்செல்வர் ஸ்ரீ. த்ருமுருகன் அவர்களது வாழ்த்துச் செய்தி

எல்லாம்வல்ல அருள்மிகு தூர்க்கை அம்பாளின் மகா கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், காலாண்டிதழான் “இந்து ஓளி”யை மகா கும்பாபிஷேக சிறப்பிதழாக வெளியிடுவதையிட்டு மிகவும் ஆண்நிதமடைகிறோம். இந்து மாமன்றம் எங்கள் தேவஸ்தானத்தின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்கின்ற விடயங்களில் காலத்துக்குக் காலம் பெரிதும் அக்கறைகொண்டு செய்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களை முன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்பதாகவே கொரவித்து அவர்களுடைய பணியை பெருமைப்படுத்திய சிறப்பு இந்து மாமன்றத்திற்கு உரியது. மாமன்றப் பொன்னிமா நிகழ்வின் போதும் அன்னை கொரவிக்கப்பட்டார். அன்னை இறைபுமைடைத்தோதும் இந்து மாமன்றம் “இந்து ஓளி”யை அருங்கலி சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு அன்னாரது சேவையைப் போற்றியிருந்ததையும் சிறப்பாகச் சொல்லவேண்டும்.

இப்போது நடைபெறும் மகா கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு இந்து மாமன்றம் “இந்து ஓளி”யை சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு ஆவணப்படுத்துகின்ற சிறப்பான கைங்கியத்தை நாம் பெரிதும் வாவேற்கிறோம் குறிப்பாக, நமது நாட்டின் மிகப்பெரிய சக்தி தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற தூர்க்கை அம்பாளை பல்வேறு சிறப்பு அம்சங்களோடு ஆவணப்படுத்துகின்ற இந்து மாமன்றத்திற்கு நாம் என்றும் நன்றியுடையோம்.

இந்து மாமன்றம் பெரும் தலங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் மிகுந்த அக்கறைகாட்டி வருகிறது. குறிப்பாக, திருக்கேதீஸ்வரம், கொழும்பு - கொம்பனித்தெரு முருகன் ஆலயம் போன்றவைற்றின் மகாகும்பாபிஷேக விழாவின் போது சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு பெருமைப்படுத்திய இந்து மாமன்றம், இன்று எங்கள் தேவஸ்தானத்தையும் பெருமைப்படுத்தி வெளியிட்டுள்ள இந்த இதழானது பலாது கைக்கரும் கிடைத்திருக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அதேநோத்தில் எதிர்காலச்சந்ததி, ஆவணமாக இருக்கின்ற இந்த சஞ்சிகையை வைத்துக்கொண்டு தூர்க்கை அம்பாளுடைய சிறப்புகளை அறியக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இதன்மூலம் கிணத்திருக்கிறது.

இந்து மாமன்றத்தின் இத்தகைய உன்னதமான பணியை வாவேற்பதுடன், தேவஸ்தானத்தின் சார்பாக மாமன்றத்திற்கு வாழ்த்துக்களையும், இதயழூவான நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அருள்மிகு தூர்க்காதேவி ஆலயத்தீன் வரலாற்றும் பதிவுகள்

அருள்மிகு தூர்க்கை அம்பாளின் எழில்மிகு தோற்றத்தை இன்று தெல்லிப்பழை தூர்க்காபூர் பகுதியிலே ஆயிரமாயிரம் உள்ளங்கள் ஒன்றுபட்டுத் தரிசிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் காங்கேசன்துறைப் பெருந்தெரு வழியே எட்டாவது மைல் கல் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் இவ்வாலயம் தூர்க்கை அம்பாளின் பரிபூரண சக்தியைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலான பழையை வாய்ந்த இல் ஆலயத்தின் பூர்வீக வரலாற்றையும், இன்றைய எழுச்சிப் பெருநிலையையும் அறிந்து கொள்வது பயன் தருவதாகும்.

பூர்வீகச் சிறப்பு :

தொன்று தொட்டு வளமும், பண்பாடும் சார்ந்த மக்கள் இலங்கும் யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழை கொண்டுள்ள பிரிவுகளிலே உழவுத் தொழிலைக் கைக்கொண்டு வரும், உயர் புகழுக்கு வித்துமாய கொடைப் பண்புடைய செறிந்திலங்கும் உழுகுடைப்பதி வவுணாவத்தையிலே சைவ மரியிலே வந்தவர் சைவப்பெரியார் கதிர்காமர். இவர் இருபாலும் சிறந்த சைவக்குடியில் தோன்றியவர். இனமையிற் கற்பன கற்றும், கேட்பன கேட்டும் உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவதெல்லாம் உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண்டல் என்னும் சைவநெறி பற்றியே ஒழுகினார்.

ஏற்குறையே 1750 ஆம் ஆண்டளவில் கதிர்காமர் இந்தியாவுக்குத் தலையாத்திரைக்காகப் புறப்பட்டு காங்கேசன் துறையில் தோன்றியேறித் தென்னிந்தியாவின் கீழைக்கரையில் உள்ள வேதாரணியத்திலே கரையேறினார். அவர் அங்கிருந்து பாதயாத்திரையாகத் தல வழிபாடு செய்து கொண்டு காசித்திருத்தலம் வரை சென்றார். இவ்வகையில் இந்தியாவில் ஏறக்குறைய பத்து வருடங்கள் கடந்தன. இக்காலவெல்லைக்குள் அவர் தமிழையும் சமஸ்கிருதத்தையும் நன்கு கற்றுத்தேரி ஒரு தூர்க்கை உபாசகராகவும் மாறிவிட்டார். அதனால் ஏற்குறையே 1760 ஆம் ஆண்டளவில் தாம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பும்போது தூர்க்காதேவி யந்திரமொன்றையும், வெண்கலத்தினாலவைமந்த திருமுகக்கெண்டி' உருவமொன்றையும் கையோடு கொண்டு வந்தார். அன்பார் கதிர்காமர் அவர்கள் காசியிற் பலநாள் தங்கியிருந்தார். இந்தியா முழுவதிலுமிருந்து சக்தி பீடங்கள் அறுபத்து நான்கினுள்ளும் காசியினுள்ள சொப்பனேஸ்வரி பீடம் முக்கியமானது. தூர்க்காதேவி சகல கலைகளுடனும் பொலிந்திருக்கும் பீடம் அது. அன்பார் கதிர்காமர் குறித்த யந்திரத்தை அங்கிருந்தே பெற்றிருந்தார் என எண்ணுதற்கு இடமுண்டு.

காசியாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு காங்கேசன் துறையை வந்தடைந்த இப்பெரியார் கீரிமலையில் புண்ணிய தீர்த்தமாடி அங்கிருந்து நடந்து மூன்றுமைல் தூரம் இவ்விடம் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். திருவருள் அவரது நடையிலே தளர்வைத் தோற்றுவித்தது. ஆயிரக்கணக்கான மைல் தொலைவெல்லாம் நடைகொண்ட நம் பெருந்தகையின் ஆற்றலிலே அடங்கிக் கிடக்கும் தூர்க்கை அங்கிருந்து கொண்டு அனைவருக்கும் திருவருள் பாலிக்கும் திருக்கருணை கொண்டாள். நடை தளர், உடல் தளர், அண்டியிருந்த இலுப்பைத் தோப்பிலே இளைப்பாறினார். திருவருட் கருணையால்

அவர் முன்தோன்றி அவர் கொண்டு வந்த தூர்க்கா சக்கரத்தை அங்கே தாபிக்குமாறு ஆணை பிறந்தது. அவ்வாணையைச் சிரமேல் தாங்கி மாத்தடியிலே சக்கரத்தை அமைத்து வழிபடத் தொடங்கினார்.

தெல்லிப்பழை உழுகுடைப்பதி இலுப்பைத் தோப்பிலே நாகசர்ப்பங்கள் வருவதுண்டு. அவை அங்கு பூசை முடிந்தவுடன் மறைந்துவிடும். வெளிப்பதி தோன்றும் காலங்களிலும் பிற காலங்களிலும் யாரையும் அச்சமுறும் அளவிற்குக்கூட நாகங்கள் நடந்து கொண்டதில்லை. பூசைக் காலத்திலே குருக்கள் பாம்புகளுக்குப் பாலும் பழுமும் வைத்து வழிபடலும், அவை அவற்றை உட்கொள்ளலும் உண்டு. கதிர்காமர் தாம் கொண்டு வந்த யந்திரத்தையும் திருமுகக் கெண்டியையும் ஸ்தாபனம் செய்து வழிபட்ட

இடமே இன்று தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானமாக வானளாவும் கோபுரமும், அலங்கார வளைவு கொண்ட நுழைவாயிலும், அழகிய தெப்பக்குளமும் எழிலுட்டி நிற்கக்காட்சி தருகின்றது. கதிர்காமரின் ஆன்மார்த்த பூசை நிலையமாயிருந்த இந்த ஆலயம் பரார்த்த பூசைக்குரிய நிலையமாய் இன்று விருத்தி அடைந்தவற்றை மேற்கூறிய செய்தி உணர்த்துகிறது.

மாவிட்டபுரத் திருத்தல தொப்பு :

மாவிட்டபுரம் கந்தகவாமி கோயிலோடு இவ்வாலயத்திற்கு ஆரம்ப காலம் முதலே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளதை பழைய எட்டுப்பெரிதிகள் குறிப்பிடுகின்றன. மாவை முருகன் ஆலயத்தில் கருங்கற் திருப்பணி நிறைவேற்றப்பட்டு 1815 இல் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதெனவும், அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் (கி. பி. 1820) தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தில் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதெனவும் அறியப்படுகிறது. மேலும் ஆரசாங்கக் கச்சேரிப் பதிவுகளில் தூர்க்காதேவி ஆலயம் கற்கோவிலென்று 1820 இல் பதியப்பட்ட செய்தியும் மேற்கூறியதற்கு சான்றாக உள்ளது. 1829 ஆம் ஆண்டு

புரட்டாதி விஜயதசமி தினத்தன்று மாவை முருகன் இவ்வாலயத்திற்கு எழுந்தருளி வந்து வன்னி வாழை வெட்டும் நிகழ்ச்சி ஆரம்பாகியது. இந்த விழா வசீட்ட இலங்க புராண சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக உள்ளது.

புராண படனச் சிறப்பு :

இவ்வாலயத்திற் தொன்று தொட்டுத் தொடர்ந்து வரும் மற்றொரு சிறப்பஸ்சம் புராணபடனமாகும். வருடம்தோறும் பெரியபூராணம், கந்தபூராணம், திருவிளையாடற் பூராணம் ஆகியன கிரமமாகப் படிக்கப் பெற்று வந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிரபல அறிஞர்கள் பலர் இப்படிப்பக்களில் பங்குபற்றியுள்ளனர். உடுப்பிடிச் சிவசம்புப் புலவர் அவர்கள் இவர்களில் ஒருவர். 1958ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மூன்று பெரும் புராணங்களும் படிக்கப்பெற்று உரைக்டிப் பயன்கூறி வந்தமையும் சிறப்பஸ்மாகும்.

தர்மகர்த்தா சபையும் நிர்வாக சபையும் :

1948இல் தனி முகாமையாளர் திரு. க. நாகநாதர் அவர்களினால் பதினொரு பேரைக் கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையினரிடம் ஆலய பரிபாலனம் ஓப்படைக்கப்பட்டது. 1965இல் உப சபையாக பதினெட்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாக சபை தெரிவ செய்யப்பட்டு அவர்களே பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினர். நிர்வாக சபையினரின் பராமரிப்பில் அன்று முதல் இன்றுவரை ஆலயம் சிறப்பான வகையில் வளர்ச்சிபெற்று வருகிறது. நிர்வாக சபையின் ஏற்பாட்டில் முதலாவது கும்பாபிஷேகம் 1965ஆம் ஆண்டு ஆவணி ஒணத்திலும், இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1981 சித்திரை உத்தாத்திலும், மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் 1997 ஆவணிச் சுவாதியிலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 1977 முதல் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குடி அவர்கள் தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஆலயப் பணிகளுடன் பன்முகப்பட்ட சமுதாய சமூகப்பணிகளையும் ஆற்றிவந்தார். இது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாக இருப்பதுடன், சைவத் தமிழ் உலகத்தினால் என்றென்றும் மதித்துப் போற்றப்படும் பெருமையையும் அம்மையார் பெற்றிருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. 2008ஆம் ஆண்டு ஜன் மாதம் 15 ஆம் திகதியன்று அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் ஆலய நிர்வாக சபைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, அம்மையாரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி சிறப்பாகச் சேவையாற்றி வருகிறார்.

மகோற்சவ பெருவிழா :

துர்க்காதேவி ஆலய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது 1968ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகோற்சவமாகும். ஆவணி மாத பூர்வபட்சத்தில் வரும் பூரா நட்சத்திரத்தில் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி திருவோண நட்சத்திரத்தில் தீர்த்த விழாவோடு நிறைவு பெறுவது ஆலயத்தின் மகோற்சவ ஒழுங்காகும். பன்னிரண்டு தினங்கள் மகோற்சவம் நடைபெறும்.

மகா கும்பாபிஷேகமும் சைவசித்தாந்த மகாநாடும் :

1981ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் ஜந்தாம் நாள் (17-4-1981) ஆலயத்திற்கும் இராசகோபாத்திற்கும் மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதனையுடைத்து மே மாதம் 8 ஆம் 9ஆம் 10 ஆம் திகதிகளில் இவ்வாலய முன்றவில்

சென்னை சைவ சித்தாந்த சமாச மகாநாடு மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தமிழகத்திலிருந்து முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட அறிஞர்கள் இங்கு வருகை தந்திருந்தனர்.

துர்க்காபூரம் மகளிர் ஜில்லம் :

தேவஸ்தானம் ஆற்றும் பன்முகப் பணிகளில் தலையாய் ஒரு அறப்பணியாகக் கருதப்படுவது தூர்க்காபூரம் மகளிர் இல்லப் பணியாகும். ஆதாவற்ற ஜந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட சிறுபிள்ளைகளை ஆதரித்துக் கல்வியூட்டி, உணவுட்டி சகல பராமரிப்பையும் மேற்கொண்டு பணி புரிவதற்கு ஆரம்பத்தில் சிறிய கட்டுத்தில் இடம் கிடைத்தது. இவ் இல்லம் - 1982ஆம் ஆண்டு பெபரவரி மாதம் 3 ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1985ஆம் ஆண்டு சகல வசதிகளுடன் கூடிய மாடிக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு மகளிர் இல்ல செயற்பாடுகள் இங்கு இடம் பெற்றுவருகின்றன.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அன்னையர் ஜில்லம் :

துர்க்காபூரம் மகளிர் இல்லத்தின் அருகே 1990ஆம் ஆண்டில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அன்னையர் இல்லம் அமைக்கப்பெற்றது. ஜம்பத்தைந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் இவ்வில்லத்தில் தங்கியிருக்கின்றனர். அவர்களிடமிருந்து கட்டணம் எதுவும் பெறாது மகளிர் இல்ல நிதியில் இருந்து பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் வேறு எவருடைய உதவிகளையும் நாடாது இல்லத்தையே நம்பி வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் ஆலய சரியைப் பணிகளையும், மகளிர் இல்லப் பணிகளையும் நல்லபடி ஆற்றி வருகிறார்கள். இவர்களுடைய உணவு, உடை, வைத்தியம் மற்றும் நாளாவித செலவுகளுக்கு மகளிர் இல்ல நிதியிலிருந்து பணம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இவர்கள் அனைவரும் அம்பாள் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு பூரண அமைதியும், மன நிறைவும் பெற்று வாழ்ந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்வாகும்.

பல்துறைப்பாட் சமூகப்பணிகள் :

ஆலயங்களொல்லாம் அறச்சாலைகளாக அமையவேண்டும் என்ற புனித நோக்கத்திற்கமைய இவ்வாலயம் ஆற்றிவரும் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அம்மா அவர்களின் பிறந்தநாள் அறநிதியம் 1989ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வரை சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. ஆண்டு தோறும் ஜனவரி மாதம் 7 ஆம் திகதியில் இதன் பயன்பாடு நிகழ்கிறது. நூல் வெளியிடு, அறிஞர்களை கெளரவித்தல், வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ்ப்பட்ட பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குதவுதல், கைதடி வயோதிப் பில்லத்திற்கு அன்பளிப்பு, யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவீட்த்திற்கு உதவியமை, மாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு சளி வெளியேற்றும் இயந்திரம் வாங்க உதவியமை என்பன குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளாகும். பிறந்தநாள் அறநிதியத்தின் சார்பில் வங்கியில் நீரந்தர வைப்பிலிடப்பட்டுள்ள பணத்திற்கு கிடைக்கும் வட்டி, ஆண்டு தோறும் சமூகப்பணிக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது.

மற்றும் இவ்வாலயத்தின் நிதியிலிருந்து இந்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களும், வைத்தியசாலைகளும், பாடசாலைகளும் பயன்பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆலயப் பணிகளோடு மக்கள் பணியிடம் இடம் பெறுகின்றது. இதைவிட காலந்தோறும் எம்மன்னில் அகதிகளாக்கப்பட்டு தவித்து நிற்கும் மக்களுக்கு அவ்வப்போது உணவு, உடை, உறையுள், பண உதவி புரிந்து வருவதும் இந்த அறநிதியத்தின் சிறப்பான செயற்பாடுகளாகும். மேலும் விழிப்புலனற்றோர்,

புற்றுநோயாளர் ஆகியோருக்கும் உதவி செய்துவருவதும் குறிப்பிட்டத்தக்கது. ஆலயப் பணிகளோடு மகளிர் இல்லப்பணி, ஆதாவற்ற அன்னையர் இல்லப்பணி மற்றும் சமூகப்பணிகள் அனைத்தும் சகலரும் வியக்கும்படி நடைபெறுகிறது என்பதை சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

நல்லூர் முநீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபம் :

தேவஸ்தான நிர்வாகசபையினால் நடத்தப்படும் தூர்க்காதேவி மணிமண்டலம் நல்லூர் கந்தன் மேற்கு வீதியில் அமைந்துள்ளது. இந்த மண்டபத்திற்கான காணி நிலத்தை பெருமாட்டி திருமதி விசாலாட்சி அரியகுட்டி அம்மையார் அவர்கள் தர்மசாதனம் செய்துள்ளார். நல்லூர் தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நல்லைக்கந்தன் மகோற்சவ காலம் இருபத்தெந்து நாளும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. தவப்பெருந்திரு நாவலர் பெருமான் குருபூசை, தவமுனிவர் போககவாயிகளின் குருபூசை, சமயகுரவர்கள் குருபூசை என்பன சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகின்றது. மகோற்சவகால கார்த்திகைத் திருவிழா, தேர்த்திருவிழா ஆகிய நாட்களில் தண்ணீர்ப் பந்தல் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. இங்கு இசை நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் சமய நிகழ்ச்சிகள், நூல் வெளியீடுகள், அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள், திருமண வைவங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகம் :

முநீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் பதிப்புப் பணிக்கு முன்னுரிமை வழங்கி கன்னாகத்திலிருந்த திருமகள் அச்சியந்திரத்தை 1989 ஜூன்வரி மாதம் கொள்வனவு செய்தது. கன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகம் பத்திரிகை உலகில் தடம்பதித்த “அழுகேசரி” பத்திரிகையை அச்சிற் பதித்த பெருமைபெற்றது. அச்கத்துறையில் பல நூல்களை வெளியிட்ட வரலாறு இதற்கு உண்டு. இப்போது தேவஸ்தானத்தின் ஏற்பாட்டில் தமிழ், சமயம், இலக்கியம், வரலாறு போன்ற பல்வேறு நூல்களை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகின்றது. தேவஸ்தானத்துக்கு சொந்தமான திருமகள் அழுத்தகம் தற்பொழுது தேவஸ்தான வளாகத்தில் இயங்கி வருகின்றது.

சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகம் :

தெல்லிப்பழை முநீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் ஆற்றி வருகின்ற அறப்பணிகளின் தொடரில் 07-01-2002இல் “சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகம்” திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஒய்வுபெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதியார்ஸ் மாண்புமிகு சி. வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள் இதனை திறந்துவைத்தார்கள். இவ்வாய்வு நூலகத்தில் பண்டைய இலக்கண இலக்கிய நூல்கள், பன்னிரு திருமுறைகள், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள், பதினெண் புராணங்கள், வரலாற்று நூல்கள், எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்கள், பிரபந்தங்கள், பெரியபூராணம் உரைவிளக்க நூல்கள், சித்தாந்தம், ஞானசம்பந்தம், ஆண்டு மலர்கள், சென்னை துமிழ் வளர்ச்சிக்கழக கலைக்களஞ்சியம், கும்பாபிஷேக மலர்கள், கோவில் வரலாற்று நூல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் நூல்கள் போன்ற பலவற்றை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. நூலக முன்புறம் பல்வேறு சிறப அமைப்புக்களையும், முன்றவில் கல்விக்கதிப்தியான “சாஸ்வதி” யின் வெண்கலச்சிலையும் வெண்தாமரைப் பூவில் அமைக்கப்பெற்று காட்சி கொடுக்கின்றது.

“அருள் ஒளி” மாதாந்த சஞ்சிகை :

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் ஆற்றி வருகின்ற பன்முகப்பட்ட சமூகப்பணிகளில் ஒன்றாக “அருள் ஒளி” என்னும் பெயரில் மாதாந்த சமய சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருகிறது. 2002ஆம் ஆண்டு மகோற்சவத்தின் தீர்த்த உற்சவ நாளன்று முதலாவது சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு மாதத்தில் வருகின்ற சிறப்புமிகு விழாக்கள், விரத அனுட்டான மகிமைகள், சமயக் கட்டுரைகள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களைத் தாங்கி சுஞ்சிகை வெளிவருகின்றது.

கடந்த பல வருடங்களாகவே தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம் இவ்வாலயத்தோடு இணைந்து சரியைத்தொண்டாற்றி வருவது ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்கை அளிக்கிறது. தூர்க்காதேவி பெண்கள் தொண்டர் சபையினரும் பல்வேறுபட்ட சரியைப் பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இச்சபை 1979ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பெற்றது.

இன்று உலகமெங்கனும் வாழும் சைவத்தமிழ் மக்களில் பெரும்பாலோர் தூர்க்காதேவியின் அடியார்களாக விளங்குவதால் அவர்கள் பெறும் இன்ப அனுபவங்கள் நாள்தோறும் கடிதழைமும் நேர்முகமாகவும் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. கருணைத் தாயாக இங்கு எழுந்தருளி உலகமெங்கும் தனது கருணைப் பிரவாகத்தை வீசி ஒளிகொடுத்து வருவது பற்றியும், அன்னை ஆற்றிவைக்கும் அற்புதங்கள் பற்றியும் விரிவாக எழுதலாம். ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், கவிஸ், இத்தாலி, இலண்டன், நோர்வே, அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மத்தியகிழக்கு நாடுகள் எங்கும் தேவியின் பிரதிமைப்படம் வைத்து பூசிப்பவர் பலர். இங்கே மகோற்சவம் நடைபெறும் காலங்களில் அங்கு விரதமிருந்து அனுட்டிப்போர் பலர். எனவே மெய்யடியார்கள் பலர் தும் அன்பும் பக்தியும் ஆதரவும் பொங்கி வந்து கொண்டிருப்பதால் எல்லாவகையான சிறப்பையும் இவ்வாலயம் பெற்று மினிர்கிறது என்பது குறிப்பிட்தக்கது.

(அருள் ஒளி (ஆவணி-2003) சஞ்சிகையில் வெளிவந்த குறிப்புகளை ஆதாரமாக வைத்து இந்த வரலாற்றுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டது)

துண்பங்களைப் போக்குபவள்

ஆதிபராசக்தி தன் எண்ணற்ற ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி தம்மையெல்லாம் உய்விக்க எடுத்த திருக்கோலமே ‘மீதுநக்கை’ எனும் தெய்வ வடிவாகும்.

‘தூர்க்கமன்’ எனும் அகரனை அழித்ததால் ‘தூர்கா’ எனப் பெயர் பெற்றான் என்றும், ‘தூர்கம்’ என்றால் கோட்டை என்றோரு போருள் உண்டு; அதனால் உலகிலுள்ள உன்னதமானவர்களை ஒரு வலிமை மிகக் கோட்டையாக நின்று அரண்போல் காப்பாற்றுபவள் என்றும் கூறுவதுண்டு.

மகாவீர மும் துவத்தர் களை சம் ஹரி ப் பதி ஸ் மகாபராக்கிரமசாலியான இவளுக்குத்தான் எத்தனை நாமங்கள். ஒவ்வொள்ளும் மிக அதிகமான புண்ணியத்தை எமக்கு அளிக்கக் கூடியவை. பைரவி, சண்டி, சாமுண்டி, காளி, தரிபுரகந்தரி, நாராயணி, மகிஞாலூரமர்த்தினி, ஜூயா, விஜுயா, வியாதிநாலீனி, மருத்யுநாளீனி, பயநாளீனி என பல திருநாமங்கள். தூர்க்கையை வழிபட்டால் நம் வாழ்வில் ஏற்படும் அனைத்துத் துண்பங்களும் நீங்கும்.

(நன்றி: ‘மகா தூர்க்கா கலைக்களஞ்சியம்’ திருவாடுதறை ஆதீனம்)

எழில்மிகு தூர்க்காதேவியின் அருள்மிகு தீருக்கோலம்

தெய்வத்திருமகள் கலாநீதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

ஆயும் அறிவும் கடந்த அரனுக்குத் தாயும் மகனும் தாரமுமாக விளங்குபவள் அம்பிகை. இவனே சகல ஆற்றல்களுக்கும் இருப்பிடமாயவள். அமைதியான வாழ்வையும் அளவில்லாத ஆனந்தத்தையும் அருளும் அன்னையாக மினிர்கிறாள். இவனை உபாசித்துப் பெரும் புண்ணியைப் பெற்றோர் பலர். எவனுக்கும் மறுபிறவி என்பது ஒன்று இல்லையோ அவனே அம்பிகையை உபாசிக்கும் பாக்கியைப் பெற்றவனாவான்.

நம் நாட்டில் தேவி வழிபாடு மிகச்சிறந்து காணப்படுகிறது. அம்பிகையின் உருவபேதங்கள் பல. அவற்றை அமைத்துக்கொண்டு வேறு வேறு நிலையில் வைத்து வழிபடுவோர் பலர்.

எக்காலத்தில் தர்மத்துக்குக் குறைவு உண்டாகி அதர்மம் மிகுதியாகின்றதோ அப்பொழுது நான் அவதரிப்பேன் என்று பார்த்தசாரதியான கண்ணன் கீதையில் அருளினான். அதேபோல் எப்பொழுது அராக்கர்களால் துன்பமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது நான் அவதரித்துப் பகைவர்களை நாசம் செய்வேன் என்பது தேவியின் அருள்வாக்கு. இவ்விதம் தேவியும் கண்ணனும் ஒரே கருத்துள்ள வாசகங்களை வெளிப்படுத்துவதனால் இருவரும் ஒரே தத்துவமாக இருக்கவேண்டுமென்பது புலனாகிறது, “அரியலால் தேவியில்லை” என்பது தேவாரம். பரமேஸ்வரனுடைய சக்தி போக காலத்தில் பவானியாகவும், போரிலே தூர்க்கையாகவும், கோபகாலத்தில் காளியாகவும், இரட்சிக்கும் காலத்தில் விஷ்ணுவாகவும் பிரிந்து காட்சி தருகிறது. இதனால் சக்தி தத்துவமும் விஷ்ணு தத்துவமும் ஓன்றென்பதை அறியலாம். சக்திகளின் பெருமையை விளக்குவது சப்தசதி மந்திரமாகும். இதில் ஏழநாறு மந்திரங்கள் இருப்பதாலும், எழுநாறு வகையான பிரயோகங்கள் அமைவதாலும் சப்தசதி என்று பெயர் கூறுவர். சப்த என்பது ஏழு; சதி என்பது நாறு.

சிறப்பாகச் சப்தசதி மந்திரத்தினால் உணர்த்தப்படும் தேவதை தூர்க்கை. தூர்க்காதேவி ஒன்பது பேதமுடையவளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். ஜெயா, விஜயா, பத்ரா, பத்ராகாளி, ஸமுகி, தூர்முகி, பர்க்குஞா, வ்யாக்ரமுகி, சிங்கமுகி என்று ஒன்பது வகையாகத் தூர்க்காதேவி சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். மேலும் ஆகமங்களில் வனதூர்க்கை, ஜலதூர்க்கை, வன்னிதூர்க்கை, ஸ்தூல தூர்க்கை, விஷ்ணு தூர்க்கை, பிரமா தூர்க்கை, ருத்ரதூர்க்கை, மஹா தூர்க்கை, குவினி தூர்க்கை என்று ஒன்பது வகையான திருக்கோலங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தூர்க்கையை எல்லா நலம் குறித்தும் பிரார்த்திக்கலாம். பிராமண குமாரியாக நின்று உயர் நலம் அளிக்கின்றாள். சத்திரிய குமாரியாக நின்று வெற்றி தருகின்றாள். வைசியகுமாரியாக

பேரோளி: சிவபெருமான் முதலான முழுமுதற் கடவுள்களில் இருந்தும், தேவர்களில் இருந்தும் உண்டாகிய பேரோளியானது மூன்று உலகங்களிலும் பரவியது. அந்தப் பேரோளி ஒன்று திரண்டு ஒரு பெண்ணானது. அவனே தூர்க்கை எனகிறது தேவி மகாத்மியம்.

நின்று வாபம் அளிக்கின்றாள். குத்திர குமாரியாக நின்று திருமணம், பிள்ளைப்பேறு ஆகிய வரங்களைத் தருகின்றாள். நாட்டிலே மழையில்லாது வரட்சியற் நோத்தில் மழையைப் பொழிவித்துப் பசிபினீயைத் தீர்த்து இரட்சிப்பதால் சாகம்பரி, சதாட்சி என்ற நாமங்கள் ஏற்பட்டன. தூர்க்கன் என்ற அகரணைக் கொன்றமையால் தூர்க்கா என்னும் சிறப்பு நாமம் கொண்டு வழிபடப்படுகிறது.

மகிடாகரனால் துன்புறுத்தப்பட்ட தேவர்கள் பிரமாவிடமும், விஷ்ணுவிடமும் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லி முறையிட்டனர். ஆங்கு வெளிப்பட்ட சினம் என்னும் சக்தி ஒன்று சேர்ந்து உருவெடுத்த வடிவமே தூர்க்கை வடிவம் என்று பேசப்படுகின்றது. தூர்க்காதேவி சிங்க வாகனத்தில் ஆரோகணித்து, மகிடாகரனை எதிர்த்துப் போருக்கெழுந்தாள். அவ்வசரனும் படைகளுடன் போருக்கு வந்தான். அம்பிகையின் வாகனமாகிய சிங்கமே அகரணையிங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டது. அகரன் மகுட உருவில் வந்தபோது அவன் செருக்கை அடக்கி, அம்பிகை தனது திருவடியால் அழுத்தி ஆட்கொண்டாள். தேவி சதுரப்பஜங்களில் சங்கு, சக்கரம், தாமரை, ஜெபமாலை என்பவற்றைத் தாங்கிநிற்கும் திருக்கோலம் தியானத்திற்கு விருந்தளிப்பதாகும். தூர்க்காதேவிக்கு ஈழவளநாட்டில் மிகப் பழைமையான தனிப்பெருங் கோயில் அமைந்திருப்பது என்றால் அது யாழ்ப்பாணத்தின் பட்டாகத்திலுள்ள நெல்லிப்பழையிலைதான் இருக்கிறது. கிழக்குப் பார்த்த சந்தியாகப் பிரதான வீதியை நோக்கியவன் ணம் காட்சிதருவதும், தலவிருட்சங்களாக இலுப்பையும், மாயும், மகிழும், ஆரக்ம் அமைந்து விளங்குவதும், ஆகம விதிகளுக்கமைய மூல மூர்த்தியும், பிரகார மூர்த்திகளும் அமைந்து காட்சி தருவதும், பாகசாலை, மாகசாலை, வாகனசாலை, அந்தணர்சாலை, அலுவலகம், திருமுறை மண்டபம், பக்தர்கள் விடுதி, திருநந்தவளம், அன்னதான மண்டபம் என்பவற்றோடு இவ்வாலயம் தோற்றமளிப்பதும் கண்கொள்ளாக காட்சியாகும். ஏராளமான பக்தர்கள் இப்பொழுது இங்குவந்து அவர்கள் இஷ்ட பூர்த்திக்கு வேண்டுதல் செலுத்தி, அதனால் நிவர்த்தியும் பெறுகிறார்கள் என்பதும் கணக்கட்டு. நின்ற திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளி அன்னை பவனிவரும் காட்சி அடியார்களை அத்திருவருள் ஓளிக்குள் நிறுத்திவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

(**ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி - சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட சிறப்பு மலர்**)

(நன்றி : அருள் ஒளி - ஆவணி 2005)

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி

திருப்பதீகம்

நோனவித்தகர் அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி

காப்பு

வெண்பா

சீரார்ந்த றெல்லிநகர் சேரே ருமுகுடைவாழ்
பாரார்தூர்க் காதேவியிப் பண்ணவிக்கு - நேரார்வத்
தாற்பதிக மோதவுயர் தந்திமுகத் தெந்தையிரு
காற்சவதம் போருகப்பூக் காப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்

உலகமொரு மூன்றினுங் குலவுபற் பலகோடி
யோனிபே தங்களாகி
ஊர்வந்தீர் வாழுவதத் துவநடப் பனநிற்ப
வயரப் பறப்பதவழபு
நிலவரு மக்கள்வகை வகையாக வீன்றுமிக
நீட்டருள் கூந்தவைகடம்
நினைவறிந் திருக்கண்க எனையாம விரவுபகல்
நீங்காம ஹுடனிருந்து
அகிலபோ கங்களையு ஸுந்தியன் பொடுவளர்த
தாதரித் திடுமன்னையே
அடியாறு தினமுழுண் டானந்த முறவைகு
மரியவா னாவமிர்தமே
திலகவா னுதலவனாங் கேபெனது துயரெலாந்
தீரவருள் செய்யம்மணே
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
செல்விதுர்க் காதேவியே!

எந்தநா ளெந்தவகை வந்துபந் தித்ததிங்
கெண்ணமல மென்பதறியேன்
எதிலாக் கற்பங்க ளெண்ணிலெண் ணிலவாய்
இருட்டல மிகுந்தறியேன்
அந்தநடு வாதியில் ஸாதமக மாயிநின்
அருளினா லறிவுதோன்றி
அமலமாம் வகையற்ப புல்பூடு மரமாகி
யாமெழு வகைபிறப்பாய்
வந்துவந் தேபோவ தறியே னினிச்செயும்
வண்ணமே தென்பதறியேன்
வரமருவ முன்சாண் போற்றவறி யேன்சாண்
வளர்க்கவகை தேடுயோடுக்
சிந்தைநொந் தேயயரு மறிவிலேன் குறையெலாந்
தீர்த்தருள்செய் வாயம்மணே
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
செல்விதுர்க் காதேவியே!

மலமாயை கண்மவிரு ஸிடையன்று விழவந்த
வகைபொன்று மறியாப்பெரும்
மதிகெட்ட வெண்ணையிப் படியின்று வரையுமிவு
வகையாற்றெ னாதமிழயால்
நல்லெனான்று மின்றியுயி ரொடுசெத்த பின்மாகி
நாடொறும் வாழுவைத்தாய்
நாடுமுன் னருளுக் கடாதன்னை யேபீது
நானுன்து மைந்தனன்பாய்
இலகுமிரு குழுயருகு பொருதுசெவ் வரிசிதறி
இருவயில் களைப்பழித்த
இணைகயல் கண்ணினா லெண்முகம் பார்த்துவக
விள்பெல்லாந் தந்துயாருஞ்
செலவரிய தாய்யர் செல்கதிய தான்பர
சிவபதமு மீந்தருள்செய்வாய்
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
செல்விதுர்க் காதேவியே!

அருளோங்கு மானந்த வல்லிநா லெண்வகை
அறங்களை வளர்த்தசெல்வி
அயனாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்நிதம்
அடிபாவு மிறைவிபோதப்
பொருளோங்கு முயர்தவத் தோருங் கதியைப்
பொருதுவழி காட்டுமெனையே
பொருளிலேன் றாய்தந்தை தமருதவி தானீலேன்
புவியிலொரு ககமுமில்லேன்
மருளோங்கி நிறைமனத் தேனிகம் பரமான
வாழுவினும் தாழ்வறுவனே
வந்துவந் தேபோன வாழ்வினால் நொந்துளாம்
வாடுமென் முகம் நோக்கியே
தெருளோங்கு முயர்கல்வி செல்வமும் தந்துபார
தீரவருள் செய்யம்மணே
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
செல்விதுர்க் காதேவியே!

காத்யாயினி: அசுரனோடு போரிடுவதற்காக தூர்க்கை
சிம்மவாகனத்தில் எழுந்தருளினார். அந்த நிலையில் அவள்
காத்யாயினி எனப்படுவாள். இவளை மேலைச் சாஞக்கிய
அரசர்கள் வழிபட்டதாக ஆவணங்கள் காட்டுகின்றன.
ராஜேந் திரசோழன், சாஞக்கியரை வெற்றிகொண்டு
எடுத்துவந்த தூர்க்காதேவி விக்கிரகம் கங்கைகொண்ட
சோழபுரம் கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெறுமெலாப் பிறவியினும் மானுடப் பிறவிதான்
 பெறவியி தென்றுபெருநால்
 பேகும்பீப் பிறவியை பெடுத்துப் பெறும்பேறு
 பெறவிடாக் கொடுமைசான்ற
 வறுமைவந் தென்குலங் கல்விசெல் வங்குணம்
 வழிவெல்லாங் குடிபோக்ககவே
 மதிவாடி னேன்றருண மீதருள்வை இந்திரன்
 வானோ ரிடும்பைநிங்கக்
 கறுவுகொ ஞாத்தொடுறு சமமொழித் தருளிலாக்
 கள்ளவக ஏக்கிளையுடன்
 கருதுகா சிபமுனிவ னொடுசேர்த்து மாயைதரு
 காதலன் சூரபதுமச்
 செறுநனைச் செற்றவறு முகவனைப் பெற்றவுயர்
 திருவற்ற பெருந்கையே
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
 செல்விதுர்க் காதேவியே!

பங்கய மலர்ப்பதத் துணைகளும் பரிபுரம்
 பாடகம் பாதசரமும்
 பைங்கொடியை நிகரிடைய நிகரில்பட் உடைய
 மருள்பகிரபய வாதகரமும்
 துங்கதொடி சூடகமுத் தாரமுந்
 துயல்ரத்தி னக்குமைகளும்
 சோதிவிடு திருவதன முடனேயை யேன்முன்
 துலங்கவந் தருள்புரிகுவாய்
 திங்களைத் தீண்டுபல வின்கனிகள் கீண்டுமாத்
 தீங்கனிகள் சிதறிவாழைச்
 செங்கனிக ஸளத்துவைத் துக்குருகி னம்வெரீஇச்
 சேவல்பெடை யோடுமிரியத்
 தெங்கில்முதிர் பழுதிரும் மங்குல்படி சோலையும்
 செந்நெல்வினை கழனியும்குழ்
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
 செல்விதுர்க் காதேவியே!

அந்தரி சவுந்தரி நிரந்தரி தூந்தரி
 அமிசங் காரிகளாரி
 ஆற்டச் ரத்திபுர நேமிக் கரத்திவலி
 யார்ம் பணத்திநிகில்
 சுந்தரி நிறைந்தபர மானந்தி நித்தியச்
 குக்கோப எத்திவாய்ந்த
 குலியெண் டோளியிபி ராணிமுத ஸானவுயர்
 குராம் பையரினைவியே
 தந்தைந் தாயுந் தமருந் கனமிக்க
 சகலபாக் கியமும்நீயே
 தாரணியில் வுனையன்றி வேறுதுணை யிலை
 எனதுசங்கலமெ லாம்நீக்கியே
 சிந்தைமகிழ் நீடவரு பந்தமரு னோடவறு
 தீவினைகள் வாடவருவாய்
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
 செல்விதுர்க் காதேவியே!

நாரணன்ஜ மலரிலுறை யாரணன் புகழிலுயர்
 நான்மருப் புளவாரணன்
 நவையிலா தீத்தர்மல முத்தரா னோரெல்லாம்
 நவிலுமா சாரமொருவிப்
 பேரணங் கொடுபணித் திடுதொண்டு களைஎல்லாம்
 பிழையிலா தேயியற்றிப்
 பிடிந் தவசமுற நாடொறும் வினைகொண்டு
 பெருமிதத் தோடுகருணைக்
 காரண மடாதுற்ற மகிடா கான்மிகக்
 கறுவியெதிர் பொருதஞ்சியே
 கரவிலொரு வன்னிமர மாகவெட் டத்துண்டு
 கண்டுஅண்டர் வாழுவைத்த
 சீரணங் கேயெனது புகழெனது நாவினால்
 செப்பவெளி தோவம்மணீ
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
 செல்விதுர்க் காதேவியே!

மாருதப் பிரவல்லி திசையுக்கிர சோழனருள்
 மகஞ்சுற்ற குன்மவலியும்
 மாமுகமும் நீக்கியவர் மக்களன வனப்பருளி
 மாவிட்ட புரமென்றுநற்
 பேருவ விட்டுஉல கிணிற்கொடிய மிடகவலை
 பிணியென்று மணுகாமலே
 பேறுதரு கோயில்கொண டாசகல் விழாப்பவனி
 பேகமயில் மீதுவந்து
 ஆருமயல் தீரவுருள் வினையாடல் செய்துவரு
 மறுமுகக் குமரேசனை
 ஆர்வமொ டெதிர்த்துஉப சரித்திடவ மடியருறு
 மாகுல மகற்றிமோஞ்
 சீருமயர் கலவினா னம்பே றளிக்கவந்
 திருவூனங் கொண்டெழிலுறும்
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
 செல்விதுர்க் காதேவியே!

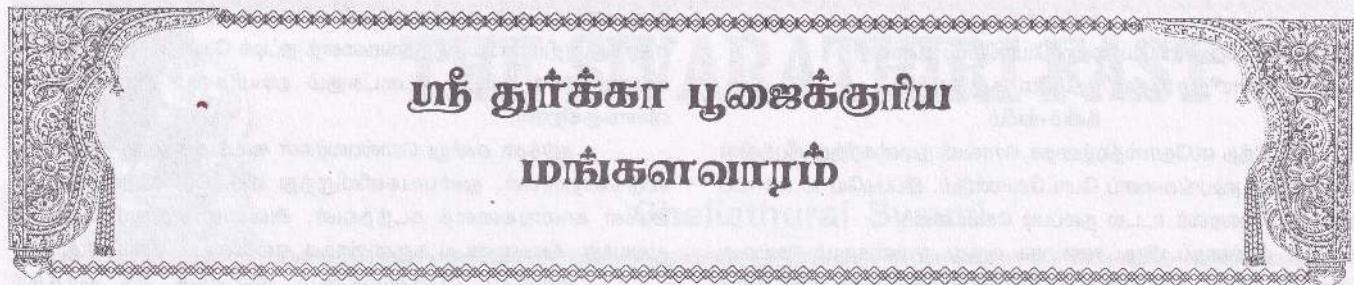
பந்தபா சத்தினால் பந்தித்து மதிகெட்ட
 பாவியான் செய்தபிழைகள்
 பலகோடி யெனினுமலை யாவும் பொறுப்பதுஞ்
 பாராமெனை யீன்றதாயே
 எந்தனுடல் பொருளாவி முன்றுமுன் றனதாக
 ஸந்தே னெனக்குடுங்கினி
 ஏதொன்று மில்லையெல் லாமுன்ன தேதகா
 தென்னைக்கை விடல்சென்னிதான்
 வந்திக்க விழிகள் தரி சிக்கக் கரங்குவிய
 வரவலந் தாள்கள்வாழ்த்த
 வாய்செவிகள் கேட்பவரி தாய்புக மோடுதிரு
 வழியையனு தினமுமனமே
 சிந்திக்க வும்வாந் தந்தருள வேநுமென்
 சென்மசா பலியமாகத்
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச்
 செல்விதுர்க் காதேவியே!

(அருள் ஒளி - ஆடி 2007)

துர்க்கை வாகனங்கள்

சிங்கம், புலி, கலைமான் என்பன துர்க்கையின் வாகனங்களாகும். (சிறப்பாகத் தாமரையிலும் மகிஷத்தலை மீதும் தமது திருவடிகளைப் பதித்துள்ளாள்.)

நீர்க்கா புஜக்குரி மங்களவாரம்

வாரங்களில் எல்லாம் சிறந்தது மங்களவாரம். மங்களவாரம் என்ற சொல் மங்களன் ஆன செவ்வாய்க் கிரகத்திற்கு உரியநாள் என் பதைக் கூறுகிறது. மங்களவாரம் எல்லா மங்களங்களுக்கும் இருப்பிடமானது. மற்ற வாரங்களில் செய்த பலன் தராத எவ்வளவோ காரியங்களுக்கு இந்த வாரம் பலன் தரும். நன்செய் நிலமாக விளங்குகின்றது.

மங்கள சல்லிகை பூஜை. மங்கள கிரக பூஜை. மங்களாம்பிகை பூஜை. மங்கள தூர்க்கா பூஜை போன்றவைகளும். இன்னும் மனச்சாந்திக்கும் நீண்ட துயர்கள் போவதற்கும் உரிய பூஜைகளுக்கும் இந்த நாள் ஏற்றதாகும்.

விவாகமாக வேண்டிய கள்ளிப் பெண்கள் இந்த மங்கள வாரத்தில் செய்ய வேண்டிய பூஜைகள் பற்றி பல நூல்கள் பேசுகின்றன. மங்களவாரத்தில் கூரிய உதயத்திற்கு முன்னரே எழுந்து. கூரியன் கிழக்கு மண்டலத்தில் எழும் பொழுது செய்யவேண்டிய பூஜைகள் சிறப்புடையன் என்று மந்திர சாஸ்திர நூல்கள் பேசுகின்றன. இந்த மங்களவாரத்தில் மாலை நேரத்தில் திருவிளக்கேற்றி வழிபாடு செய்வது மனச்சாந்திக்கு மருந்தாகவும். துயரங்களைப் போக்கும் துணையாகவும் விளங்குகின்றது.

மங்கள வார ராத்காலத்தில் எல்லா நலன்களையும் வாரிவழங்கும் ஸீ தூர்க்கா சன்னிதியில் செய்ய வேண்டிய பூசனைகள் பற்றித் தந்திர வல்லுநர்கள் வெதுவாகச் சொல்லுவார்கள்.

எல்லாக்காரியங்களும் மங்களமாக முடிய வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கின்றோம். மங்களமாக முடிவதற்குப் பிரார்த்தனைகள். பூசைகள் எல்லாம் செய்கிறோம். எல்லோராலும் விழும்ப்படும் மங்களம் மங்களவாரத்தின் உள்ளே இருந்துதான் வெளிவருகின்றது.

தானும் மங்களமாக விளங்கி. மற்ற வாரங்களையும் மங்களப்படுத்தி அவரவர் விரும்பும் காரியங்களை மங்களப்படுத்தி. மங்களவாகவே விளங்குவதினால் தான் இந்தவாரம் மங்களவாரம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உலகியலில் நமக்கு ஏதாவது காரியம் ஆகவேண்டும் என்று நமக்கு உதவி செய்கிறவர்களை நாடிப்போகிறோம். அவர்கள் தங்களால் அக்காரியம் முடியாது என்றால் எங்களை மற்றவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று. அக்காரியத்தை நமக்கு முடித்துக் கொடுப்பார்கள். இதைப்போலவே பல வாரங்கள் இருக்கின்றன.

ஆனால். மங்கள வாரமோ அப்படியில்லாமல், எல்லாக்காரியங்களையும் தானே முடிக்கின்றது. எல்லா மங்களங்களுக்கும் அதுவே உறைவிடமாகவும் இருக்கின்றது.

இப்படியில்லாம் உயர்ந்ததான இந்த மங்களவாரம், காமதேனுவைப் போல விரும்பியதெல்லாம் உடனே வழங்குவதாகவும். கற்பக தருவைப் போக கேட்டதைக் கேட்டபடியே கொடுப்பதாகவும். சிந்தாமணியைப் போல நினைத்தை நினைத்த உடனேயே வழங்குவதாகவும். விளங்குகின்றது. இந்த உண்மைகள் மங்களவாரத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும்.

மங்கள வாரத்தில் மங்கள கிரக பூஜையை அதிகாலையில் செய்ய வேண்டும். மஞ்சள் புஷ்பங்களால் பூஜிப்பது சிறப்பு. மங்கள கிரகத்தை தீபத்தில் தியானிக்கலாம்.

ஹரீம்-லம்-ஹரீம்

தரணீ கருப்பஸ்ம்பூதும் வித்தய காந்தி ஸமப்ரயம் குமாரம் சக்தி ஹஸ்தம்தம் மங்களம் ப்ரணமாம்யஹும்.

ஹரீம்-லம்-ஹரீம்

என்ற எல்லோகத்தால் தியானிக்கலாம். 108 அல்லது 54,18 கிலைகளில் ஏற்ற ஒரு எண்ணிக்கையில் மங்கள கிரக காயத்ரியை ஜைப் செய்து பூஜிக்க வேண்டும். மஞ்சள், வாழைப்பழம், துவரம் பருப்புப் பொங்கல் கிலைகள் சிறந்த நைவேத்தியங்கள். வாழைப்பழவையும். துவரம் பருப்பையும் இந்தக் கிரகத்தின் ப்ரீதிக்காகத் தானம் செய்யலாம்.

இவ்விதம் மங்கள வாரத்தில் மங்கள கிரகத்தைப் பூஜை செய்து வந்தால் செவ்வாய்க்கிரகம் நல்லருள் பொழியும். மங்கள சண்டிகா பூஜை மங்கள வார பூஜையில் ஒன்று.

எல்லா நன்மைகளையும் அடைவதற்காகவும். மங்களங்களைப் பெறுவதற்காகவும் மங்கள சண்டிகைக்கையைப் பூஜித்தால். பூஜிப்பவனுக்கும் அவன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பெரிய நன்மைகள் கிடைக்கும். மங்கள சண்டிகைக்கு மஞ்சள் அரளி பூவினால் அர்ச்சிப்பது சிறப்பு. எழுமிச்சம்பழச் சாதம் சிறந்த நைவேத்தியங்களில் ஒன்று.

மங்கள வாரத்தில் கெளரி பூஜை. கன்னிகைக்களால் மிகமிக விரும்பிச் செய்யப்பட வேண்டியவைகளுள் ஒன்று. கெளரியைப் பூஜிக்கும் கண்ணிப் பெண் களுக்கு விவாகத் தடங்கல்கள் போகும். கெளரி பூஜையைக் காலை 8-00 மணிக்குள் செய்வதுதான் நல்லது.

தரையைச் சுத்தப்படுத்திக் கோலம். செம்மனை முதலியவைகள் இட்டு அதன்மீது குத்து விளக்கை அழுகபடுத்தி. பூஜையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

ஐம்-கலீம்-ஸௌ

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே ஸர்வாரத்த ஸாதகே சரண்யே த்ரயம்பிகே தேவி நாராயணி நமோஸ்துதே.

ஸௌம்-கலீம்-ஜூ

என்ற மந்திர எல்லோகத்தைக்கூறி ஆவாகன உபசாரங்கள் செய்யலாம். இந்த எல்தோத்திரத்திலேயே அர்ச்சகை செய்வதும் உண்டு. கெளரி பூஜையைச் செய்துதான் ருக்மணிதேவி கிருஷ்ணனைக் கணவனாக அடைந்தாள். இது புராணம். இன்னும் எத்தனையோ உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கெளரியைக் காத்யாயனி என்று சொல்லுவோம். அவளே தூர்க்கை! அவளே அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் காத்து நிற்பவள். ருக்மணிதேவி காத்யாயனி விரதத்தைக் கடைப்பிடித்த பொழுது கீழ்க்கண்ட எல்தோத்திரத்தைக் கூறி வழிபட்டாள்.

கல்மீ-கல்மீ

காத்யாயனி மஹாமாயே மஹாயோகின்ய தீஸ்வரி
நந்த கோபாஸீதம் தேவி பதீம்மே குருதே நம
கல்மீ-கல்மீ

இந்த ஸ்தோஸ்திரத்தைச் சொல்லி நமஸ்கரித்து தீபத்தின் திருவுடியில் புஷ்பங்களைப் போடவேண்டும். இப்படியே 18,54,108 முறைகள் அவரவர் உடல் நலப்படி செய்யலாம்.

தீபத்தைப் பிரதட்சணமாக வந்து. நமஸ்காரம் செய்வது சிறப்பிலும் சிறப்பு, தீபத்தின் பாதத்தில் இடுவதற்கு ஏற்ற மலர் தங்க அரரி, மஞ்சள் கொழுக்கட்டைப்படி, பாரிஜாத புஷ்பம்.

சிறப்புடைய இந்தத் தேவிக்கு ஏற்ற நைவேத்தியம் சர்க்கறைப் பொங்கல், மஞ்சள் வர்ண வெண்பொங்கல், தேன், கதலி, பலா, மாப்பழம்.

மங்கள வாரத்தில் தூர்க்காதேவியைப் பூஜிப்பவர்கள் துக்கங்களிலிருந்து விடுபோகின்றார்கள். கலியுகத்தில் கைமேற பலன் தருவதற்கு தூர்க்காதேவி மூல தெய்வமாக விளங்குகின்றாள். “தூர்க்கை என்ற பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அவள் துக்கத்தினிருந்து மற்றவர்களைக் காப் பாற்றுகின்றாள் என்ற மகாபாரதம் பேசுகின்றது. தர்மபுத்திரர் தன்னுடைய தவறுக்காக தூர்க்காதேவியைப் பூஜைசெய்தார். எல்லாக் காலங்களையும் உணர்ந்தவரான கிருஷ்ணபரமாத்மா அர்ஜீனனைப் பார்த்துச் சொன்னார்: “ஏ அர்ஜீனா, தூர்க்காதேவியை ஸ்தோஸ்திரம் செய்: அவள் ஒருத்தியால் தான் எதிரிகளை வென்று நீ ஜெயத்தை அடைய முடியும்”.

இதன் படியே அர்ஜீனனும் தூர்க்காதேவியை ஸ்தோஸ்திரம் செய்து அந்த அன்னையின் பேரநுளால் வெற்றியைப் பெற்றான்.

ஶ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா பாதாளத்திற்குச் சென்று வெகுநாளாகத் திரும்பவில்லை. வசுதேவர், தேவகி முதலியவர்களுக்கு மனக்கலக்கம், கிருஷ்ணனை நினைத்து உருகிக் கொண்டிருந்தார்கள். வெகுநாளாகியும் வராத கண்ணன் திரும்பி வெறுவதற்கு அவர்கள் தூர்க்காதேவியைத் தியானித்து பூஜை செய்து ஸ்தோத்திரித்தார்கள்.

ஶ்ரீ கிருஷ்ணனும் கல்யாணக் கோலத்துடன் வசுதேவர், தேவகி முன்னர் விழரவில் வந்து சேர்ந்தார்.

தூர்க்காதேவியை உபசரிக்கும் பக்தர்களுக்கு ஶ்ரீ தூர்க்கா சப்த சதி என்ற ஶ்ரீதேவி மகாத்மியம் ஒரு சிறந்த வரப்பிரசாதம். இந்த மந்திர நாலில் தூர்க்கா, வைத்தி, சரஸ்வதி என்ற மூல தேவிகள் பேசப்படுகின்றார்கள். தூர்க்காதேவியைப் பற்றிப் பல ஸ்தோத்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஶ்ரீமான் அப்பய் தீட்சிதர் அருளிய “தூர்க்கா சந்திரகலா ஸ்துதி” எல்லோர்க்கும் உதவக்கூடியது.

தமிழில் நவராத்திரிக் கவசம், துக்கநிவாரண அஷ்டகம், ராகு கால தூர்க்கா அஷ்டகம், தூர்க்கா ரோக நிவாரண அஷ்டகம் ஏற்றன.

எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாக விளங்குபவள் தூர்க்காதேவி. ஆனால் அவளோ கன்னி. கன்யாம் குமாரினீம் என்று சாமவேதம் பாடுகிறது. தூர்க்காதேவியைப் போற்றிப் புகழாத தேவர்கள் இல்லை அம்பிகையின் சரீர கோலங்கள் எல்லாம் சமஸ்தி தேவஸ்வரநுபமாக விளங்குவதைத் தேவி மகாத்மியம் எடுத்துக் காட்டும்.

காலங்களுக்குள் காலமாகவும், புண்ணியங்களுக்குள் புண்ணியாகவும், மங்களங்களுக்கு மங்களமாகவும், வேஷமங்களுக்குள் வேஷமாகவும், நன்மைகளுக்குள்

நன்மையாகவும் தூர்க்காதேவி விளங்குகிறாள். தீமைகளை எதிர்க்கும் தீயாகவும், குற்றங்களைத் தட்டுக் கேட்கும் குரலாகவும், கயமையைக் கடிதில் உடைக்கும் தழயாகவும் தூர்க்காதேவி விளங்குகிறாள்.

தூர்க்கா என்று சொல்பவர்கள் கூடச் சுகத்தை அடைந்து விடுகின்றார்கள். துண்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு விடுகிறார்கள். அவள் காலங்களைக் கடந்தவள். அவளை எதுவும் பாதிக்க முடியாது. அவளுடைய கருணைக்கு எல்லையும் கிடையாது.

எல்லாப் பெருமைகளும் நிறைந்த ஶ்ரீ தூர்க்கா பரமேஸ்வரியைப் பூசிப்பதற்கு ஏற்ற நாட்கள் பல இருப்பினும் வாரங்களில் அவளுக்கே உகந்ததாக விளங்குவது மங்களவாரமொன்றே. மங்களவாரத்தில் தூர்க்காதேவியை மூன்று காலங்களிலும் பூஜை செய்யலாம்.

தீபத்திலோ, கடத்திலோ, சித்திரத்திலோ, இயந்திரத்திலோ, மற்றுதயத்திலோ பூஜீக்க வேண்டும். வேதோக்த பூஜை அல்லது தந்திர பூஜை சிறப்பு. இருந்தாலும் அவரவர்கள் சக்திக்கு ஏற்றபடி செய்யும் பூஜையை அம்பிகை பெரு மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வாள்.

செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலையிலும் சாயங்காலத்திலும், ராத்திரியிலும் தூர்க்காதேவியைப் பூஜீக்கலாம். ஆசாரத்துடனும் சக்திக்கேற்றபடியும் பூஜீக்க வேண்டும்.

தீப பூஜை செய்பவர்கள் பசுஞ்சாணியிட்டு சுத்தப்படுத்திய பூஜை அறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நடுவில் கோலமிட்டு, செம்மன் இட்டு அதன் மீது அரிசி அல்லது நெல்லைப் பரப்பித் தீபத்தை நடுவில் வைத்து ஏற்ற வேண்டும். தீபத்தில் தேவியை ஆவாகனம் செய்து முறைப்படி பூஜை செய்தல் வேண்டும். தூர்க்கா ஸப்த ஸ்லோகி ஸ்லோகத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்யலாம்.

ஹரீம்-தும்-ம்
ஸ்ரவ ஸ்வருபே ஸ்ரவேசே சரவ சக்தி ஸமன்விதே
பயேப்ய: ஸத்ராஹிநோ தேவி தூர்க்கா தேவி நமோஸ்துதே
ம்-தும்-ஹரீம்
என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப் புஷ்பாஞ்சலி செய்து
நமஸ்கரிக்கலாம்.

தும்-ஹரீம்-ஸ்லோக
தூர்க்கே ஸ்பிருதே ஹரஸிலீதி அசேஷஜந்தோ:
ஸ்வஸ்தை ஸ்மிருதா மதிம்தீவ ஹீபாம் தகாளி
தாரித்திரய தூக்க பயஹாரினி கா த்வதன்யா
ஸ்ரவோப காரகரணாய ஸதார்த்த சித்தா:

ஸ்லோம்-ஹரீம்-தும்
என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீபத்தைப் பிரதட்சணமாக வந்து நமஸ்கரிக்க வேண்டும். இவ்விதம் தனது சக்திக்கேற்றபடி வலம் வருபவர்கள் நலம் பெறுகிறார்கள். தூக்கங்கள் போவதற்கும், சுகங்கள் வருவதற்கும் தூர்க்காதேவியை இவ்விதம் சந்தியா காலங்களில் பூஜை செய்தால் கைமேல் கனிபோல் பலன் கிடைக்கும்.

மேன்மை பொருந்திய தூர்க்காதேவியை மூன்று உலகங்களுமே பூஜீக்கின்றன. நவக்கிரகங்களில் மிக வலிமை பொருந்திய ராகு பகவான் தூர்க்கையைப் பூஜீக்கின்றார். தூர்க்காதேவியை இவர் பூஜை செய்து அதனால் மகிழ்ச்சியான முகத்துடன் சந்தோஷம் நிறைந்த மனத்துடன் விளங்குகின்றார். இதனால்தான் மங்களவார ராகு காலத்தில் தூர்க்காவைப் பூஜை செய்ய வேண்டுமென்று சித்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

சக்தியில் நல்ல சக்தி. தீய சக்தி என்ற பேதம் இல்லை. எப்படி பயன்படுத்தப்படுகிறதோ. அதைப் பொறுத்தே சக்தியானது நல்ல சக்தியாகவோ, தீய சக்தியாகவோ பரிணமிக்கிறது. ஆகவே

தான், ஒவ்வொரு நாளுக்குரிய கிரகத்தை ராகு பிடிக்கும் நேரமான ராகு காலத்தில் பூஜை செய்வோமானால் அந்தப் பூஜைக்கு மற்ற நேரங்களில் செய்யப்படும் பூஜையையவிட அதிக அளவில் செயல் வேகம் இருக்கும்.

மங்களவார காலத்தில் தூர்க்காதேவியை பலகாரியங்களுக்காக பூஜை செய்யலாம். காரியங்கள் வெகுவாக இருந்தாலும் ஒரு சில இங்கே கூறப்படுகின்றன. ராகு கிரக ப்ரீதி, செவ்வாய் தோஷ நிவர்த்தி, விவாகப் ப்ராபதி, அரிஷ்ட நிவாரணம், சத்ருபீதி, நாஸனம், ஜயசக்திப்ரதம் இவைகள் ஒரு சிலவே.

ராகு காலத்தில் தூர்க்காதேவியை திருக்கோயில்களில் வழிபடுவது உத்தமத்தில் உத்தமம். எந்தச் சிவன் கோயிலிலும், தூர்க்கைக்கு சந்திதி இல்லாமல் இருப்பதில்லை. சிவலிங்கம் குடிகாண்டிருக்கும் கருவறையின் சுற்றுச் சுவர்களில், இடப் புறத்து வெளிச்சுவரில் தூர்க்கையை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்பது ஒரு கம விதிகளில் ஒன்று. இப்படி சிவாலயங்களில் சந்திதி கொண்டிருக்கும் தூர்க்கைக்கு ராகு காலத்தில் பூஜை செய்வது விவேச நற்பலனைக் கொடுக்கும்.

இயலாதவர்கள் வீட்டிலும் வழிபடலாம். அழகாத, நசுங்காத, குத்துப்படாத, சொட்டை இல்லாத, காயாக இராத, நல்ல மஞ்சள் நிறத்துடன் கூடிய எலுமிச்சம் பழுத்தைப் பிழிந்த சாற்றைத் தூர்க்காதேவி சந்திதியில் அசுத்துப்படும்படி உற்றுக் கூடாது. அந்தச் சாற்றைப் பயன்படுத்தலாம். தீபம் அளவாக ஏரியும்படி வைக்க வேண்டும். தீபத்திற்கு எள் எண்ணொயைப் பயன்படுத்தலாம். விளக்கேற்றப் பயன்படுத்திய எலுமிச்சம் பழுத்தைன் சாற்றை நாட்டுச் சர்க்கரை இட்டுப் பானமாகக் கலந்து அதில் தேன்சற்று அதிகமாக விட்டு நன்றாகக் கலக்கி அம்பிகைக்கு நிவேதித்து அடியார்களுக்கு வழங்கித் தானும் பருகலாம்.

ராகுகால தூர்க்காதேவியை தூர்க்காதேவிக்கு தயிர் சாதம், வடை, பாயாசம், எலுமிச்சம் பழுச் சாதம் இவைகள் சிறப்புடைய நைவேத்தியங்கள். வசதிக்கேற்றப்படி நைவேத்தியம் செய்தால் போதும். பெருமைக்காக எதையும் செய்யவேண்டியதும் இல்லை.

ராகுகாலத்தில் தூர்க்காதேவி சன்னதியில் சுவாசினையை நம்பல் கரிக்கின்றவர்கள். சேமத்தை அடைகிறார்கள். அங்கு சுவாசினிகளுக்குத் தாம்பூலம் தட்சணை வழங்குகின்றவர்கள், தூர்க்காதேவியின் சன்னதியில் கண்ணிப் பெண்களுக்குக் கால்களில் நலங்கிட்டு. கைகளில் வளையிட்டு, பூச்சுட்டி, புத்தாடை வழங்கி அவர்களைப் பூஜிப்பவர்கள். மற்றவர்களால் பூஜிக்கத் தகுந்த வாழ்க்கையை அடைவார்கள்.

ராகுகாலத்தில் தூர்க்காதேவியை மன, மொழி, மெய்களால் துதிப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். தங்களுடைய குற்றங்களை மன்னிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பவர்கள் புண்ணியவான்கள். திருக்கோவிலுக் கோ அல்லது தாப் கள் வீடுகளுக்கோ சென்று பூஜிக்க இயலாத நிலையில் இருப்பவர்கள் இந்த வழியைப் பின்பற்றலாம். அதாவது அந்த ராகு காலத்தில் தூர்க்காதேவியை நினைத்து ஒரு கணம் தாங்கள் இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே ஸ்தோத்திரம் செய்தால் போதுமானது. தங்களுடைய பணிகளுக்கு இடையேயும் தூர்க்காதேவியை மிகச் சுலபமான வழியில் இவ்விதம் துதித்து நன்மைகளை அடையலாம்.

ஙங்கு இலக்கியங்கள் முதல் புராணங்கள் வரை தூர்க்காதேவியின் பூஜையைப் பற்றிப் பலபடக் கூறுகின்றன. மங்கள வாரத்தில், தூர்க்காதேவியைப் பூஜிப்பவர்களும், மங்களவார இராகு காலத்தில் தூர்க்காதேவியைப் பூஜிப்பவர்களும் சந்தோஷமான பாதையில் வெகுவேகமாக நடைபோடுகின்றார்கள்.

(அருள்ளுளி - புரட்டாதி 2009)

எழுந்தருள்வள் தூர்க்கை

கலைக் ணாயகியே கருணைவார் கடலே

கானமே ஸாயை கனியே

மலைக் ணாதனினா மகவருண் மட்டயே

வாணியே மாபறைத் தொனியே

ஆலைக் ணாடுச்டா முடியிறைத் தனமே

ஆதியே பூநடை யனமே

நிலைக் ணாயப்ரா பரைசிவ தூர்க்கையே

நீதியே யானுமெய் நிறைவே!

ஞாலம் தனிலுண்மை நட்பாகி நன்னினைவே

நவசற் சங்கமெழ நாத்திகத்தின்

காலம் கலியாய கன்றோடக் கன்னியோ

கருணை தந்தருளுங் காரணியே

ஆலம் அமுதுண்ட அன்பாளன் நரிமிது

பரியென் றற்புதங்கொள் ஆவணிநாள்

மூலம் சிவவிங்கம் முன்னாக அழியார்க்கு

முறைசெய் தூர்க்கையெய் வாழ்முதலே!

தந்திரமா விந்தையென அந்தமல மழுந்து

சந்ததியிற் சாருமுயிர் வேத னைக்கென

எந்தரமா யிந்தவுடல் வந்தமைய வெழுந்த

இந்திரிய காரியங்கள் நானி வெட்கவே

மந்திரமா யந்தனர்தஞ் சிந்தைஒளி மஸர்ந்து

வந்தனைசெய் வாரிதய தாம ரைக்குளே

செந்திருவாய்ச் சந்திரவொன் பிப்மெனச் சிவத்தி

விங்கவுரு மேவிவரு தேவி தூர்க்கையே!

அன்றுதிருப் பெருந்துறைக்கு ருந்தமர நீழலாங்கு)

அந்தணநல் ஸாசாரி யராக

நின்றாவி மதொன்றெனமெய் நன்றுரைத்துவாதவூர்

நெஞ்கறைந்து நாடாள்ப வராகும்

மன்றுதமிழ் அரசுபரி கண்டுக்கப் பாகனாய்

வந்தநரி மீதேறும் வினோதம்

சென்றிரவி பரவுநல்ல ஆவணி மூலமார்

சிங்கதர்க்கை தேசாளும் விழாவே!

செந்தொடைபொற் றாமரையி லக்குமியும் தூர்க்கை

தேசுழிறை சீலவெண்ச ரஸ்வதியும் தூர்க்கை

முந்துமலை மாமகளு மையவஞ்சும் தூர்க்கை

மோகனதெய் வாணைவள்ளி சக்திகளும் தூர்க்கை

பைந்தமிழிங் காளவெழும் பண்ணவஞ்சும் தூர்க்கை

பாரிலுள யாலையுமே கற்றுபவள் தூர்க்கை

அந்தமில்சி வாணந்த விங்கவடி வில்நல்லன் பர்க்கிங்

காவணியில் மூலமதில் எழுந்தருள்வள் தூர்க்கை!

நன்றி: இந்துசாதனம் -பரம்சோதி-

(அக்டோபர் 2007)

என்னிடம் வந்திடு தூர்க்கா !

கெளரி விமலேந்திரன்

அன்னையே ஓடிவா!
அன்பானவனே ஓடிவா!
அழிகையே ஓடிவா!
அம்மா என்னிடம் வந்திடு தூர்க்கா!

ஆன்மீகத் தாயே ஓடிவா!
ஆருமிரானவனே ஓடிவா!
ஆதி சக்தியே ஓடிவா!
ஆதி பாரசக்தியே ஓடிவா!

இச்சா சக்தியே ஓடிவா!
இன்பமளிப்பவனே ஓடிவா!
இறையரசியே ஓடிவா!
இறைவி தூர்க்கா ஓடிவா!

ஈடல்லாதவனே ஓடிவா! – எனை
என்றவனே ஓடிவா!
ஈகையில் நின்றவனே ஓடிவா!
ஈசனில் பாதியானவனே ஓடிவா!

உபிரானவனே ஓடிவா!
உயர்வானவனே ஓடிவா!
உண்மையானவனே ஓடிவா!
உனைநாடுவந்தேன் ஓடிவா!

ஊன் ஆனவனே ஓடிவா!
ஹாழிரின அறுப்பவனே ஓடிவா!
ஹாகத்தில் ஒரிர்பவனே ஓடிவா!
ஹாராக் காப்பவனே ஓடிவா!

எல்லாமானவனே ஓடிவா!
என்னுள் நிறைந்தவனே ஓடிவா!
என்னை ஆள்பவனே ஓடிவா!
என்னிடம் எழுந்தோடி வா தூர்க்கா!

எழூயின் தாயே ஓடிவா!
எந்திழூயாளே ஓடிவா!
எங்குவோர் துணையே ஓடிவா!
எக்கம் தவிர்ப்பவனே ஓடிவா!

ஜைம் தீர்ப்பவனே ஓடிவா!
ஜையனின் அரசியே ஓடிவா!
ஜையனருளே ஓடிவா!
ஜைங்காளின் தாயே ஓடிவா!

ஒற்றுமை தா ஓடிவா!
ஒள்பது ராத்திரிபானாய் ஓடிவா!
ஒப்புயர்த்தவனே ஓடிவா!
ஒருமொழியில் திருமொழியானாய் ஓடிவா!

ஒங்கார நாயகியே ஓடிவா!
ஓமாகி நின்றவனே ஓடிவா!
ஓம் பெருஞ் சக்தியே ஓடிவா!
ஓம் சக்தியே – தூர்க்கா நீ ஓடிவா!

ஒளவியம் தருபவனே ஓடிவா!
ஒளதமானாப் ஓடிவா!
ஒளவையின் நாவில் அமர்ந்தவனே ஓடிவா!
ஒளவை நோன்புக்கு அதிபதியானவனே ஓடிவா!

கவலைகள் தீர்ப்பவனே ஓடிவா!
கருவினில் நின்றவனே ஓடிவா!
காலத்தை வென்றவனே ஓடிவா!
காட்சி தா நீ ஓடிவா!

சரித்தீர நாயகியே ஓடிவா!
சங்காரம் செப்பவனே ஓடிவா!
சங்கரியே நீ ஓடிவா!
சாந்தி தா நீ ஓடிவா!

ஞானியானாய் நீ ஓடிவா!
ஞானம் தருபவனே ஓடிவா!
ஞானவிளக்கமே ஓடிவா!
ஞானவழிகாட்டி நீ ஓடிவா!

நந்தினியானாய் நீ ஓடிவா!
நாக்கில் உறைவனே ஓடிவா!
நினைவில் நிறைந்தவனே ஓடிவா!
நித்தமும் எனைக்காக்க ஓடிவா!

பல்கலையானவனே ஓடிவா!
பால்கடலில் துயில்பவனே ஓடிவா!
பண்மணியானவனே ஓடிவா!
பத்தினியானவனே ஓடிவா!

தத்துவமானவனே ஓடிவா!
தரணி ஆள்பவனே ஓடிவா!
தாய்மையில் உறைவனே ஓடிவா!
தாயாகி என்னிடம் நீ ஓடிவா!

மனக்குறை தீர்ப்பவனே ஓடிவா!
மனமைச் துடைப்பவனே ஓடிவா!
மானத்தைக் காப்பவனே ஓடிவா!
மனிராங்கி என்னிடம் ஓடிவா!

வரம் பல தாவே ஓடிவா!
வசந்தமானவனே ஓடிவா!
வண்ணமானவனே ஓடிவா!
வாழ்வு தருபவனே ஓடிவா!

வித்தினில் உறைப்புக்குத்துவா!
விழியாக நிற்பாய் ஓடிவா!
வியத்க வைப்பவனே ஓடிவா!
விளக்காக என்னிடம் ஓடிவா!

ரத்தினபானவனே ஓடிவா!
ராகுகாலத் தேவியே ஓடிவா!
ராகுதேவனின் பூஜை ஏற்று ஓடிவா!
ராகு காலத்தில் என்னிடம் ஓடிவா!

கக்தியே என்னிடம் ஓடி
வந்திடு தூர்க்கா!

கண்ணிரைற் கூப்பாய்மா !

நானவித்தகர்

அருட்கவி சீ. சிநாசித்தும்பி

பொன்னுயர் தெல்லியூர் வாழ்

பூரணி தூர்க்கா தேவின

அன்னையே நினைது பூசை

ஆனந்தங் கான் பதற்கு

நின்னடி யார்கள் எல்லாம்

நெடு நாளாய்க் காத்திருந்தார்

முன்னைய நினைப்பை என்னணி

முகங்குளின் தமைதி கண்டார் !

* * *

மன்னுமிக் சிங்க மாதம்

மகாகும்பா பிழேகம் ஏற்றுத்

தன்னிக ரில்லாச் சோதி

தருமுகம் காட்டி எம்மை

நன்னிலைக் கிழக்கும் தாயே

நயந்தழின் கோயில் வாயில்

உன்னிவந் தடைந்தார்க்குள்ளம்

உருகி மெய்ய ரும்புமெம்மா !

* * *

ஆத்தாளே நின்வி மூக்கள்

ஆகமப் பூசை யாலே

ஏத்திடு மெங்கள் துன்பம்

எல்லாமே தீரு மம்மா

கூத்திடும் தாயே நின்மெய்க்

கோலத்தை மனத்திற் கண்டேன்

தோத்திரம் செய்தேன் உன்றன்

தொண்டர்கள் வாழி வாழி

* * *

தண்ணருள் வரம் படைத்த

தங்கம்மா அப்பாக் குடி

புண்ணிய நெறியில் நின்று

புதுக்கிய நினைது கோயில்

எண்ணிய கருணை பொங்கி

இனி இடர் ஏதுமின்றிக்

கண்ணினாற் காப்பாயம்மா

கழிலினை போற்றி போற்றி !

(1997 ஆம் ஆண்டில் நடந்த மகா
கும்பாபிழேகத்தின்போது வழங்கிய சிறப்புக்
கவிதை இது)

சாபம் பெற்ற வரமுனி:

மாபெரும் தபஸ்வியான வரமுனி,
அகந்தை மேலிட்டு அகத்தியரையும்,
மற்ற முனிவர் களையும் அவமானப்
படுத் தியதால், சபிக் கப்பட்டு
மகிழாசரனாக அந்த மகிழனை
தூர்க்காதேவி அந்த மகிழனைக்
கொன்றதால் மகிழாசரமர் ததினி
என்றும் பெயர் பெற்றாள்.

தெல்லிப்பழை ஸ்துர்க்காதேவி தேவஸ்தான தகவைர்
செஞ்சொற்செல்வர் நூறு. திருமுருகன் அவர்களுடன்
ஓர் உரையாடல்

LDT மன்ற முகமையில் சீறப்பு உறுப்பினராகவும் மயம்ற உபதலைவராகவும் இருப்பவர் செஞ்சிசார்விசல்வர் ஆறு. தீருமுருகன். ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் தலைவராகவிருந்து தியவுக்த்திருமகன் கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையரின் மறைவுக்குப் பின், 2008 ஜூன் 29 ஆம் திகதி நடந்த தேவஸ்தான நீர்வாக சுபாக்கட்டத்தில் செஞ்சிசார்விசல்வர் ஆறு. தீருமுருகன், தேவஸ்தானத்தின் புதிய தலைவராக ஏகமனதாக தெரிவிசெய்யப்பட்டார்.

சிவத்தமிழுங் செல்லி அன்னையின் பட்டறையில் வளர்ந்து வள்ளுக்கூட்டு மேஜா பக்காமுனி இவர், 1993ஆம் ஆண்டில் சிவத்தமிழுங் செல்லி பிறந்தநாள் அறநிதியத்தில் ஒரு உறுப்பினராக இணைந்து கொண்டார். 1995ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேவஸ்தான நிர்வாக சபையில் இணைந்து கொண்ட இவர் 2003ஆம் ஆண்டில் இணைச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். தேவஸ்தானத்தின் மாதாந்து வளரியீடான் “அருள் ஓளி” சஞ்சிகையின் ஆசீரியப் பணியையும் இவரே ஏற்றிருந்தார்.

இவர் யாற்றினால் மயமன்றத்தீன் சமய, சமுகப் பணிகளை முன்னிடுத்துச் செல்வதற்கு பொதும் உறுதுணையாக இருக்கிறார். யாற்றி விவரம் அறக்கட்டளையின் தலைவராகவிருந்து ஆற்றும் சேவைகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். கோண்டாவலில் விவரம் பட்டாஸை (மனவளர்ச்சி குன்றிய திறவர்களுக்கான கல்லிக் கூடம்), கழிபுரத்தீவில் விவரம் முதியோர் இல்லம் போன்றவைகளை அமைத்து இருக்கும் தங்கியிருப்போர் கைவச் சூலில் வராமுகின்ற நிலையை உருவாக்கி அதனாடக அளப்பிய நிதான்டினை செய்துவருகிறார்.

யாற்பொன்றதீந் பாஸ்மா மற்றும் உணவுப் பொருள்களின் தட்டுப்பாடு நீலவிய வேளையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் கொழுப்பிலிருந்து கப்பலில் அங்கு அனுப்பிவைத்த பாஸ்மா பொதிகளை நோயாளர்களுக்கும், வலுவிழுந்தோர்க்கும் மற்றும் நலன்புரி இலங்கைகளுக்கும் பங்கிட்டு வழங்கி உதவியிருந்தார். மாமன்றம் யாற்பொன்ம் - நல்லாரில் நிறுவியிருக்கும் பணிமனையை பராமரிக்கும் பணியிலும் அவர் கொண்டிருக்கும் சடுபாடும் பங்களிப்பும் பெரிதும் போற்றுக்கூடுதல்.

இவர் யாழ் பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினராகவும், யாழ் திருநெல்வேலி சைவ வித்தீய விருத்திச் சுக்கத்தின் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராகவும், நல்லை ஆதீனத்தின் ஆலோசனை சபை உறுப்பினராகவும் மற்றும் யாழ் குடாநாட்டிலுள்ள பல சமய சமூக நிறுவனங்களின் காப்பாளராகவும் இருந்து வருகிறார்.

சமய, பொதுநல் சேவைகளுக்கும் மேலதிகமாக கல்வி பண்ணியிலும் இவரது பஸ்களிப்பு சிறப்பாக ரோக்கத்தக்கது. ஒரு ஆசிரியர்கள் பண்ணை ஆரம்பித்த இவர் சன்னகம் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் முன்னர் துணை அதிபராகவிருந்து, இப்போது அதிபராகக் கடமையாற்றி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் அண்மையில் கொழும்புவந்திருந்தபோது, ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சி நிலை, புனருத்தாரண வேலைகள் மற்றும் மகா கும்பாலிஷேக செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாக - மாண்ற வளையீடான் “இந்து ஒளி” சார்பாக - சந்தித்து கவந்துரையாடுவதற்கு சுந்தரப்பும் கிடைத்தது. இவர் வழங்கிய கருத்துக்கள் இங்கு தொகுத்துக் கருப்படுகிறது.

சந்தீப்பு : அ. கனகசூரியர்

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தெல்லிப்பழை அருள்மிகு துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் புனருத்தாரணப் பணிகள் நிறைவெப்பற்று பெரியோர்களின் ஆசியுடனும், மாவை ஆதீன கர்த்தா மகாராஜ ஸ்ரீ சண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்களின் ஆலோசனைக்கு அமையவும், தேவஸ்தான பிரதமகுரு சிவஹீ அகிலோஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களின் வழிகாட்டலிலும் மகா கும்பாபிஷேகம் திருப்பொலிவு காணுகிறது.

இற்றைக்கு முன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு மகாஞானியான கதிர்காமர் காசியில் ஞானநிலை பெற்று தெல்லிப்பழை உழுகுடைப்பதியில் இலுப்பை மாங்கனூம், பணைமாங்கனூம், பாம்புப் பற்றுக்கனும் நிறைந்த இடத்தில், இலுப்பை மரச்சோலையின் கீழ் தியானத்திலிருந்து வழிபாடுசெய்து இடத்தில், தூர்க்கை அம்பாஞ்சைய திருவருளினாலே கோயில் எழுச்சிபெற்று இன்று உலகம் அறிந்த பெருங்கோயிலாக வளர்ச்சி பெற்றனர்கள்.

சிறு குடிசையாக இருந்த ஆலயத்திலே தூர்க்கை அம்பாளை அடியார்கள் வழிபாடு செய்து வந்தார்கள். காலப்போக்கில் நவராத்திரி உற்சவத்தின் ஒன்பது நாட்களும் அம்பாளுக்கு விஷேஷ பூசை வழிபாடுகளுடன், பங்குனித் திங்களிலே பொங்கல், ஆடுச்செல்வாய் நாட்களிலே சிறப்பு வழிபாடுகள் என்பனவும் நடந்து வந்தன.

காலப்போக்கில் ஆலயத்தின் நிலபுலன்களுக்குச் சொங்குக்காராக இருந்கவர்கள் பரிபாலன சபையை உருவாக்கி

ஆலயத்தின் திருப்பணிகளை தொடக்கினர். பின்னர் அம்பாள் அழியாக்களைக்கொண்ட திருப்பணிச்சலை உருவாக்கப்பட்டு, அது நிர்வாக சபையாக வளர்ச்சி பெற்றது. இதனை பல பேரியவர்கள் ஆற்றியபடுத்தி வந்தனர். அவ்வேலையில் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் நிர்வாக சபையின் பொருளாளராக இரண்டாம் கொண்டார்.

அன்னை 1977 ஆம் ஆண்டிலே நிர்வாக சபை தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றதன் பின்னர் கோயில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியைச் சந்தித்தது. ஆலயத்தின் அழகான இராஜகோபுரம், பெரிய திருத்தேர், ஆலய சுற்றுப்பிரகாரங்கள் என்பன சிறப்பாக அமைந்தன. அன்னை அவர்கள் உலகமே போற்றுகின்ற வகையில் தன்னையே அர்ப்பணித்துப் பாடுபட்டார். தர்ம சிந்தனையோடு ஆலயத்தையும் சமுதாயத்தையும் இணைத்து, ஆலயத்தின் பெயரால் பொதுப்பணியை ஆற்றுகின்ற ஒப்பற் நிலையை உருவாக்கியவர். அம்மையார் அம்மாளுடைய திருவுடையை அடையும் வரை, அவரது மூச்சு முழுவதும் தூர்க்காதேவி ஆலயத்தின் வளர்ச்சியிலேயே இருந்தது.

2008ஆம் ஆண்டில் அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர், ஆலய நிர்வாக சபையைச் சார்ந்தவர்கள், ஆலய தர்மகார்த்தா சபையினர் மற்றும் அன்பர்கள் அனைவரும் ஏகமனதாக தீர்மானித்து, கடந்த பத்தாண்கு ஆண்டு காலமாக நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவிருந்த என்னிடம் தேவஸ்தான் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்கள். அன்னையின் ஆற்றுப்பெக்கலில்

வளர்ந்தவன் என்பதால், இன்றைய நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள், தர்மகர்த்தா சபையினர், ஆஸய அன்பர்கள், உற்சவ உபயகாரர்கள், தொண்டுப் பணியாளர்கள், தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கத்தினர், தூர்க்காதேவி பெண்கள் தொண்டர் சபையினர், தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தைக் சேர்ந்தவர்கள் ஆசியோரின் ஒத்துழைப்போடு ஆஸயப் பணிகளை முன்னெடுத்து வருவது எனக்குக் கிடைத்த பேராகக் கருதலாம். ஆஸயப் பணியாளர்கள் அனைவருமே நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து, ஆஸயப் பணிகளை சிறப்பாகத் தொடர வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினர்.

அன்னையின் வழிகாட்டில் உருவான ஆஸய நிர்வாக சபையிலே தலைமைப் பொறுப்பு எனக்கு கிடைத்த பின், அவர்களின் நிறைந்த ஆசியோடு ஆஸயத்தில் சில திருப்பணிகளை முன்னெடுக்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதனுடைய ஒரு கட்டமாக, நீண்ட நாட்களாக அம்பாஞ்சுக்கு திருமஞ்சம் அமைக்கவேண்டும் என்ற அடியார்களின் வேண்டுகோள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. 2009 ஆம் ஆண்டு அம்பாஞ்சுக்கு பல வட்சம் ரூபா செலவில் திருமஞ்சம் அமைத்து ஆவணி மகோற்சவத்தின்போது, அதில் அம்பாள் வீதிவைம் வரும் காட்சி எமக்கு கிடைத்தது. திருமஞ்சத் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேளையிலே, அதற்கான இருப்பிட மண்டபம் இல்லாமல் அல்லப்பட்டபோது கோயிலின் வடக்கு வீதியிலே காணியை கொள்வனவு செய்யவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. காணி உரிமையாளருடன் பேசி, ஆஸய வடக்கு வீதி அகலப்படுத்தப்பட்டு திருமஞ்சத்திற்குரிய இருப்பிட மண்டபம் கட்டுவதற்கு ஏதுவானது. தொடர்ந்து வடக்கு வீதியில் இன்னுமொரு நிலம் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. அதேபோல தெற்குப் பகுதியிலும் மகளிர் இல்லத் தேவைக்காக புதிய நிலம் கொள்வனவு செய்யப்பட்டது.

ஆஸயங்களிலே பனிரின்டு ஆண்டுகளாக கொருமுறை மகா கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற விதிமுறையின் பிரகாரம், எமது தூர்க்கை அம்பாள் ஆஸயத்திற்கும் மகா கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய காலம் வந்து விட்டது என்பதனை உணர்ந்து, கடந்த ஆண்டு (2010) ஆவணி மாதத்தில் வருடாந்த மகோற்சவம் நிறைவடைந்த ஆறாவது நாளன்று பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு, பாலாலயத்திலே அம்பாளை எழுந்தருள்கொச்செய்து கும்பாபிஷேகத்திற்கான திருப்பணிகளை மாவை ஆதீன கர்த்தா அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

அன்று முதல் இரவு பக்லாக ஆஸய உட்பிரகார, வெளிப்பிரகார திருப்பணிகள் நடைபெற்றுவந்தன. 1997 ஆம் ஆண்டு மகா கும்பாபிஷேகத்திற்கான புனர்நிர்மாணப் பணிகளில் ஈடுபெட்ட அராவி சிற்பாசாரியார் கோபாலசிங்கம் அவர்களே இம்முறையும் திருப்பணிவேலைகளைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். இந்தியாவிலிருந்து வருகை நந்திருக்கும் சிதம்பரம், கொல்லிடம் புருஷோத்தமன் அவர்கள் து தலைமையிலான சிறப்பக்கலைஞர்களும் இணைந்து ஆஸயத்தின் புனருத்தாரணப் பணிகளை சிறப்பாகச் செய்து முடித்துள்ளார்கள். குறிப்பாக, உள்வீதியிலுள்ள தூண்கள் சிறப்வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்ததாக மாற்றப்பட்டு, புதிய சிறப்பக் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தில் அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதேபோல, ஆஸயத்தின் புனிதமான தீர்த்தக் கிணற்றுக்கு அருகிலே இருக்கின்ற பகுதி சிறப்வேலைப்பாடுகளுடன் சேர்ந்த மண்டபமாக மாற்றப்படவேண்டும் என நிர்வாகசபை முடிவுசெய்து இந்திய சிறப்பக் கலைஞர்களுடைய கைவண்ணத்தில் கஜலட்சுமியின் சந்திதானத்திலிருந்து ஸ்தம்ப மண்டபத்திற்கு அருகே வரை நீளமான மண்டபம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல, உட்பிரகாரம் கருவறையில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கருங்கல், மாபிள்கள் பதிக்கப்பட்டு அழுகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏனைய சுற்றுப்பிரகாரத் தெய்வங்களின் சந்திதானங்களும் புதுமெருகட்டப்பட்டுள்ளது.

பக்தர்கள் வழிபாடு செய்வதற்கு இடம்போதாத காரணத்தினால் களஞ்சிய அறையை சுற்று இடம் மாற்றி ஸ்தம்ப மண்டபத்துக்கு அருகிலே பக்தர்கள் அதிகமாக நின்று வழிபாடு செய்வதற்கு வசதியாக ஆஸயத்தின் உட்பிரகாரம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. இதேபோல வசந்த மண்டபமும் அதன் விமானப்பகுதியில் சிறப்வேலைப்பாடுகளுடன் வெளிப்பகுதி வரவேற்புவாயில்போன்ற அமைப்புடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்முறை முக்கியமான புதிய திருப்பணியாக ஆஸயத்தின் முன்பக்கமாக, கோபாத்துக்கும் உள்மண்டபத்திற்கும் இடையில் நீண்டதாக ஒரு மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முற்றுமுழுதாக இந்திய சிறப்பக் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்திலே, பிரமாண்டமான வகையில் அமைந்துள்ள இந்த மணிமண்டபத்தின் ஒவ்வொரு தூண்களிலும் யாளிகள் மற்றும் பொம்மைகள் என்பன செதுக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்புக்குரிய விடயமாகும்.

ஆஸயத்தில் 41 ஆட உயரமான புதிய மணிக்கோபாமொன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்த மணிக்கோபாத்தில் பொருத்து வதற்கான பெரும் கண்டாமணியொன்று இங்கிலாந்தில் உருவாக்கப்பட்டு இங்கு வந்து சேர்ந்துள்ளது. திருகோணமலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அன்பர் மகாதேவா ஜெயசீலன் அவர்கள் தனது நன்பர்களுடன் இணைந்து ஆயிரம் கிலோகிராமுக்கு மேற்பட்ட எடையுள்ள கண்டாமணியை இங்கிலாந்திலுள்ள மணிதயாபிப்பு நிறுவனமொன்றில் செய்வித்து ஆஸயத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார். ஆஸயத்தின் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவுடன் ஆஸய மணியோசை அயற்கிராமங்களிலுள்ள அம்பாள் அடியார்களின் காதுகளிலும் ஒலிக்கும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

அம்பாள் அடியார்கள் தந்த காணிக்கை அம்பாஞ்சுக்கே சமர்ப்பணமாகி, மிகச் சிறப்பாக திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன. அன்பர்களும் அடியார்களும் செய்த உதவிகள் மறக்கமுடியாதவை. இவர்கள் பல வழிகளிலும் உதவியிருக்கிறார்கள். பொருளாகவும், சார்த் தொண்டாகவும் பலவேறு வகையாக உதவிய ஒவ்வொருவரையும் பெயர் குறிப்பிட விரும்புகின்ற போதிலும், இவர்கள் அனைவரும் எல்லையில்லாமல் செய்த உதவியை எழுதிமுடிக்க முடியாது என்ற காரணத்தினாலே, ஒவ்வொரு அன்பரினதும் தொண்டுக்கும் அடியேன் தேவைச்தானத்தின் சார்பில் மனம்நிறைந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறியேனாகிய நான் பாரிய பொறுப்பை சுமந்து, அம்பாஞ்சைய சந்திதானத்தை இந்தவைக்கையிலே வழிநடத்துவதற்கு எல்லாம்வல்ல தூர்க்கை அம்பாள் தந்த திருவருளை துணைகொண்டு, ஆஸய நிர்வாக சபையை சார்ந்தவர்கள், தர்மகர்த்தா சபையை சார்ந்தவர்கள் மற்றும் ஏனைய அன்பர்கள் தந்த ஒத்துழைப்புக்கும் என்றும் நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன்.

புதுமெருகட்டப்பட்டுள்ள தூர்க்கை அம்பாஞ்சைய சந்திதானத்திலே அம்பாளின் அருட்சக்தி மென்மேலும் பிரகாசித்து, எங்கள் நாட்சிலே அமைதியும், சாந்தியும், சமாதானமும், எங்கள் அடியார்களுக்குரிய உரிமைகளும் கிடைத்து, எங்கள் இனம் நிம்மதியாக வாழுவும் இந்த வேளையிலே பிரார்த்தனை செய்கிறோம். எல்லாம்வல்ல தூர்க்கை அம்பாஞ்சைய திருவருள் அனைவரையும் ஆற்றுப்படுத்துவதாக!

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தின் வளர்ச்சி நிலை

செல்வி செல்வத்தியம்மா பூலோகம்

மகளிர் இல்லம், தூர்க்காபுரம்

உலகத்தின் நாயகியாகிய தூர்க்கை அம்மனின் திருவருட்துணையுடன், வணக்கத்திற்குரிய அன்ன சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களினதும், நீர்வாகசபை அங்கத்தவர்களினதும் பெருமுறையால் 1982.02.03 ஆம் திகதியன்று இந்த மகளிர் இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பெற்றோரை அல்லது தாய், தந்தை இருவரில் ஒருவரையாவது இழந்த பிள்ளைகள் மற்றும் போன்னால் பாதிக்கப்பட்ட வறிய நிலையிலுள்ள பிள்ளைகள் அரவணைக்கப்பட்டு இந்த இல்லத்தின் ஊடாக இவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் நிறைவேற்றி வைக்கின்றனர்.

அன்னை அவர்கள் நீர்வாகத்திலிருந்தபோது கிட்டத்தட்ட ஜம்பது பிள்ளைகள் இல்லத்தில் வசித்தனர். அன்னை இறைவனைச் சேர்ந்தபின், இல்ல நீர்வாகம் பெருமிழியிருப்பிய செஞ்செர்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்களிடம் ஓப்படைக்கப்பட்டது. இன்று இல்லத்தில் வசித்துவரும்பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையானது 170 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இதில் பெரும்பாலான பிள்ளைகள் போர்க் குழந்தைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாவர். இவர்கள் பலவிதமான சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் சந்தித்து திக்குமுக்காடிய போது அன்னை இவர்களை அரவணைத்தார் என்று சொல்லலாம். இப்போது இந்தப்பிள்ளைகள் அனைவரும் தங்கள் கவலைகளை மற்று ஏனையபிள்ளைகளுடன் மகிழ்ச்சிபடன் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இந்த இல்லத்தில் இப்போது முதலாம் தாத்திலிருந்து க. பொ. த. உயர்தா வகுப்பு வரையில் கல்வி பயிலும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுள் நான்காம், ஐந்தாம் தாங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் மல்லாகம் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி கனிஷ்ட வித்தியாலயத்திலும், ஆறும் தரம் முதல் க. பொ. த. உயர்தாம் வரையிலான பிள்ளைகள் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்கின்றனர். புதுதாகச் சேர்ந்த பத்து வயதிற்குட்பட்ட பிள்ளைகள் தெல்லிப்பழை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

க. பொ. த. உயர்தா பரீட்சையில் சித்திபெற்று யாழ், பல்கலைக்கழகத்திலும், யாழ் இராமநாதன் நூண்கலைப்பிடம், கோப்பாய் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி போன்றவற்றிலும் கல்விகற்று வெளியேறிய பிள்ளைகள், அவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும்வரை இல்லத்தில் தங்கியிருந்து பல்வேறு பணிகளைச் செய்துவருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு எமது இல்லப் பிள்ளைகள் இருவருக்கு கல்வியியற் கல்லூரியில் பயில அனுமதி கிடைத்துள்ளது ஒரு மாணவி இராமநாதன் நூண்கலைப் பீடத்திற்கு தெரிவாகியுள்ளார். இருவர் வெளியோரிப் பட்டதாரி படிப்பினை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஏற்கனவே இல்லத்தில் தங்கியிருந்து வெளியேறிய பிள்ளைகள் பலர் அரச பதவிகளில் நியமனம் பெற்று, திருமணமும் செய்து சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் எங்கள் இல்லப் பிள்ளைகள் மாணவத் தலைவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பலர் பல்வேறுபட்ட போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார்கள். இவர்களுள் 24 பிள்ளைகளுக்கு தங்கப் பதக்கங்களும், மூவருக்கு வெளியிடப்படக்கங்களும், 14 பேருக்கு விளையாட்டுப் போட்டிகள்

கேடயங்களும் கிடைத்துள்ளன. இது தவிர பண்ணிசை, கவிதை, கட்டுரை, கோலம் போடுதல், மாலை கட்டுதல், சித்தியாம் வரைதல், நடனம் போன்ற போட்டிகளிலும் பலர் பரிசில்கள் பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அன்னமையில் நடைபெற்ற கட்டுரைப் போட்டியான்றில் இல்லப் பிள்ளை ஒருவருக்கு தேசிய மட்டத்தில் இரண்டாம் இடம் கிடைத்திருப்பதையும் சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

மேலும், கல்வித்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லப் பிள்ளைகளுக்கு கணினிப் பயிற்சியும், தையற் பயிற்சியும் வழங்கப்படுகிறது. க. பொ. த. சாதாரண தாம், உயர்தாம் கற்று முடித்தவர்கள் இந்தப் பயிற்சியில் கலந்து கொள்கிறார்கள். மல்லாகம் லயன்ஸ் கழகத்தினரின் ஏற்பாட்டில் முற்றிலும் இலவசமாகவே இவ்விரு பயிற்சிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

மாதந்தோறும் இறுதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இல்லப்பிள்ளைகளின் “மாணவர் மன்றம்” இடம் பெறுகின்றது. மாணவ மன்றமானது தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், பத்திரிகையாளர் என்போர்களை உள்ளடக்கியதாக ஒழுங்காக செய்யப்பட்டுவருகிறது. இல்லப்பிள்ளைகள் தங்கள் திறமையினை வெளிப்படுத்தும் களமாக மாணவர் மன்றத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மாணவர் மன்றப் பொருளாளரினால் சேகரிக்கப்படும் பணம், மன்றத்தினால் நடத்தப்படும் போட்டிகளில் வெற்றியீட்டுபவர்களுக்குரிய பரிசில்கள் வாங்குவதற்கும், இல்லத்திலிருந்து வெளியேறும் பிள்ளைகளுக்கு பிரிவுபசார வைபவம் நடத்துவதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அத்துடன் இல்லத்தில் வதியும் பிள்ளைகளின் பிறந்தநாள் வைபவமும் மாதந்தோறும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதாவது ஒவ்வொரு மாதந்துகளிலும் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றினைந்து, அந்தந்த மாதந்துகளின் இறுதிநாட்களில் பிறந்தநாள் வைபவத்தை ஏற்பாடு செய்து நடத்துவது வழக்கம். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன ஜயாவின் விருப்பத்திற்கு அமையவே இந்த நிகழ்வு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. மாதந்தோறும் நடைபெறும் இந்த வைபவத்தின் போது இல்லப் பிள்ளைகளுடன் தேவஸ்தான் நீர்வாகசபை உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்து வருவது வழக்கம்.

இப்போது இல்லத்தில் இணைந்து கொள்ளும் பிள்ளைகளின் தொகை அதிகரித்து வருவதால், இல்லத்திற்காக இன்னுமொரு புதிய கட்டுத்தை அமைக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்று எமது இல்லம் அதிபுயர் வளர்ச்சியினைப் பெற்றுத் திகழ்வதற்கு அன்னையின் ஆசியும், தூர்க்காதேவியின் திருவருளுமே காரணமாகும். அன்னையின் வழிநடத்துவில் தனது சிறப்பான பணியினை செய்துவரும் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமூருகன் ஜயா உள்நாட்டிலும் மற்றும் வெளிநாட்டிலும் அன்பர்களுடன் தொடர்புகொண்டு இல்லத்துக்கான பலவித உதவிகளைப் பெற்றுத் தந்துள்ளார். இவ்வாறு எமது இல்லமானது அனைத்துவகையிலும் சிறப்புப்பெற்று விளம்புவதற்கு தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

கைவத்தமிழ் உலகீன் வரலாற்று நாயகி

சென்னைசாற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

தலைவர், ஸ்ரீ தர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், எதல்லிப்பழை

கைவசமய வரலாற்றில் மக்களை ஆற்றுப்படுத்தும் உன்னத நிலையமாக ஆலயம் விளங்கியுள்ளது. “கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்கலாகாது” என்பது முதுமொழி. பல நூறு வேந்துகள் தம் ஆட்சிக் காலங்களில் கோவில்களைக் கட்டி, கோவில்கள் வாயிலாக பக்தியையும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும் வளர்த்துள்ளனர். தென்நாட்டில் பல்லவ மன்னர்கள், சோழ மன்னர்கள் பின் ஆட்சிக்கு வந்த நாயகர் மன்னர்கள் வரை எண்ணிறைந்த கோயில்களை உருவாக்கி நெறிப்படுத்தினர். சோழ மன்னர்கள் கோயில்களை உருவாக்கியதோடு அவற்றை மக்களின் வழிபாட்டுத் தேவைக்கு அப்பால் வாழ்வாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலையமாகவும் கோவில்களை நெறிப்படுத்தினர். சோழ மன்னர்கள் பெருங் கோவில்கள் பலவற்றை உருவாக்கியவர்கள். திருமங்கையாழ்வார் திருநிறையூர்ப்பதிகத்தில் “எண்டோள் ஈசந்து எழில் மாடம் எழுவது செய்து உலகாண்ட திருக்குலத்துவளச் சோழன் சேர்ந்த கோயில்” என்றும் “செம்பியன் கோச்செங்கணான் சேர்ந்த கோயில்” என்றும், அப்பர் கவாமிகள் “பெருங்காறு சடைக்கணிந்த” பெருமான் சேரும் பெருங்கோயில் எழுபதினோடெட்டும்” என்றும் கோச்செங்கட் சோழன் மாடக் கோயில்கள் கட்டியதைப் புகுந்து கூறியுள்ளனர். சோழ மன்னர் பாரம்பரியத்தில் உதித்த இராச இராச சோழன் தான் அமைத்த தஞ்சைப் பெருங் கோயிலை முற்று முழுதாகச் சமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பிரதான நிலையமாக அமைத்து நெறிப்படுத்தினான்.

கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் அதிக அக்கறை செலுத்திய சோழமன்னர்கள் கோயில்களில் நெற் களஞ்சியங்களை உருவாக்கி அவற்றில் சேமிக்கப்பட்ட நெல்லை பின் மக்களுக்கு பகிர்ந்தளித்துள்ளனர். வைத்தியம், சோதிடம், தர்க்கம், கலையாங்கம் அனைத்தும் கோயிலில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு மக்கள் பயன்பெற்றனர். தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் தேவாரம் பாடுவோர் 48 போகள், உடுக்கை கொட்டி மத்தளம் வாசிப்போர் இருவர். ஜம்பதினமுருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு முக்குறுணி (6 படி) நெல் கொடுப்பதற்கு நிந்தம் எழுதியதாக கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. திருமாத்தூரில் 16 கண் தெரியாத பொதுமக்களுக்கும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டுபவர்களுக்கும் கோவில் அருகே நிலையம் அமைத்துப் பாதுகாத்ததாகக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இரண்டாம் இராஜ இராஜன் கோயில்களில் நாட்சிய நாடக அரங்கு, சிற்ப ஓவியகாட்சிக் சாலை, ஊராட்சி மன்றம், மருத்துவமனை, மாணவர் விடுதி, ஆதூலர் சாலை, ஆராய்ச்சிக் கல்வி எனப் பல்வேறு சமூகத் தேவைகளை நிறைவேற்றக் கோவில்களைப் பயன்படுத்தியமைக்கு பல்வேறு சான்றுகள் உண்டு.

ஆழ்த்திருநாட்டில் கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு சமூகப்பணியாற்றிய சிறப்பு நீண்ட காலமாக நிலவியுள்ளது. குறிப்பாக கோயில்களைச் சார்ந்த மடங்களில் ஆதரவற்றோர்

தங்குவதும் அவர்களுக்கு அன்னதானம் மூலம் ஆதரவளிப்பதும் வழக்கமாக இருந்துள்ளது. மேலும் சில ஆலயங்களில் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியம் நடைபெற்றுள்ளது. ஆலயங்களில் கல்விப்பணியும் நடைபெற்றுள்ளது.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வியும் அவரது சமூக நோக்கும்

ஸமூத்திருநாட்டில் கோயிலை மையமாகக் கொண்டு சமூகப் பணியாற்றும் நெறிமுறைப்பற்றிய நிலையில், கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டு நிலையங்களாக மட்டும் செயற்பட்டு வந்த காலத்தில் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தை சமூக நேசிப்புக்குரிய ஆலயமாக மாற்றியதுடன், ஈழத்து சைவ சமய வளர்ச்சியில் புதியதோர் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து சைவசமய வளர்ச்சியில் ஒரு வரலாற்று நாயகியாக அம்மையார் திகழ்கிறார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான் அன்னியரால் அழிக்கப்பட்ட சைவசமயத்தை நிலை நாட்ட அரும்பணியாற்றினவர். அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வியும் நாவலர் பெருமான் வழியில் தன்வாழ்வை அர்ப்பணித்து அரும்பணியாற்றினார்.

தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சிப் பாதை

1961ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலய திருப்பணிச் சபையில் உறுப்பினராக இணைந்து தன் திருத்தொண்டை ஆரம்பித்தார். அருள்மிக்க அம்பாள் ஆலயம் பற்றைகள் நிறைந்த குழுவில் காணப்பட்டது. பொங்கல் விழாக்களும் மானம்பு உற்சவமும் இவ்வாலயத்தில் முக்கியம் பெற்றன. உறுப்பினராகச் சேர்ந்த நாள்முதல் கோவில் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணிப்புடன் பாடுப்பட்டார். 1966ஆம் ஆண்டு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் தனாதி காரியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஆலயத்தை துரிதகுதியில் வளர்த்தெடுப்பதற்காக நிதி தேடி வீடு வீடாகச் சென்று எல்லோரையும் அரவணைத்து நிதி திரட்சினார். திருக்கோவில் மிகவும் புனிதம் பெற்றது. ஆலயத்தில் ஆண்மீகச் சொற்பொழுது ஆலயங்களை ஆற்றி மக்களை சர்த்தார். ஆலயத்துக்கு வரும் பக்தர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்தது. மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் உரையாற்றச் சென்ற அன்னை அங்கெல்லாம் தூர்க்காதேவியின் பெரும் புகழை எடுத்துரைத்தார். அங்கு வாழும் சைவ மக்களும் ஆலயத்திருப்பணிக்கு அள்ளிக் கொடுத்தனர். அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள், தேவஸ்தானத் தலைவராக விளங்கிய முன்னாள் மகாஜனாக் கல்லூரி அதிபர் திரு. து. ஜெயரட்சாம் அவர்கள் காலமான பின் 1977இல் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் பெரும் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

தேவஸ்தானத்தின் பொற்காலம்

அன்னை தலைவராக பதவியேற்ற நாள்முதல் ஆலயத்தின் வளர்ச்சி எழிற்சி பெற்றது எனலாம். 1978 ஆம் ஆண்டு அழகான புதிய சித்திரத் தேர் வெள்ளோட்டம் ஒடியது. 1981 ஆம் ஆண்டு இராஜகோபுரம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 1981ல் ஆலய முன்றில் சைவ சித்தாந்த மாநாடு நடைபெற்றது. இம்மாநாடு கோயிலில் நடைபெற்றமே பாரிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டது என அம்மா அடிக்கடி கூறுவார்கள். குறிப்பாக ஈழத்து அறிஞர்கள், இந்திய அறிஞர்கள் தெல்லிப்பழையில் சங்கமமாகினர். மாநாட்டில் எதிர்காலச் சமகாலநிலைப்பற்றிய சிந்தனைகள் ஆராயப்பட்டன. பத்திரிகைகள் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் மாநாட்டுப் பணி தொடர்பாக ஆசிரியத் தலையங்கம் தீட்டின. கோயில்களில் வான் வேடிக்கையும் வீண் ஆராவாரங்களும் செய்வதை விட்டு சிவத்தமிழ்ச் செல்லியின் வழியில் அறிவு பூர்வமாக கோயில்களை நடாத்துங்கள் என ஈழநாடு பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு.என். சபாரட்னம் எழுதியதை அம்மா நினைவு கூறுவது வழக்கம். தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மநாநாட்டுடன் ஆலயத்தின் பொதுப்பணி விரிவு பெற்றது.

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்

சைவாநாடு முடிந்தபின் அமர். வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் (ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆசிரியர்) சிவத்தமிழ்ச்செல்லியை பாராட்டி எழுதிய கடிதத்தில் ஆதரவற்றவர்களை காக்கும் அறங்காலை உருவாக்கும் என வாழ்த்தியிருந்தார். அன்னையின் அகத்தில் நீண்ட நாட்காலாக எண்ணிய விடுதிச்சாலை உருவாக்கும் திட்டம் புத்துயிர் பெற்றது. 1982 ஆம் ஆண்டு தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் என்ற இல்லத்தைத் தோற்றுவித்து கோயிலின் சமூகப்பணியின் மகுடமாக இக் கைங்கரியத்தை துணிந்து நிறைவேற்றினார். அம்பாளுக்கு கிடைக்கும் காணிக்கைகள் ஆதரவற்ற சீவன்களின் பாதுகாப்புக்குக் பயன்படுத்த வேண்டும் எனத் துணிகரமாக முடிவெடுத்தார். அவரது தூயசிந்தனை வீண் போகவில்லை. பல நூறு பெண் பிள்ளைகள் நல்வாழ்வு பெற்றனர். ஏக்குறையுமின்றி அக்குழந்தைகளை நேசித்தவர் அன்னை. உலகம் முழுவதும் இத்தொண்டு பற்றிய செய்தி பாவியது. தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்துக்கு பலரும் அன்பளிப்புகளைச் செலுத்தினர். அன்னை அகமகிழ்ந்தார். இன்று மகளிர் இல்லம் வெள்ளிவிழாக் கண்டு பலரை வாழ்வித்து வரலாற்றுப் பெருமையோடு தொடர்கிறது.

ஆலய நிதியில் நோயாளருக்கு உதவுதல்

அம்பாளின் மீளா அடியவர்கள் வழங்கிய காணிக்கையில் ஆலயத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிய அன்னை அவர்கள், அதே வேளையில் நோயாளர்கள் நேசிப்பில் அக்கறை செலுத்தினார்கள். குறிப்பாக புற்றுநோயில் வருந்தியவர்கள் கொழும்புக்கு சிகிச்சைக்கு செல்வதற்கு உதவி கேட்ட போதல்லாம் நிதி உதவி செய்து ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி வழியனுப்பி வைத்தார்கள். இதய சத்திரசிகிச்சைக்குரியவர்கள் வைத்தியசாலை அத்தாட்சியடிடன் வந்தவேளை யெல்லாம் அவர்களை வெறுங்கையோடு அனுப்பியது கிடையாது. அவர்களுக்கு ஏற்ற நிதியை வழங்கி உதவினார்கள். போரின் அன்றத்தங்களால் கால்கள். இம்ந்து துண்பப்பட்டவர்களுக்கு உதவும் வகையில் ஜெயப்பூர் செயற்கை கால் நிறுவனத்தின் செயற்கை கால் பொருத்தும் பணிக்கு உதவினார்கள். கடவுளின்

பெயரால் ஊனமுற்றவர்க்கு உதவுவது உத்தமப்பணி என்பதனை அம்மா பலருக்கும் விளங்க வழி செய்தார்.

வைத்தியசாலைகளுக்கு உதவி

தெய்வத்தின் பெயரால் மக்களின் உடற்மினி போக்கும் வைத்தியசாலைகளுக்கு தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் உதவ வேண்டும் என்பது அம்மா இறக்கும் வரை எமக்கு எடுத்துரைத்த உன்னத பணியாகும். அன்னை அவர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு யாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு ரூபா ஐம்பதினாயிரம் வழங்கி அவசர சிகிச்சைப் பிரிவின் அவசர தேவைக்கு பயன் படுத்துமாறு பணித்தார். இதனால் பல நோயாளர்கள் பயன்பெற்றனர். 1984 ஆம் ஆண்டு ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள தெல்லிப்பழை கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் பிரதான வாட்டைப் பொறுப்பேற்று ரூபா நாற்பதாயிரம் செலவில் தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் புனர்நிற்மாணம் செய்தார். இப்புண்ணியை பணி பலரது பாராட்டை தேவஸ்தானத்துக்குத் தேடிக் கொடுத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து வைத்தியசாலைகள் உதவி கோரும் போதல்லாம் தேவஸ்தானம் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்ய அன்னை வித்திட்டார். 1996 ஆம் ஆண்டு சகவீனம் காரணமாக யாழ் போதனா வைத்திய சாலையில் மூன்று நாட்கள் அன்னை தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வேளை அம்மையார் தங்கியிருந்த பகுதிக்கு அருகே சிறுவர்கள் பிரிவும் செயற்பட்டது. 1995 இடப்பெயர்வில் யாழ். போதனை வைத்தியசாலை பலவற்றை இழந்திருந்தது. 1996 ஆம் ஆண்டு மீளாவும் மக்கள் வந்து வந்து சேர்ந்தபோது யாழ். போதனை வைத்தியசாலையை இயக்க பலரது உதவி தேவைப்பட்டது. இந்நிலையில் வைத்தியசாலையின் பணிப்பாராக விளங்கினார். அவர் கேட்ட உதவிகளை தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் அன்னை உதவினார். இக்காலப் பகுதியில் வாட்டிலிருந்த அன்னை ஒரு விடயத்தை அவதானித்தார். சக்கர் என்று அழைக்கப்படும் சனி வெளியேற்றும் இயந்திரம் வைத்தியசாலையில் பெரும் தட்டுப்பாடு. தன் அருகே ஒரு நோயாளிக்கு பொருத்தப்பட்டு இருந்த இயந்திரம் திடீரெனக் கழற்றப்பட்டு சிறுவர் பகுதியில் சிறுவனுக்கு அவசரமாக பொருத்தப்பட்டது. இயந்திரத் தட்டுப்பாடால் மாறி மாறி நோயாளருக்கு பொருத்தும் நிகழ்ச்சியை அன்னை அவதானித்தார். அன்று வைத்தியசாலையில் அன்னையைப் பார்க்கச் சென்ற எனக்கு அடுத்தவாரம் தனது பிறந்ததினத்துக்கு எவ்வாடம்பரமும் வேண்டாம். பிறந்தநாள் அறநிதிய வட்டிப் பணத்தில் சனி வெளியேற்றும் இயந்திரம் ஒன்று வாங்கி சிறுவர் பகுதிக்கு உடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். இப்பணி 1997 ஜூவரி 7 ஆம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்டது. இக்கைங்கரியங்கள் அன்றைய சூழலில் பெரிதும் போற்றப்பட்டது.

பிரேத வண்மூல் அன்பளிப்பு

பொதுவாக திருக்கோயில் திருப்பணிகளில் ரத எத்தனையோ ரதங்களை வாகனங் களைச் செய்வது வழக்கம். ஆனால் யாழ் குடாநாட்டில் ஒரு கோயில் பிரேத வண்டிலை கோயிலின் பெயரால் செய்த கைங்கரியம் தனித்துவமானது. யாழ் போதனை வைத்தியசாலை சந்தித்த இடப்பெயர்வு பல்வேறு அவசிய தேவைகளை இழக்க நேரிட்டது. 1996ல் வைத்தியசாலை குடாநாட்டில் இயங்கிய வேளை உரிமை கோரப்படாத உடல்கள் போதனை வைத்தியசாலையில் அதிகரித்தது. குறிப்பாக

போராளிகள் மறைந்திருந்து குடாநாட்டில் சன்னடையிட்ட காலம். தினமும் உடல்கள் உரிமை கோரப்பாமல் வைத்தியசாலையில் தேங்கும். இருவாரங்கள் காத்திருந்து விட்டு பண்ணைப் பகுதியில் வைத்தியசாலைச் சலுகம் கொண்டு போய் அடக்கம் செய்யும் வழக்கம் தொடர்ந்தது. இவ்வேளை உடம்பைக் கொண்டு போவதற்கு மூடிய வண்டில் இல்லை. திறந்த தள்ளுவண்டியில் தலையைப் போர்த்த வண்ணமாக ஊழியர்கள் தள்ளிக் கொண்டு போவார்கள். பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டது. “திறந்த வண்டியில் பிரேதம், காகங்கள் கொத்துகின்றன. ஊழியர்கள் களைத்துப் போய் ஒரு கரையில் ஓய்வெடுக்கின்றனர்.” இத்துங்பகரமான செய்தியைப் படித்த அன்னை அவர்கள் அன்றே எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள் - இறந்தவரைக் கௌரவமாகக் கொண்டு செல்ல, மூடிய வண்டி எல்லாவு செலவானலும் தேவஸ்தானத்தால் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு. மறுநாளே பூர்மோட்டோர்ஸ் நிறுவனத்தில் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு மிக நேர்த்தியான பிரேத வண்டில் உருவாக்கப்பட்டு யாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு வழங்கப்பட்டது. இக் கைங்கரியம் ஆலயத்தின் பெயரால் பலரும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதபடி இன்றும் பேசப்பட்டு வருகிறது.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்துக்கு நன்கொடை

யாழ் பல்கலைக்கழகம் திறக்கப்பட்ட அன்று உரையாற்றிய பிரமுகர்களில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அன்னையும் ஒருவர். பல்கலைக்கழகம் எம்மக்களின் சொத்து என அவர் என்றும் போற்றுவார்.

1984 ஆம் ஆண்டு சைவசித்தாந்தத்துறையில் மிகவும் ஆர்வம்கொண்ட அன்னை ரூபா ஜம்பதினாயிரம் தேவஸ்தான அறக்கட்டளையினை உருவாக்கி யாழ் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வழங்கினார். சைவசித்தாந்தத்துறையில் சிறப்புறம் மாணவருக்கு தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் சிறப்புக் கௌரவம் செய்யுமாறு பணித்தார். 1999 ஆம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவமீத்துக்கு ரூபா ஜம்பதினாயிரம் வழங்கப்பட்டு அவசர தேவைகளை பூர்த்தி செய்யுமாறு பணித்தார். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பண்ணிசைத்துறையை ஆரம்பிக்குமாறு வேண்டுதல் செய்த அன்னை பண்ணிசைத் துறைக்கும் ஓர் அறக்கட்டளையை பல்கலைக் கழகத்துக்கு வழங்கினார். ஆண்டு தோறும் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் வறுமைக்குப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மாதா மாதம் ரூபா ஆயிரம் லீதம் பல மாணவருக்கு தேவஸ்தானத்தின் உதவி நன்கொடை வழங்கும் திட்டத்தை உருவாக்கி உதவினார். இன்றும் அப்பணி தொடர்கிறது. பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் வெளியிட்ட பலவேறு நூல்களை தேவஸ்தானம் பிரதிகள் பெற்றுப் பின் பலருக்கு உதவ அம்மையார் வசதிகள் செய்தார்.

திருமகள் அச்சகமும் நால் வெளியீடும்

நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய சமயப் பணிகளில் நாற்பதிப்புப்பணி காலங்கடந்தும் போற்றப்படுகின்ற உன்னத பணி. அச்க இயந்திரம் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வந்து அழுத்தகம் உருவாக்கி எட்டில் அருகிக் கொண்டு இருந்த நால்களை அச்சில் பதிப்பித்து காப்பாற்றிய சிறப்பு மறக்க இயலாது. இவ்விடயை தொடர்பாக அம்மையார் அவர்கள் தனது நாவலர் பெருமான் பற்றிய சொற்பொழிவுகளில் உருக்கமாகப் பேசுவார்கள். 1989 ஆம் ஆண்டு பழும் பெரும் அச்கப் பதிவு நிறுவனமான கண்ணாகம் திருமகள்

அழுத்தகம் விலைப்பட்டபோது அதனை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் கொள்வனவு செய்ய அம்மையார் வித்திட்டார். அன்றுமுதல் பல நால்கள் தேவஸ்தானத்தால் வெளியிடப்பெற்றுப் பாதுகாக்கப் பட்டு வருகிறது.

அகதிகள் வாழ்வில் ஆலயம்

அழுத்தமிழர் வாழ்வில் அல்லறப்பட்டு அகதிகளாக இடம் பெயர்தல் என்பது சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது. எத்தனை எத்தனை தடவைகள் அப்பாவி மக்கள் அலைந்த வண்ணமாகவுள்ளனர். இந்நிலையில் அகதிகள் என்ற அவலநிலை தொடங்கிய நாள் முதல் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் பொதுமக்களுக்கு உதவுதற்கு பின்னிற்கவில்லை. அன்னையின் அரவணையில் பல தடவைகள் தூர்க்கை அம்மன் கோவிலில் அகதிகள் பராமரிக்கப்பட்டனர். இந்திய இராணுவ நடவடிக்கையின் போது ஆயிரக் கணக்கான அகதிகள் தேவஸ்தானத்தில் தஞ்சமடைந்தனர். அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து உறங்க இடம் கொடுத்து பிரசவ வேதனையில் துடித்த தாய்மார்களுக்கு நேசக்காரம் நீட்டி, கோயிலில் பிரசவம் நடந்தபோது அவர்களுக்கு எல்லாம் தாயாக நின்று அன்பு செய்தார். பலர் கோயில்களை பூசைக்கு மட்டும் என மட்டுப்படுத்திய காலத்தில் அல்லறப்பட்டு வரும் அகதிகளுக்காக அகலத்திறந்த கோயிலாக தூர்க்காதேவி ஆலயத்தை கருணையோடு நெறிப்படுத்தியவர் அன்னை. அகதிகள் புனர் வாழ்வுக்காக தேவஸ்தானம் பல்வேறு நன் கொடைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் வழங்கியது.

அந்தணர்களை நேசித்த அம்மையார்

சிவாச்சாரியார்கள் சிறக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறையுடையவர் அன்னை அவர்கள். தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் குருகுலத்தை உருவாக்கி சிவச்சார்ய பாரம்பரியம் காக்க முற்பட்டவர். அவர் உருவாக்கிய குருகுலத்தில் கற்றவரே இன்றும் ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகப் பணியாற்றும் சிவவழி. அகிலேஸ்வரர் குருக்கள். சிவாச்சாரியார்கள் நிறைவாக வாழ்வுதற்கு ஆலய வீதியில் தேவஸ்தானத்தால் வீடுகள் அமைத்துக் கொடுத்தார். எவ்வேளையும் சிவாச்சாரியார்கள் உதவி கேட்டு வந்தால் உடன் உதவுவார்.

1995 இடப்பெயர்வில் தென்மராட்சி, வடமராட்சியில் அந்தணர்கள் மிகவும் அவலப்படுவது கண்டு அந்தணர்க்கு உதவுதற்கு ஒரு சபையை உருவாக்கினார். இடம் பெயர்ந்த இந்துக் குருமார் நலநோம்பு அமைப்பின் ஊடாக அல்லறப்பட்ட சிவாச்சாரியார்களுக்கு உதவினார். அம்மையார் உடன் கந்தசாமி கோவில் அருகே தூர்க்கா தேவஸ்தானத்தின் பிரதமகுரு சிவவழி கந்தரேஸ்வரர் குருக்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அச்சுழிலில் நாடிவந்த சிவாச்சாரியார்களுக்கு தாராளமாக தேவஸ்தானத்தால் உதவினார். தனது பிறந்த நாளில் 1996 ஜூவரி 7 ஆம் திகதி 250 சிவாச்சாரியர்களுக்கு நிதி வழங்கி அவர்கள் துயரைப் போக்கினார். அவர் செய்த இப்பணியை சிவாச்சாரியச் சமூகம் என்றும் போற்றுவார்.

கல்வி நிதி

ஏந்தவொரு திருக்கோவில்களும் சிந்திக்காத விடயங்களை அம்மையார் சிந்தித்து செயல் வடிவம் கொடுப்பார். பல ஏழைப் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு பாடசாலை கற்றல் உபகரணங்களுக்கு மாதந்தோறும் வழங்கும் கைங்கரியத்தை தேவஸ்தானத்தில்

எற்படுத்தினார். இதனால் பல ஊர் ஏழை மாணவர்கள் பயன் பெற்று வருகின்றனர்.

பாடசாலைகளுக்கு நிதி உதவி

தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் ஒவ்வொரு மாதமும் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபா அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதில் பெரும் பகுதி பாடசாலைகளின் பரிசுள்ளு விழாவுக்கான நன்கொடை, விளையாட்டுப் போட்டிக்கான நன்கொடை என்பவற்றுக்கு கணிசமான தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதனை தோற்றுவித்து எம் மண்ணில் கல்விச் செல்வும் நிலைக்க கோயில் உதவுவது கடமை என நிலை நாட்டியவர் அன்னை. பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் ஏழை மாணவர்கள் சிலருக்கு மாதா மாதம் உதவும் திட்டமும் அன்னையால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

விதவைப் பெண்கள், மற்றும் உதவியற்ற பெண்களுக்கான உதவி.

இளம் வயதில் கணவரை இழுந்து குடும்பச் சுமையோடு வாழும் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு மாதா மாதம் உதவி வழங்கும் திட்டம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மேலும் கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டும் திட்டங்கள் தொடர்ந்து தேவஸ்தானத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்னதானம் பணி

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் செவ்வாய், வெள்ளி நாள்களிலும், நல்லூர் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் வெள்ளிதோறும் தேவஸ்தானம் அன்னதானம் வழங்கும் திட்டத்தை அன்னை அவர்கள் தோற்றுவித்தார்கள். ஒரு மனிதன் போதும் என்று சொல்லக்கூடிய நிகழ்வு நிறைவாகச் சாப்பாடு வழங்கும்போது மட்டுமே என அன்னை அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள். அன்னதானம் வழங்கும் ஒவ்வொரு வேளையும் அவ்விடத்தில் வந்து நின்று கண் காணிப்பார்கள். நிலத்தில் இருக்கழுத்தாத முத்தோரைக் கண்டால் கதிரையில் இருக்கு உணவு பரிமாறுமாறு கட்டளையிடுவார்கள். இருக்கும்வரை அன்னதானம் வழங்கும் ஆலய அன்னசத்தீர மண்டபத்தில் நின்று ஆற்றுப்படுத்தியவர் அன்னை. கோவில் பணத்தில் ஒருவரது நாட்களும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். இராமகிருஷ்ண மிஷனால் கோவிலுக்கு வழங்கிய பெரும் கிடாரம் “அன்னபூரணி” என்று பெயர் குட்டிப் பாதுகாத்தார். அக்கிடாரத்துக்கு திருநீறு சாத்தி தேங்காய் உடைத்து அடுப்பேற்றும் காட்சியை அகமகிழ்ந்து முக்கிய வைபவமாக நெறிப்படுத்தினார். அன்னதானத்தின் போது ஓரோம் பலர் சாப்பிட வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக 101 அடி நீளத்தில் அன்னசத்தீரம் அமைப்பித்தார். இத்தகையு

பொதுச்சிந்தனைகள் அம்மையாரின் அற்புத்த திட்டங்கள் எனவாம்.

அறங்கறிப் பாடசாலைத் திட்டம்

தேவஸ்தான வீதியிலுள்ள சரஸ்வதி மண்டபத்தின் சுற்றாடலில் வசிக்கும் மாணவர்கள் அறச்சிந்தனைகளைக் கற்க தேவஸ்தானம் ஊடாக ஏற்பாடு செய்தார். மாணவர்களுக்கு உடை, வகுப்பு நாள்களில், சிற்றுண்டி, தேநீர் வசதிகள் செய்து கொடுத்து ஊக்குவித்தார்.

சமுகத்தை நெறிப்படுத்தும் நற்சிந்தனை

வாராந்தோறும் ஆலயத்தில் காலை, மாலை நேரங்களில் சைவ நற்சிந்தனைக்கும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். நற்சிந்தனைகளுடாக சமயம் மட்டுமல்ல சமுகத்தில் நாம் எவ்வாறு அறநெறியில் வாழுவேண்டும் என்பதை காலந்தவறாது போதித்தல் ஒவ்வொரு கோயில்களும் பிரதான கடமையாக கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறுவார். மக்களுக்கு நல்வாழ்வுக்கான கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும் என அம்மையார் ஆறை கூவஸ் விடுத்தார். சில ஆலயங்கள் அம்மையார் வழியைப் பின்பற்றின.

இறுதிக்கிரிகைகளுக்கு உதவுகல்

பல ஏழைகளின் மரணவீட்டு அந்திமக் கடமைகளுக்கு தேவஸ்தானம் உதவ அம்மையார் வழியேற்படுத்தினார். இத்தகைய கடமையை மாரும் நினைத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள். இதுமட்டுமன்றி பல தடவைகள் மயானங்களின் புனர்நிர்மாணத்துக்கு கோவிலின் பெயரால் உதவினார். இப்பணி என்பது சமூக நேசிப்பின் உச்சநிலையின் அடையாளங்கள் எனவாம்.

ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு தெய்வத்திருமகள் அன்னை ஆற்றிய சமூகப்பணிகள் எல்லையற்றன. எவ்வளவே விடயங்களை இங்கு குறிப்பிட்டமைக்கு அப்பாலும் அம்மையார் செய்தார்கள். கோவிலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த பொருட்கள், கோவில் தேவைக்கு அப்பால் பயன்று இருப்பதை விட..., இல்லாத கோவிலுக்கு கொடுத்தல் மிகநீற்று எனக் கூறி பொருட்களைப் பகிரவார். இதுபோலவே சமுகத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய தெய்வத்தின் பெயரால் ஆக்கழூர்வமான பணிகளாற்றி உலகளாவிய ரீதியில் தன்னிகரில்லாத தலைவியாக, ஆனஞ்சிக்க ஆன்மீக வழிகாட்சியாக விளங்கிய அன்னை சாதாரண ஆத்மா அல்ல - தெய்வீக ஆத்மா. அவர் எமக்குத்த நல் வாழ்வை நாம் தொடர்வதே அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் நான்றிக்கடன். எனவே ஆலயங்களை நிர்வகிப்பவர்கள் அன்னையின் நெறியைப் பின்பற்றுவார்களாயின் இவ்வையைக் கூற வண்ணம் வாழும்.

(“தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்” நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு)

செந்தமிழ் நூல்களில்:

அந்தாரி, அமலி, அறியேறி, ஆளிவர்த்தி, எண்தாளி, ஜயை, கலையூர்தி, கண்ணி, காத்தியாயினி, குமரி, கொற்றவை, கொற்றி, கவுரி, சக்கரபாணி, சண்டிகை, சபரி, ஜெயமகள், சுந்தரி, குலி, தேவிநாரணி, நாராயணி, நலி, பகவதி, பாலைக்கிழுத்தி, மகிடற்செற்றாள், வல்லவைக் கொண்டாள். விஜயை, விந்தியை, விமலை, வீரச்செல்வி, வீரி முதலிய பல பெயர்கள் தூர்க்கைக்கு உரியனவாக தமிழ் நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. பதினெட்டு கைகளையுடைய தூர்க்காதேவியை மகாலெட்சுமியாகவும், மகிழாசுர மர்த்தினியாகவும், சண்டிகையாகவும் போற்றி வணங்குவர்.

தூர்க்காதேவிக்கு ஒரு எழில்மிகு திருமஞ்சம்

சிதம்பரநாதன் சஜீவன்

அல்லல் அகற்றி ஆனந்தம் அளிக்கும் வல்லாள் தூர்க்கையவள். கொற்றையாய்க் கோயில் கொண்டெடுந்து அருள் பாலிக்கின்ற புண்ணிய திருப்பதி தெல்லிப்பழைப் பதி. வரலாற்றுச் சிறப்புக்கக் இந்தத் தலம் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான வாசற் தலமாக அமைவு பெற்றுள்ளது.

சதா இயந்திர வாழ்வில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மானிடர்களை இறைசிந்தனையின் பால் கவர வைப்பது வெறும் ஆலயச் சிலைகள் மட்டுமல்ல ஆலயமும், அதன் அமைப்பும் அது அமைந்துள்ள குழலும், ஆங்கே அமைவுபெற்ற கலை அம்சங்களும் என்றால் அது மிகையாகாது.

பண்ணடைக் காலந்தொட்டே ஆலயங்களை நிலைக்களமாகக் கொண்டு கலைகள் வளர்ச்சியடைந்தன. அந்த வகையில் தெல்லிநகர் தூர்க்கை அம்மன் ஆலயமும் கலையை வளர்க்கும் அருங்களமாகவே மினிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கில் அழகுக் கலைகள் எனக்கிறப்பிக்கப்படும் கட்டடக்கலை, சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம், இசை, நடனம், நாடகம் என்பன தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தில் தாண்டவமாடுகின்றன. அந்த வகையிலே தான் இவ் ஆலயத்தின் அழகுக்கும், அருளிற்கும் வலுச் சேர்க்கும் வகையில் உருவாகியிருக்கிறது எழில்மிகு திருமஞ்சம்.

வந்தோரை வரவேற்கும் வலிவடக்கு பிரதேசத்தில் மாவிட்டபார்ம், தெல்லிப்பழை ஆகிய பகுதிகளுக்குத் தனிச் சிறப்பு காணப்படுகின்றது. கைத்தொழில் வல்லுநரும் முத்தமிழ் வாணரும் வாழ்ந்த பூமி என்பதாலோ என்ன வோ? விஸ்விராமம் வழித்தோன்றல்களாகிய ஆசாரி பரம்பரையை ஆதரித்து வாழ்த்தி வளர்த்து வருகின்ற பெருமை இப்பகுதிகளுக்கும் அதனை அண்டிய பகுதிகளுக்கும் உரித்துடையது.

ஆதாரம் என்ன? என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். சுருங்கச் சொன்னால் “தேவஸ்தான ஸ்தபதி” “ஆஸ்தான ஸ்தபதி” என்கின்ற மாபு நீத்து நிலைக்கின்ற தன்மை மட்டுமல்லாது அந்த ஆசனத்திற்குரிய சகல வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்ற பெருமையும் இந்த ஆலயத்திற்கு உண்டு. ஆஸ்தான ஆசாரியாராக அமரர் கந்தப்பின்னை செல்வநாதன் அவர்கள் சேவை புரிந்ததும் இங்கே நினைக்கப்பட வேண்டியது. இன்றைய தேவஸ்தான ஸ்தபதி விஸ்வப் பிரம்மநீ செல்லவையா பாலச்சந்திரன் அவர்களின் எண்ணத்திலும், கை வண்ணத்திலும் உருவாகிய இந்தத் திருமஞ்சத்தின் வனப்பு, கலை வளர்ச்சியையும் ஆஸ்தான அம்சங்களையும் கட்டியக்கூறி நிற்கின்றது.

புதுமைகள் பொலியும் புத்தாரில் பிறந்து, திருநெல்வேலி கந்தசாமி ஸ்தபதியார் அவர்களிடம் கலை யமின்று, கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்களின் ஊடாக ஆலயத்தில் அடைக் கலமானவர்தான் ஸ்தபதியார் பாலச்சந்திரன் அவர்கள். எத்தனையோ ஆலயங்களுக்கு ரதங்கள், வாகனங்கள், மஞ்சங்கள், தங்க ரதங்கள் என அமைத்து சிற்பத் துறையில் தனி முத்தினர் பதித்து அண்மையில் யாழ். பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் நா. சண்முகவிங்கன் அவர்களின் கரங்களால்

“ரதகலாநூளி” என பாராட்டுப் பெற்ற செ. பாலச்சந்திரன் அவர்களும், அவருடைய ‘வலது காம்’ எனப் போற்றப்படும் கழிபுரம் மயில்வாகனம் இரத்தினம் அவர்களின் ஏனைய உறவினர்களும் இணைந்து இராப்பகல் பாராது செய்த பெருஞ் சேவையால் இன்று எழிலும் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றது இந்தத் திருமஞ்சம். சிற்ப சாஸ்தீர ஆகம விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு கலை அம்சமும், அழகும் வெளிப்படத் தத்துவமான படைப்பாக பார்ப்போரை வியக்க வைக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இருபத்தைந்து அடிக்கு மேலான உயரத்தோடு ஒரு திருமஞ்சம் அமைவதென்பது கலபமான விடயமல்ல. ஆனாலும் அவ்வளவு உயரம் பொருந்திய அந்தத் திருமஞ்சத்தை முழுக்க முழுக்க எழில் கொஞ்சம் சிற்பங்களால் அலங்கரித்த விதம் வர்ணிக்க முடியாததொன்று.

அடித்தட்டிலிருந்து மேல் விமானம் வரை ஒவ்வொரு அடுக்குகளும் ஒய்யாரமாக காட்சியளிக்கின்றன. போதிகைத் தலைகள், பார்விதானங்கள், துவார பாலகி, சிம்மவாகினி போன்றோரை தாங்கிய அடித்தட்டில் சிறந்த அடித்தளத்தை இட்டு வைக்க மகர அடுக்கு வரியும், சிம்மம், கஜம், சர்ப்பம் முதலான அட்ட வர்க்கமும், ஏந்து போதிகளைத் தாங்கிய வரியும் பார்த்தோராக் கவர வைக்கின்றன. அன்னை அமரும் பீடமும் அதைச் சுற்றி யாளிகள் அன்னங்கள் தாங்கிய பவளக் கால்களும் மஞ்சத்தில் முக்கிய ஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

அவறுக்கெல்லாம் மகுடம் வைத்தாற்போல் தென்துருவர், மகாநாசி போன்றவர்களின் விக்கிரகங்களை கமந்தவாறு அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் மினிர்ந்து கொண்டிருக்கும் மேல் விமானப் பகுதியும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். ஆங்காங்கே மின்னுகின்ற நாகதலை, யானைத்தலை, சிம்மத்தலை, அன்ன வேலைப்பாடுகள், பூராண இதிகாசங்களை நினைவைடுத்துகின்ற விக்கிரகங்கள் - இவை எல்லாம் மஞ்சத்தின் கலை வண்ணத்தின் உச்சத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அண்டமெல்லாம் காந்தும், காத்தும், அருள் காந்தும் விளையாடும் அன்னைக்கு அண்டப் பொருள்களை ஆங்காங்கே கொண்டுவெந்து புகுத்தி அருமையான வகையிலே இம்மஞ்சம் அமைவு பெற்றுள்ளது.

இம்மஞ்சத்தில் மினிரும் கலை அம்சங்கள் மட்டுமல்ல இம்மஞ்சத்தின் உறுதிப்பாடும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய தொன்றாகும், பொழி, கழுந்து, முறி என்பவற்றின் அடைவை (கலைச்சொற்கள்) இம்மஞ்சத்தின் உறுதிக்கும், நிலைப்பிற்கும் மூலமாக காணப்படுகின்றன. கட்டவே இரும்பு வேலையும், வர்ண வேலையும் மஞ்சத்தின் மகிழைக்கு வலுக்கேர்க்கின்றன.

அழகிய மஞ்சத்தில் அன்னை எழுந்தருளி வரும் அழகுக் கோலத்தைக் கண்டு, எல்லாம் வல்ல அன்னையின் திருவருள் நிறைவாகக் கிடைக்க வேண்டும் என வேண்டுவோமாக!

(அருள் ஒனி - ஆவணி 2009)

அம்பிகை வழியாட்டில் நவதுரீக்கா

சிவபூஷி இ. சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்

பூவுலகத்திலே மனிதப்பிறவி எடுத்து வாழ்க்கை நடத்தும் எமக்கு ஆஸபவழியாடு மிகவும் இன்றியபொதது. கோயில் வழிபாடு என்பது கலியுகத்திலேதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முனிவர்கள், அருளாளர்கள் தங்கியிருந்து வழிபட்ட இடங்களை மகிழ்ச்சி உடையதாக்கி கோயில்களைக் கட்டி இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து வழிபாடுகள் ஆற்றுகின்ற ஒழுங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்தகைய வழிபாட்டில் இடம் பெற்றதும் முதன்மைவாய்ந்ததுமான வழிபாடு சக்தி வழிபாடாகும். சக்தி என்பதற்கு வல்லமை, நன்மை, அழகு என்று பல பொருட்களால் குறிப்பிடுகின்ற ஆற்றல் அங்கே பேசப்படுகின்றன. ஆதிபராசக்தியான அம்பாள் இல்லை என்றால் இப் புவனமே இல்லை. எல்லாம் வல்லவளாய் எல்லாம் அறிவுள்ளாய் எங்கும் நிறைந்தவளாய் விளங்கும் சக்தி அதுவாகும். இந்த சக்தி மூன்று வடிவில் செயலாற்றுகின்றது. அவை யோகவடிவம், போகவடிவம், வேகவடிவம் என மூன்று வகையாக பேசப்படுகின்றது. ஞானத்தைவழங்குவது யோகவடிவம், அருட்செல்லவும் பொருட்செல்லவும் ஆகியவற்றை அழிப்பது போகவடிவம், துண்பங்களைப் போக்குவது வேகவடிவம். துண்பங்கள் அனைத்தையும் ஆழிபோல் அமுக்கி அவற்றைத் தடுத்து நன்மை யக்கும் மூர்த்தியாக விளங்குவதால் சக்தி மூர்த்தங்களில் தூர்க்கை சிறப்பாகப் போற்றப்படுகிறார்கள். ஆனால் இது ஒரு அநுக்கிரக வடிவமே என்பது தூர்க்கா குக்கத்தின் மூலம் நாம் அறிய முடிகின்றது. சன்ஷிகா, தூர்க்கா, இலட்சுமி முதலிய உருவங்கள் சக்தி தத்துவத்தின் அவதாரங்கள். பண்டாகரன், மகிஞாகரன், சும்ப நிசம்பன் முதலிய அகரார்கள் இந்த அவதாரங்களால் நிகரவறம் செய்யப்படுகிறார்கள். இது அனுக்கிரகமே ஆகும்.

உண்மையில் அகந்தை, மமதை, காமகுரோதம் ஆகிய அகாரத் தன்மையை அகற்றி நற்குணங்கள் அடைந்து பேரின்ப வீட்டை அடைய வேண்டும் என்ற உண்மையை சப்தசதி கலோகங்களில் பறைந்திருக்கும் உண்மை ஆகும்.

‘அம்மா துன்பம் வருகின்றபோது உன்னை நினைத்து வழிபடுவூர்களின் அச்சத்தை அகற்றுகிறாய் வறுமை, துக்கம் அசும் இவைகளை காற்றினிலே பறக்கும் தூர்க்கோல் அகற்றுகின்றாய். உன்னைப்போன்ற கருணை உள்ளம் யாருக்குத்தான் உண்டு,

ஓன்பது துவாரங்களைக் கொண்ட இந்த உடலில் அம்பிகை ஜீவாத்மா வடிவில் பிரவேசித்து அதனை உயிர் வாழும்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நவதுரீக்கா “நிலேவிதா” என்று கூறுவதாலும், நவராத்திரியில் வழிபடுவதாலும் சந்தோஷம் அடைகிறார்கள்.

இந்தவகையில் நாம் பார்க்கும்போது ஓன்பது எண்களில் அம்பிகையின் பிரபாகம் தெரிகிறது. குமாரியூஜையில் குமாரி, திரிமூர்த்தி, கல்யாணி, ரோகிணி, காளிகா, சண்டிகா, சாம்பி, தூர்க்கா, சுப்தரா போன்ற பெயர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

இதேபோன்று கபாசினி பூசையிலும் நவதுரீக்கைகளாக சௌபுத்திரி, பிரமசாரினி, சத்திரசண்டா, கல்மாண்டா, கந்த மாதா, கார்த்தியாபினி, காலராத்ரி, மகா கெளரி, சித்திதாராரி போன்ற பெயர்களுடன் பூசைக்கப்படுகின்றார்கள். தூர்க்காதேவியின் சொருபங்களே இவை என்பதும் காட்டப்படுகின்றன.

எனவே, நவதுரீக்கா வழிபாடு அம்பிகை வழிபாட்டில் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது என்பதும், நவராத்திரி காலங்களில் இவ்வகை வழிபாட்டினால் தூர்க்காதேவி மகிழ்ச்சி அடைந்து அடியார்களுக்கு நல்லருள் பாலிக்கின்றார்கள் என்பது முற்றிலும் உண்மை ஆகும்.

(தேவஷ்டான மகாகும்பாபிஷேக சிறப்புமலர் - 1997)

என்றென்றும் யோற்றுகின்றோம் !

நிவேதிகா

தெல்லிநகர் ஆளவந்தாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி தேசமெல்லாம் வழிபைப்பாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி சொல்லிலே பொருளாவாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி சொல்லாந்கா இன்பம் தந்தாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி

வெற்றிதரும் கொற்றவையே எங்கள் தூர்க்காதேவி வீருகொண்ட சண்டிகை நீ எங்கள் தூர்க்காதேவி குற்றமெல்லாம் பொறுத்திடுவாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி குளிர்ந்த முகம் காட்டிடுவாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி

சந்திதியில் வந்து நின்றால் எங்கள் தூர்க்காதேவி சஞ்சலங்கள் ஒடிடுவாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி எந்தியியும் வசமாகும் எங்கள் தூர்க்காதேவி ஈகைக்கோர் தாய்மடியே எங்கள் தூர்க்காதேவி

அறம் வளர்க்கும் நாயகியே எங்கள் தூர்க்காதேவி ஆறுதலுக் கொரு நிழலே எங்கள் தூர்க்காதேவி மறம் துடைக்கும் மணிக்கரமே எங்கள் தூர்க்காதேவி மாராத திருநிறைவே! எங்கள் தூர்க்காதேவி

உழுகுடையின் பெருநிதியே எங்கள் தூர்க்காதேவி உயிர்க்குலத்தின்உயிர் நிலைபேள்கள் தூர்க்காதேவி அழும் விழியைத் துடைப்பவரே எங்கள் தூர்க்காதேவி அன்னையாய் அனைப்பவரே எங்கள் தூர்க்காதேவி

கண்ணின் மணி ஆனவளே எங்கள் தூர்க்காதேவி கருமைநிறப் பேரழகே எங்கள் தூர்க்காதேவி பண்ணில் இசை ஆனவளே எங்கள் தூர்க்காதேவி பதமலரில் சரண்பகுந்தோம் எங்கள் தூர்க்காதேவி

நின்பதமே சரண்பகுந்தோம் எங்கள் தூர்க்காதேவி நிம்மதியே! பெருநிதியே! எங்கள் தூர்க்காதேவி பொன்னொளிரும் புன்னைக்கயால் எங்கள் தூர்க்காதேவி போதநிலை படைப்பவரே எங்கள் தூர்க்காதேவி

கதிர்காமர் தளாநிதியே எங்கள் தூர்க்காதேவி

காசி அன்ன பூரணியே எங்கள் தூர்க்காதேவி

அதிராத சிறுநகையால் எங்கள் தூர்க்காதேவி

அகிலமெல்லாம் ஆட்டுகின்றாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி

சங்கு சக்கரம் கொண்டாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி

தம்த்தைக் காத்துநின்றாய் எங்கள் தூர்க்காதேவி

எங்கும் நிறை பரம்பொருள் நீ எங்கள் தூர்க்காதேவி

என்றென்றும் போற்றுகின்றோம் எங்கள் தூர்க்காதேவி!

(தேவஷ்டான மகாகும்பாபிஷேக சிறப்புமலர் - 1997)

மஹா கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு

“சிவாகம சிரோமணி சிவாகமச் செம்மல்”
கோ. சோ. பாலஸ்ராமண்ய சிவாசாரியார்,
 முதல்வர், வேதநிவாகம பா. சாலை,
 அதுன்மிகு தண்டராயுதபாணி கவாமி திருக்கோயில், பழந்.

உலகில் வாழ் உயிரினங்களிலேயே உணர்வுகளைக் கொண்டு வாழ்வதே மனித இனத்தின் சிறப்பாகும். காரணம் கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற பொருட்களை மட்டுமே அனுபவிப்பதை விட கண்ணுக்குத் தெரியாத காற்று, மகிழ்ச்சி, கோபம், வலி முதலிய ஆற்றல்களாலும் வாழ்க்கை முறையை அமைத்து கொள்வது பகுத்தறியும் செயலாகும். அதனால் தான் கால்களால் நடந்தாலும் கூட மனிதனைக் கால்நடை என்று அழைக்காமல் மனிதன் என்று அழைக்கிறோம். மனிதன் என்ற சொல்வடிவே மனது என்ற சொல்லிவிருந்து வந்தது தானே? அதனால் தான் மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் என்பது மனிதனின் தலையாய கொள்கை ஆகும். இப்படிச் செயல்களால் பயன் அடைவதை விட என்ன தால் பயனடைவதே மனிதனின் மாண்பாகும். இவ்வித வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட நம் முன்னோர்கள் அதன் வழியே கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளை வணங்கி, தான் வணங்கும் கடவுளின் அருளை மற்றவர்களும் பெறும் வண்ணம் ஆன்மீக வழியை ஏற்படுத்தினர். இந்தப் பழுமையான தொன்றுதொட்ட ஏற்பாட்டின்படி மக்கள் அனைவரும் மனம் மொழி மெய்க்கால் தினந்தோறும் வழிபாடு செய்யும் முறையை தியானம் செய்தலாகவும், துதி செய்தலாகவும், உருவப் போற்றுதல் செய்தலாகவும்கொண்டு முறையே பாவனை, மந்திரங்கள், கிரியை என மூன்று வகைப்பட்ட பூஜைகளைச் செய்வது வழக்கமாக வரப்பட்டது. இந்த விளக்கத்தை சிவபெருமான் அன்னைக்கு கூறியதாகவும், அன்னை பார்வதிதேவி திருமால் வழியாக மற்றவருக்குச் சொன்னதாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதனால் இதற்கு ஆகமம் என்றும் பெயர் வரலாயிற்று.

இந்த ஆகம முறைப்படி செய்யப்படும் பூஜைகள் ஆதமார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகைப்படும். அனைத்து மக்களும் தனக்கு அருளொடு பொருளும் பெறும் வண்ணம் அவரவர் வீடுகளில் செய்யும் பூஜை ஆத்மார்த்த பூஜை என்பதும். அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நன்மைகள் பெறும் வண்ணம் ஊரகங்களில் திருக்கோயில் எழுப்பப்பட்டு அதில் தெய்வத் திருமேனிகளை நிறுவி, குரிய சந்திரர்கள் இருக்கும் வரையிலும் தெய்வத்தின் அருள் ஆற்றல் அங்கு நிலைக்க வேண்டி செய்யப்படுவது பரார்த்தப் பூஜை என்பதும். இப்படிக் கண்ணுக்குத் தெரியாத எங்கும் நிறைகின்ற இறைவன் அருளாற்றலை நிரந்தரமாக ஓர் இடத்தில் நிலைநிறுத்தி அதன் சக்தியைப் பெருக்கி அதன் மூலமாக அனைத்து நற்பயன்களும் மக்கள் அடையும் வண்ணம் செய்யப்படுவது மஹா கும்பாபிஷேகம் என்பதாகும்.

கும்பாபிஷேகம் என்றால் என்ன? ஒரு கும்பம் வைத்து பூஜை செய்வது, அபிஷேகம் செய்வது கும்பாபிஷேகம் என்பார் சிலர். வேறு சிலர் மேலே கோபுரத்திலே கும்பம் வைத்து அதற்கு செய்யும் அபிஷேகமே கும்பாபிஷேகம் என்பார். இதில் எது சரி? இரண்டுமே சரி அல்ல என்பது தான் சரி. எப்படி எனில் பூஜைகளின் கும்பத்திற்கு கலசம் என்றுதான் பெயர். கோபுரத்திலே இருப்பதும் வியான கலசம் என்றுதான் அழைக்கப்படும். ஆக கலசம் என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு குடம் என்று பொருள்படும்.

கலசத்தினாலோ அல்லது கலசத்திற்கோ செய்யப்படும் அபிஷேகம் கலசாபிஷேகம் அல்லது திருக்குட நன்னீராட்டு (குடமுழுக்கு) என்று அழைக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு திருக்கோயிலின் சிறப்பு பூஜைகளின் 108 அல்லது 1008 குடங்கள் வைத்துப் பூஜை செய்து அபிஷேகம் செய்வதை 108 கலசாபிஷேகம் அல்லது 1008 கலசாபிஷேகம் என்று சொல்லுவார். இதை 108 கும்பாபிஷேகம் அல்லது 1008 கும்பாபிஷேகம் என்று அழைக்கலாகுமா? அல்லது அழைப்பது சரியா? கூடாது என்பது தான் சரியாகும். இதிலிருந்து கலசம் என்ற சொல்லுக்கும் கும்பம் என்ற சொல்லுக்கும் வேறுபாடு இருப்பது பலப்படும். கும்பம் என்றால் வடமொழியிலும் தமிழிலும் ஒரே பொருளைத்தான் குறிக்கும்.

வடமொழியில் கும்பம் என்பதற்குச் சேர்த்தல் அல்லது ஒருங்கிணைத்தல் என்றுதான் பொருள். உதாரணமாக மூச்சுப் பயிற்சியின் போது மூச்சுக் காற்றை வெளிவிடுவதற்கு ரேசுகம் என்றும், மீண்டும் காற்றை உள்ளே நிரப்புதலுக்கு ப்பூர்கம் என்றும், அந்தக் காற்றை உள்ளே நிலைநிறுத்தலுக்குக் கும்பகம் என்றும் பெயராகும். ஆக கும்பம் என்பதற்கு நிரோதம் அல்லது நிலைநிறுத்தல் என்பது தான் சரியான பொருளாகும். தமிழிலும் கூட இரு கைகள் ஒன்றிணைந்த நிலைக்குக் கும்பிடுதல் என்றும், குழுவாகச் சிலர் சேர்தலுக்கு கும்பல் என்றும் கூறுவது வழக்கமாகும். ஆதலால் கும்பம் என்ற சொல்லுக்கு குடம் என்ற செயற்பொருளை விட (புறப்பொருளைவிட) நிலைநிறுத்தல் அல்லது ஒன்றிணைத்தல் அகப்பொருளே முழுவையாகும்.

இப்படிக் கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற தெய்வ திருவருவங்களின் அத்தெய்வங்களின் அருள் ஆற்றலை ஒருங்கிணைத்து நிலைநிறுத்தச் செய்வதே கும்பத்துச் செய்கின்ற கும்பாபிஷேகம் ஆகும். இப்படி கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுகின்ற திருக்கோயில்களில் தெய்வங்களின் அருள் ஆற்றலுக்காக நிலை நிற்குமாம். இதனை வழிபாடுவோர்க்கு இறைவன் பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவான்; போகவும் திருவும் புணர்ப்பான்; பின்னும் எப்பிழையும் பொறுப்பான்; பின்னும் தவிரவும் பணிப்பான். இன்ன தன்மையை என்று அறிவொண்ணாதவனை மனதிற்கிசைந்த திருவருவங்களில் அறிய வைத்து அவனருளால் அவன் தாள் வணங்கிக் கின்றை மகிழ்ந்து முந்தைய வினை ஒழிய பெருவாழ்வு வாழ்வது ஆன்றோர்களின் இலக்கணமாகும். மேலும் திருக்கோயில் சீர்கெட்டாலும், திருமேனிகள் சீர் குலைந்தாலும், வேறு திருமேனியோ, திருக்கோயில் திருப்பணியோ செய்து சீர் மிகுத்து செய்யப்படுவது புனரூத்தாரன் மஹா கும்பாபிஷேகமாகும். இதன் கருத்தே அங்கு எதில் சீர்குறைந்தாலும் அருளாற்றல் மட்டும் நிலைத்திருப்பதேயாகும். இவ்விதமாக ஆதிகாலம் தொட்டு ஆன்றோர்களால் ஆகம விதிப்படி நடக்கின்ற மஹா கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்தும், செய்வித்தும், தரிசித்தும் திருவருங்கு குருவருங்கு பெறுவோமா!

(நன்றி: நான்காவது அனைத்துவக சைவசித்தாந்த மரநாடு சிறப்பு மஸர் - 2008)

தூர்க்காதேவி மஹா சூழ்பாரிஷேக விழா -1997

சென்சோற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

ஈழத்திருநாட்டில் தெல்லிப்பழைத் திருநகரில் துதிப்போர்க்கு வல்வினை போக்கும் தூர்க்கை அப்பாளின் அருளாட்சியின் மேன்மை அகிலமெல்லாம் அறிந்தவை. அப்புனித திருத்தலத்தின் பேரருள் சக்தியினைப் போற்றி வழிபடுகின்ற அடியவர்கள் ஆயிராயிரம் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன் ஈர்ந்து வேதனைகளைப் போக்கி ஞானத்தின் திருவுருவாய் உறைந்திருக்கும் தூர்க்காதேவியின் பேரருட் சிறப்பினைச் சொல்வது அரிது. புகழ் பூத்த இப்புண்ணிய பூமியில் திருந்திறப் பொலிவோடு வாழ்ந்த தெய்வீக அடியவர் ஒருவரால் 1760 கனில் காசியில் இருந்து கொண்டு வந்து பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்ட மூலவிக்கிரகத்தின் பேரருளால் இவ்வாலயம் உருவக்கும் பெற்றது. மண்ணின் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த மாசற்ற அடியவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் புனிதத்தொண்டு ஆற்றி இவ்வாலயத்தை வளர்த்து எடுத்தனர். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆயைப் பணிகளுக்கு என அறப்பணிச் சபை உருவாக்கப்பெற்றது. இந்த நூற்றாண்டில் நிறைவேற்றி வைக்கப்படுகின்ற மூன்றாவது மஹாகும்பாபிஷேகம் மிகச்சிகிறப்பாக ஈஸ்வர வருடம் 7-9-1997 ஞாயிறு காலை இனிதே நடைபெற்றது. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவ்வாலயத்தின் வளாச்சிக்காகத் தன்னைபே அப்பணித்து ஆலயநிர்வாகசபைத் தலைவராகப் பணியாற்றும் அன்னை தூர்க்கா தூரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் உலகம் வியக்கும் பெருங்கோயிலாக உயர்வு பெற்று விளங்கும் இத்திருவாலயம் ஆற்றுகின்ற ஆன்மீகப் பணிகள், பொதுநலப்பணிகள் இன்றைய வாலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்றவை. இந்த நூற்றாண்டில் மூன்றாவது தடவையாகத் தெல்லிமாநகர் தூர்க்கை அப்பாஞ்சுக்கு நடைபெறும் புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகம் வரவாற்றுக் கிறப்பிற்குரியது.

இந்நாட்டிலே ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களினால் குடிபெயர்ந்து சிதறி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அப்பாளின் மீளா அடியவர்கள் மீண்டும் இத்திருக்கோவில் அருட்காட்சியை அகங்குளிர்க்காண வைத்தது மஹா கும்பாபிஷேக விழா ஆகும். நாலா திசைகளிலும் இருந்து அடியவர் கூட்டம் பக்தியோடு படை எடுத்து வந்து உள்ளம் நிறைவோடு மெம்பறந்து வழிபாடாற்றிய பெருநாள் அப்பாளின் பெருஞ்சாந்தித் திருநாளாகும்.

சுமார் ஒரு வருட காலமாக நூற்றுக்கணக்கான கட்டிட, சிற்ப, ஒவியக்கலைஞர்கள் இடைவிடாது ஆற்றிய பணியின் பயனாய் திருஅழகுப்பொலிவோடு ஆகம விதிக்கமைய ஆயைப் பொலிவை கண்டுள்ளது. வானுயர்ந்த கோபுரமும், வரவேற்கும் வாயில் வளைவும், புதிய வசந்த மண்டபமும், உட்கற்றுப்பிரகாராங்களும் மகாமண்டபங்களும் புனர் நிர்மாணப்பணிகளின் போது புதுமெருகு பெற்றுள்ளன. வீதியில் அமைந்த திருமுறை மண்டபம் திருத்தம் பெற்று அழகூட்டப்பட்டுள்ளது. ஐந்து நாட்களாக நடைபெற்ற கிரியைகளினால் விழாக்கோலம் பூண்ட ஆலயச் சுற்றாடல் விழாப்பொலிவாய் அமைந்தது. புது மெருகூட்டப்பட்ட ஆலயத்தின் உட்கற்றுப் பிரகாரங்களில் மாகங்களைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்டு யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆலயத்தின் உள்மண்டபவாயில் ஏக்குண்டம் அமைக்கப்பட்டு அதற்குரிய பெரிய யாகசாலை நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கு அருகில் இராஜகோபுரத்திற் கான கிரியைகளை ஆற்றுவதற்கு

யாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருந்தது. உட்கற்றுப் பிரகாரத் தெம்வங்களுக்கு உரிய யாக குண்டங்கள் உட்கற்றுப் பிரகார ஆலய வாயில்களில் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. உள்வீதி எங்கும் யாக குண்டங்களின் அமைப்பு கிரியைகளுக்காகக் காத்திருந்தது. யாகவேள்விக்கு உரிய திரவியங்கள் குவிக்கப்பட்டு இருந்தது. புராண காப்பியங்களில் நாம் அறிந்த யாகங்களை நேரில் கண்டது போன்ற ஒரு திருப்தியைக் கண்டவர்கள் எல்லோரும் களித்து இன்புற்றனர்.

முதல் நாள் கிரியைகள் 3-9-97 அன்று காலை ஒன்பது மணியாலையில் ஆரம்பமாகியது. பாலாலய முன்றிலில் ஆரம்பமான இக்கிரியையில் அந்தணப் பெரியோர்கள், அடியவர்கள் பக்தியோடு வழிபாடு ஆற்றத் தொடங்கினர். பத்னாறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவ்வாலயத்தின் பிரதம குருவாக இருந்து அம்பாளை ஆராதிக்கிள்ள வணக்கத்திற்குரிய சிவபூர்ணம் சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் விக்கிளம் தீர்க்கும் விநாயகனை வழிபாடாற்றிக் கிரியைகளைத் தொடங்கினார். மாலை ஆதீன முதல்வரும் வேதாகம விற்பனங்ருமான மஹாராஜ ஹி சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள், சிவாகம ஞானபாஸ்கரன் இனுவில் சிவபூர்ணமாதேவக் குருக்கள், சர்வ சாதகாசிரியர் சிவபூர்ணம் விலை நாராயண சர்மா - இவர்களாகும் முதல்வரும் வேத பாராயணம் ஒலிக்க பிரதம சிவாச்சாரியார் கிரியைகளைத் தொடக்கினார். பிரதம குருவான சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் மாலை ஆதீன முதல்வரின் கீழ் வேத பாராயணம் ஒலிக்க பிரதம சிவாச்சாரியார் கிரியைகளைத் தொடக்கினார். பிரதம குருவான சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் மாலை ஆதீன முதல்வரின் திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்து அவரது ஆசியைப்பெற்ற காட்சி குருபக்தியின் மேன்மையினை உணர வைத்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தூர்க்காதூரந்தரி, ஆலயநிர்வாக உறுப்பினர்கள், அடியவர்கள் அந்தணப் பெரியோர்களிடம் ஆசிபெற்றனர். கணபதி ஹோமத்தோடு அன்றைய கிரியைகள் ஆரம்பகித் தொடர்ந்து கிரியைகள் நடைபெற்றன. இரண்டாம் நாள் கிரியைகள் காலை ஒன்பது மணிக்கு ஆரம்பமாகி சாந்தி ஹோமம், மூர்த்தி ஹோமம், நவக்கிரக ஹோமம் போன்ற கிரியைகள் பக்தர்கள் குழ நடைபெற்றது. மூன்றாவது நாள் கிரியைகள் 5-9-1997 வியாழக்கிழமை காலை 7-00 மணிக்கு ஆரம்பமானது. அன்றைய நாளில் சிலமுக்கிய கிரியைகள் குறிப்பாகத் தூபி ஸ்தாபனம், கங்கா பூஜை போன்றவைகள் நடைபெற்றன. ஸ்தூபிகளுக்குரிய திருக்கலசங்களை அடியவர்கள் சிரசில்லவைத்து மங்கல வாத்திய சக்திமாக வீதி உலாக் கொண்டு வந்து தூபிகளில் பொருத்திய காட்சி மன நிறைவைத் தந்தது. நான்காம் நாள் கிரியைகள் வெளிக்கிழமை மாலை இரண்டு மணிக்குத் தொடங்கி மறுநாள் அதிகாலை வரை நடைபெற்றன. கிரியைகளில் பங்கு பற்றுகின்ற அந்தணப்பெருமக்கள் வரிசையிலே இருந்து திருக்காப்பக்கள் கட்டி யாகசாலைப் பிரவேசக் கிரியைகளைப் பக்தியோடு ஆரம்பித்தனர். மாலை 6-05 மணி அளவில் விக்கிரகங்களுக்கு மருநாள் அதிகாலை வரை நடைபெற்றன. கிரியைகளில் பங்கு பற்றுகின்ற அந்தணப்பெருமக்கள் வரிசையிலே இருந்து திருக்காப்பக்கள் கட்டி யாகசாலைப் பிரவேசக் கிரியைகளைப் பக்தியோடு ஆரம்பித்தனர். மாலை 6-05 மணி அளவில் விக்கிரகங்களுக்கு ஆலய அவர்கள், தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்க உறுப்பினர்கள், யாழ் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி உயர்தர மாணவர்கள் நன்விரவுவரை திருமருந்து சாத்துகின்ற திருத்தொண்டுக்கு உதவினர். இதுவரை நாளும் பாலஸ்தாபனக் கோயில்களில் இருந்த திருவுருவங்கள்

தத்தமக்குரிய ஆலயங்களில் இருத்தப்பட்டுக் கிரியைகள் தொடர்ந்தன. காலைவரை அந்தணப் பெரியோர்களும் அடியவர்களும் பக்தியோடு தொண்டாற்றினர். 6-9-1997 அதிகாலை ஆறு மணியளவில் பக்தர்கள் எண்ணொய்க்காப்புச் சாத்துகிள்ற கிரியை ஆராம்பமானது. அந்தணர்கள், ஆலய அறப்பணியாளர்கள் எண்ணொய்சாத்தி வழிபாடு ஆற்றியதைத் தொடர்ந்து அடியவர்கள் திருக்கூட்டம் வீதியெங்கும் வரிசையிலே நின்று உள்ளம் குளிரப் பயபக்தியோடு எண்ணொய்க் காப்புச் சாத்தினர். பெருங்கூட்டம் ஆலயத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டது. பதினாறு வருடங்களுக்குப் பின்னால் நடைபெறுகின்ற கும்பாபிஷேகத்தில் அம்பாளைத் தொட்டு வளங்குகின்ற வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்துதே என்ற ஆனந்தத்தில் மாலைவரை பக்தர் கூட்டம் எண்ணொய்க்காப்புச் சாத்துவதும் மரபாகியது. அதுளைத் தொடர்ந்து சுத்தி, பிரம்ம ராட்சபந்தனம், நியாசங்கள், மாகழுசை, சிவாச்சாரிய பூசை எனக்கிரியைகள் தொடர்ந்தன. இன்றைய கிரியைகளும் நன்ஸிரவுவனா கொடர்ந்தன.

இந்தியச் சிற்பக் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தில் பேசும் சித்திரங்கள் போல் அமைந்து அழகுதரும் புனிதக்கோபாத்தை நோக்கி அந்தணப் பெரியோர்கள் அணியணியாகச் சென்றனர். கிரியைகளை ஆற்றுகின்ற அந்தணர்களுக்கு வசதியாக சாய்தலைப்படிகள் (60) அறுபது அடி உயரத்திற்கு மேல் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த படிகளின் வழியாக திருக்கும்பத்தை கமந்த வண்ணம் மெல்ல மெல்ல ஏறிக்கொண்டிருக்கின்ற போது வீதி எங்கும் நிறைந்திருந்த அடியார்கள் உள்ளம்பூருக வான்நோக்கி அரோகரா அரோகரா என்ற வார்த்தை சொல்லி வழிபாடாற்றினார். சுதுமலை புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயயிரதமகுரு உள்ளிட்ட ஒன்பது சிவாச்சாரியர்கள் கம்பீரமாக நின்று கோபுர உச்சியில் கோபுரத்திற்கான கும்ப நீரினை வார்க்கின்ற போது எல்லோரும் தம்மைறந்து என்ன புண்ணியம் செய்தன நெஞ்சுமே என்ற மன நிறைவோடு ஆனந்த மலர்ச்சி பொங்கவழிபட்டனர். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஒலிபரப்பாளர்கள் ஒரு பக்கம், இலங்கை தொலைக்காட்சிச் சேவை படப்பிடிப்பாளர்கள் ஒரு பக்கம் நின்று மும்முராமாக ஒளி ஒலி காட்சிகளையும் பதிவு செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கோபுர கும்பாபிஷேகத்தை தொடர்ந்து வீதியிலே அந்தணர்கள் அரோகணித்த வண்ணம் மஹாகும்பம் உள்வீதியை நோக்கிக் கொற்றது. அவ்வேளை அடியார் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது தொண்டர்களுக்கு பெரிதும் கடினமாக இருந்தது. தூர்க்காதேவிக்கு அரோகரா என்ற வார்த்தையோடு அந்தணர்களும் தொண்டர்களும் மூலஸ்தானத்தை நோக்கி செல்லத்தொடங்கினர். பிரதம சிவாச்சாரியார் அவர்கள் மிகுந்த பக்தியோடு மகா கும்பத்தை அம்பாஞ்சுக் கு அபிஷேகம் செய்தபோது அடியார் கூட்டம் அகமகிழ்ந்து வழிபாடு ஆற்றியது. யாற்பொன்ற திருநாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வந்த பக்தர்கள் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும் வேளை ஆசாரிய சம்பாவணை அந்தணர்களுக்கான ஆசீர்வாதம் மிகச்சிற்பாக நடைபெற்றது. அறுபதிற்கு மேற்பட்ட இந்நாடறிந்த சிவாச்சாரிய பெருந்தகைகளை கூர்மப்பலகையில் இருத்தி வழிபாடாற்றி அவர்களிடம் பக்தர்கள் ஆசீர்வாதம் பெற்றனர். தேவஸ்தான தலைவர் தூர்க்கா துரந்தரி அம்மையார் அவர்கள் புனிதமாக கடமை ஆற்றிய அந்தணர்களைப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துத் தட்சணை கொடுக்கின்ற கைங்கரியத்தைத் தொடக்கி வைத்தார். அந்தணப் பெரியார்களோடு நல்லை திருஞானசம்பந்த ஆதின முதல்வர் ஸ்ரீலூர் சோமகந்தா தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய கவாமிகளும் ஆசி வழங்கினார். அதைத் தொடர்ந்து மகா அபிஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றது. மகா அபிஷேகம் நிறைவூற்றும் எம்பெருமாட்டி திருவீதி உலாவரும் காட்சி நடைபெற்றது. திருவீதி எங்கும் தெல்லியீர் இந்து இளைஞர் மன்றத்தவர்கள் தண்ணீர் தெளித்து அடியார்த்திருக்கூட்டத்திற்கு உதவினர். பலநாட்களுக்குப் பின்பு அம்பாள் பவனி வருகின்ற காட்சியை பார்த்து அடியவர்கள் பரவசம் அடைந்தனர். ஆயிரக்கணக்காக வந்த அடியவர்களுக்கு அடையா வாயிலாக அன்னதானப்பணி ஆற்றுகின்ற இவு ஆலயம் இப்பணித் நாளிலும் அதற்குரிய ஏற்பாட்டை அன்னதான மண்டபத்தில் ஏற்படுத்தி இருந்தது. வழிபாடு ஆற்றி வந்த அடியார் கூட்டம் வயிராற உண்டு மன நிறைவோடு செல்வதற்கு ஏற்பாடுகள் நிறைவாக இருந்தது. புகழ்பூத்த இத்திருக்கோயிலின் மஹாகும்பாபிஷேகம் இந்நாற்றாண்டில் எல்லாச் சிறப்போடும் இனிதே நிறைவை பெற்றது. ஈழத்திருநாட்டில் இணையற்ற தலமாக விளங்கும் தூர்க்கை அம்பாளின் நல்வருள் வையகம் முழுவதையும் வாழ்விக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

(தேவஸ்தான மகாகும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் - 1997)

ராதுக்ரஸ் தூர்க்கா அவ்டகம்

வாழ்வு மானவள் தூர்க்கா வாக்கு மானவள்
வானில் நின்றவள் இந்த மண்ணில் வந்தவள்
தாழ்வு அற்றவள் தூர்க்கா தாயும் ஆனவள்
தாபம் நீக்கியே என்னைத் தாங்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே!

உலகை யீன்றவள் தூர்க்கா உமை மானவள்
உண்மையானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
நிலவில் நின்றவள் தூர்க்கா நிதியை யானவள்
நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே!

செம்மை யானவள் தூர்க்கா செபழு மானவள்
அம்மையானவள் அன்புத் தந்தை யானவள்
இம்மையானவள் தூர்க்கா இன்ப மானவள்
மும்மையானவள் என்றும் முழுமை தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே!

உயிரு மானவள் தூர்க்கா உடலு மானவள்
உலகமானவள் எந்தன் உடைமை யானவள்
பயிரு மானவள் தூர்க்கா படரும் கொம்பவள்
பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே!

(இந்தத் துதியை அன்புடன் ஒதுவது, எல்லாத் துண்பங்களையும் நீக்கி, எல்லாச் செயல்களையும் விருப்பப்படி நிறைவேற்றி, எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கும். வெள்ளி, செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும், பெளர்ன்மீன்றும் ஒதுவது மிகவும் சிறப்படையது)

ராகுகாலத்தில் தூர்க்கை வழிபாடு:

ஸ்ரீ தூர்க்கையை வழிபட வெள்ளிக்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமை மிகவும் ஏற்றது. அஷ்டமி திதி மிகச் சிறந்த நாள். ராகுகாலத்தில் எந்த சுபகாரியமும் செய்யக்கூடாது. ஆனால் தூர்க்கையை வழிபடச் சிறந்த நேரமாகும்.

ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் ராகு கிரகம் நிழல் கிரகம் எனப்படுகிறது. அதற்கு உடலில் விஷம் நிறைந்துள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமை சூரியன் மறைவதற்கு ஒன்றை மணி நேரம் முன்பு இராகுகால நேரமாகும். ஸ்ரீ தூர்க்கையை தனது உபாசனா தெய்வமாகக் கொண்டவன் ராகு. இராகுகால நேரத்தில் ஸ்ரீ தூர்க்கையை வழிபடுவர்களுக்கு நன்மையே செய்திடுவாள்.

ஒருவருக்கு ஜாதகத்தில் பிறக்கும்போது செவ்வாய்கிரகம் இருக்கும் இடத்தைக் கொண்டு செய்வாய் தோஷம் இருக்கிறது என்று கூறுவார்கள். ராகுவும், செவ்வாயும் சேர்ந்திருந்தாலும் தோஷம் உண்டு. இவ்வாறு தோஷமுடையவர்கள் செவ்வாய், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இராகுகால நேரத்தில் ஸ்ரீ தூர்க்கா பூஜை வழிபாடு செய்தால் சுப பலன்கள் ஏற்படும்.

(நன்றி: மகா தூர்க்கை கலைக்களஞ்சியம், திருவாடுதுறை ஆதீனம்)

துன்ப மற்றவள் தூர்க்கா தூரிய வாழ்வள்
துறையு மானவள் இன்பத் தோணி யானவள்
அன்பு உற்றவள் தூர்க்கா அபய வீடவள்
நன்மை தங்கிட என்னுள் நடக்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே!

குருவு மானவள் தூர்க்கா குழந்தை யானவள்
குலமு மானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
திருவு மானவள் தூர்க்கா திருகுளி மாயவள்
திரு நீற்றில் என்னிடம் திகழும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே!

ராகு தேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
ராகு நோத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயை வேண்டினேன்
ராகு தூர்க்கையே என்னைக் காக்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே!

கன்னி தூர்க்கையே இதுயக் கமல தூர்க்கையே
கருணை தூர்க்கையே வீரக்கனக தூர்க்கையே
அன்னை தூர்க்கையே என்றும் அருளும் தூர்க்கையே
அன்பு தூர்க்கையே ஜெய தூர்க்கை தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெயதேவி தூர்க்கையே!

தூர்க்கையின் திருவடை பணி மனமே

சு. குகதேவன், விதல்லிப்பழை

தூர்க்கையென் றால்துயர் விலகி மறைந்திடும்
சொல்லிடு வாய்மனமே
தாயவள் இவன்திரு அழிலர் பணிந்திட
துயர்பல விலகிடுமே
கூர்படு சூலம் ஏந்தியே நடனம்
புரிந்திடும் அன்னையிவள்
குவலயம் மீதமைக் காத்தருள் அன்னை
பொன்னடியினைப் பணிமனமே!

தெல்லியம் பதியினில் நல்லருள் சிந்தியே
தேசுடன் நடபிடுவாள்
தேஷயே வந்துதன் திருவடி பணிவார்
துயர்கெடச் செய்திடுவாள்
எல்லையில் காவல் கொண்டெடமை ஆள்வாள்
எழில்நடம் மிகுபுரிவாள்
என்றுமே எம்மைக் காத்திடக் கையில்
சூலமுடன் ணொளிர்வாள்!

துட்டரை வீழ்த்தி துயர்பல நீக்கி
துயநந் ஒளிதருவாள்
துணையெனத் தன்னடி பணிந்திடு வார்வினை
மாற்றியே மகிழ்வைச்சு வாள்
பட்டர்பி ரானிவாள் அடியினைப் பணிந்திட
பார்புகழ் நிலவுதந்தாள்
பாரிளில் எமக்குறு துணையென விளங்கிட
பளிவுக்குறுச் சிலையானாள்!

மஹிஷுனை அழித்துயர் மகிழ்வைச்சு தாளன்னை
மஹிஷு மர்த்தனியே
மனத்துயர் விலக்கியே தேவரைக் காத்தநல்
மகிழ்வைக் குரியவளே
அகிலமும் குகழும் ஆதிப் ராசக்தி
அங்கயற் கண்ணியவே
அநுதின மும்முனை பணிந்து வணங்கிட
அருளாளி தருவாயே!

சங்கு சக்கரம் வில்லும் அம்பும்
வாள்திரி சூலம்கைத
அங்கையில் ஏந்தியே அருளாளி காட்டும்
அன்னைரீ தூர்க்கையனே
பொங்கும் துயரம் போக்கியே எமையாள்
பொற்புமி குந்தவளே
சிங்கமதில் ஓளி தந்துமே எமைநிதம்
காத்தருள் புரியுமம்மா!

வெற்றி நலந்தரும் கொற்றவை நீயே
வேண்டும் வரமருள்வாய்
வேதனை யாவைவும் நீக்கியே நல்லருள்
ஒளிநலம் மிகுதருவாய்
சொற்றுமிகு மாலைகள் பாடியே துதித்திட
சோகவி ணையறுப்பாய்
துயர்கெட வாழ்வினில் நல்லருள் சிந்தியே
சுகமுறு நிலையருள்வாய்!

அன்னையென் தாயே அருள்விழி காட்டும்
ஆதி பராசக்தி
அவனியில் பீதி நிலைகெட அருள்புரி
ஆனந்த ஞபின்னியே
உன்னடி பணிந்தேன் உளமது இரங்கி
உயர்வழி காட்டுமம்மா
ஊறுசெய் கோலம் யாவும் கன்றி
அருளாளி கூட்டுமம்மா!

தேவியே எம்மை ஆண்டருள் புரியும்
தேசுமி குந்தவளே
தெல்லியம் பதியுமு கொடையினில் அருளாளி
நலம்தந் தாள்பவளே
பாவியென் இதயப் பஞ்சினை நீக்கியே
பக்கமைநி ஷைதருவாய் உணைப்
பாடியே பணியும் அன்ப்ரதம் நெஞ்சினில்
நித்தமும் ஒளிதருவாய்!
(அருள்ளூர் - ஆவணி 2004)

வேராகிநீன்று காத்திடுவாள் எம் தூர்க்கையும்மா !

கைவய்ப்புலவர் செ. குந்த சத்தியதாசன் (எம். ஏ)

காசியிலே யிருந்து ஈழமென்னும் புனிததெல் வியூர்உழு
குடைப்பதி யமர்ந்த சொப்பனேஸ் வரித் தாயே
வீசுநியூல் பரப்பும் இலுப்பை மாம்விரும்பி யுறைந்தவளே
வீரத்தை அடியார்க் கருளும் மகிஷாகூர மர்த்தனியே
தேசமெலா முனைப்புகழு மதியரைக் காக்கும் உத்தமியாய்
தீராதவினை நீக்கும் தூர்க்கா புரத்தெம் தூர்க்கையே
வாசமலரின் மென்னைக்கும் மென்னையாய் தன் அடியாரை
வேராகி நின்று காத்திடுவாள் எம்தூர்க்கை யம்மா !

அம்மையின் பாதமோ மகிஷனுக்கு மருஞும் பாதம்
அடியார்கள் பரவியேத்து அன்புச் சிலம்புப் பாதம்
செம்மையிகு சிற்றிடை சிவந்தபட் டொட்டி யாணம்
செல்வரைக் காத்திடும் சீருதப் புஷ்டியாகும் முகம்
இம்மையிலும் அம்மையிலும் தளராத உறுதிதரு மனத்தை
சான்தியார்க்கு மருஞும் உழுகுடைப் பதிமேவு தாயே
அம்மையே ஆகிலாண்ட கோடியீன்ற வெம்வீரத் தாயே
அடியாரைக் காக்கும் கடைக்கண் ஞுடையாளே
போற்றி போற்றி !

நந்திக்கொடி பட்டோளி வீச்...

வினாக்களால் செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா

வினாக்களால் செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா

சிவனுக்குரிய கொடி நந்திக்கொடி. சிவாலயங்களில் நந்திக்குப் பெருமதிப்பும் சீறப்பும் உண்டு. அதனால் இதனை அதிகார நந்தி என்றும், நந்திப் பெருமான் என்றும் அழைப்பார். சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்றது. ஆகையால் சிவனின் கொடியாம் நந்திக் கொடி எமது சைவர்களின் கொடியாகவும் மிளிரிகின்றது. நந்திக்கொடி பட்டோளி வீசிப் பறக்கும் போதெல்லாம் சைவத்தின் மகிமைகளைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

“சிவாயநம்” என்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை. அந்த சிவன் நாமத்தை வலியுறுத்தி நிற்கும் இடபக் கொடியினை ஏற்றி வைப்பவர்களுக்கு அபாயம் இல்லை! அச்சும் இல்லை!! என்பது தெள்ளத் தெளிவு. ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களில் இக்கொடி ஏற்றப்படுவதும், தீர்த்தோற்சவம் முடிவுறும் போது கொடி இருக்கப்படுவதும் வழுமை. இக்காலங்களில் இக்கொடியில் பிரத்தியேக கம்பீரமும், முக்கியத்துவமும் உணரப்படுகின்றது. இதன் உண்மை புறநாநூற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். “கண்ணி கார் நானும் கொன்றை” எனத் தொடர்க்கும் பாடலில் “ஹாந்தி வால்வள் ஊரே சிறந்த சீர் கெழுகெழும் அவ ஏறு என்ப”. இதில் ஏறு என்பதற்கு காளை அல்லது எருது என்பது பொருள்.

இத்தகைய சைவப் பொக்கிழூமாம் நந்திக்கொடியின் கடந்த கால, இன்றைய கால, எதிர்காலங்களில் எமது சைவப் பாரம்பரியமும் நந்திக் கொடியின் பாவனையும் எப்படியிருக்கும் என்பதைச் சிறிது பார்ப்போமாக.

பண்ணடைய காலத்தில் நந்திக் கொடியின் பாவனை யிகவும் செழிப்புற்றிருந்தமைக்குப் பல சுரித்திரச் சான்றுகள் உண்டு. அக்காலகட்டத்தில் சமயத்தை மையப்படுத்தியே, சமூக நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந்ததைக் காண்கின்றோம். சைவ சமயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இடபத்துக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணுகின்றோம். நந்திக் கொடியின் பாவனைகள் அக்கால மன்னர்களினாலேயே முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பல்லவ மன்னர் காலத்தில் சிவபக்தியும் நந்திக்கொடியின் பாவனையும் நன்கு உணரப்பட்டிருந்தது. இக்காலகட்டம் ஓர் தெய்வபக்தி நிறைந்த பொற்காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. பல்லவர் காலத்து எட்டாவது தலைமுறை அரசனாருவன் நந்தி போத்தரையன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“பல்லவர் தோன்றல் பைந்தர் நந்தி” என்றும்

“பல்லவர் கோன் நந்தி” என்றும்

‘அமரர் கோமான் அடுபோர் நந்தி’ என்றும் பல்லவ குலத்தை நந்தியுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டமையைக் காண்கின்றோம். இராமாயண இதிகாசத்திலும் நந்திக் கிராமம் என்னும் இடத்தில் பரதன் இராமபிரானுடைய பாதரட்சைகளை வைத்துப் புசித்து வந்ததாக கூறப்படுகின்றது.

சோழ அரசர் காலம் இதற்குக் குறைந்தது இல்லை என்று சொல்லுமாவிற்கு சிவபூஜையும் நந்தியும் போற்றப்பட்டிருப்பதைக்

காணலாம். இராஜராஜ சோழரினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட தஞ்சைப் பெரிய கோவிலும், மிகப் பெரிய நந்தியும் இதற்குச் சான்று பகருவதாக இன்றும் உள்ளன. நந்தி பெருமானின் திருமணம் திருவையாற்றில் நடைபெற்றது என்றும், திருப்புன்னை என்பது நந்தி விலகிய தலம் என்றும், திருத்தணிகை மலை ஏறும் பாதையில் “நந்திக் குகை” என்னும் குகையுடன் கூடிய கிராமம் இருப்பதையும் புராண வரலாறுகள் நந்தியுடன் தொடர்புட்டவைகளாக இருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நந்திதேவர் செய்த நாத ஒவியால் நந்தி நாதோற்பவன் என்னும் நதியும், பாலாறும், வடபெண்ணையாறும் நந்திவர்க்கும் என்னும் இடத்தில் உற்பத்தியானவை என்றும் புராணங்கள் நந்தியின் பிரபல்யத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட ஆண்மீக சிந்தனையுடன் செயற்பட்டு வந்த எமது சைவ இனம் மன்னராட்சியின் பின்பு அன்னிய நாட்டின் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டதன் மூலம் எமது சைவ சமய வளர்ச்சி குன்றிவர ஏதுவானது. இதனால் இறைவழிபாடும், ஆன் மீக சடுபாடும் குறைந்து கொண்டே வந்ததைக் காணுகின்றோம். அன்னிய மத ஆதிக்கமும் எமது சமய வழிபாட்டுக்கு பெரும் இடையூறுகளை ஏற்படுத்தின. பல சிவாலயங்கள் இடத்துக் கிடைக்கப்பட்டு அந்த இடங்களில் அன்னிய மத ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டதையும் இன்னும் பல சிறைக்கப்பட்ட சிவாலயங்கள் இன்னும் காட்சி பொருளாகக் காட்சி தருகின்றன. இவைகளை இன்றும் அநுராதபுரம், பொலநறுவை போன்ற இடங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அன்மைக்காலத்தில் இலங்கையில் சுவாமி விபுலானந்தர், யோகசுவாமி, ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் போன்றோர் எம்பிடையே தோன்றிய காரணத்தால் எமது சைவமும் தமிழும் வளர்ச்சிகாணக்கூடியதாக இருந்தது. அன்னிய ஆதிக்கம் இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் வியாபித்திருந்த காலத்தில் சைவத் தமிழ் வளர்ச்சி ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமானின் தோன்றலால் வளர்ச்சி காணக் கூடியதாக இருந்தது. சிவவழிபாடு குன்றியமைக்கு அன்மைக்காலமாக இந்து மக்களிடையே வேறுபல இந்து தெய்வங்களின் வழிபாடும் மேலோங்கியதும் ஒரு காரணியாக இருக்கின்றது. இன்றைய காலகட்டத்தில் சில பல ஸ்தாபனங்களும் தனிப்பட்ட நபர் களும் சைவ சமய மேம்பாட்டிற்கும் நந்திக் கொடிக்கும் புத்துயிருட்டி ஆர்வம் காட்டிவருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மேலும் இவர்களின் தூண்டுவின் பேரில் சில பல ஸ்தாபனங்கள் நந்திக் கொடியின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்து வருகின்றார்கள். பொது அமைப்புக்களிடையே இந்த ஆர்வம் மென்மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுநான் இதன் பலாபலன்கள் பொது மக்களை வந்தடைவதுடன் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு நல்ல ஆண்மீக உரமாக அமையும். உலக சைவப் பேரவையின் ஆதரவில் பல்வேறு நாடுகளில் ஆண்மீக மாநாடுகள் நடைபெற்று வருவதைக் காண்கின்றோம். கடந்த காலங்களில் தென் ஆபிரிக்கா, இந்தியா, அவாந்திரேவியா, சுவிற்சலாந்து, கனடா, மலேசியா, மொர்சியல்,

இலங்கை, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இம்மாநாடு நடைபெற்றது. அங்கெல்லாம் நந்திக் கொழியின் பாவனை நன்கு உணர்ப்பட்டது. அண்மையில் இந்தியா மதுரையில் சைவசித்தாந்த மாநாடு தர்மபுர ஆதீநத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதாகும். இம்மாநாட்டில் தர்மபுர ஆதீநத்தின் மேற்பார்வையில் நந்திக் கொழியின் பாவனை முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது கண்டு பேரானந்தமடைகின் நோம். கொழும்பிலும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் உள்ள கோவில்களின் இராஜ கோபுரங்களிலெல்லாம் நந்திக்கொழு பறந்து பட்டொளி வீசுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இலங்கையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், கொழும்பில் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம், உலக சைவப் பேரவையின் கொழும்புக் கிளை, கதிர்காம யாத்திரிக்கர் தொண்டர் சபை, விவேகானந்த சபை, இந்து பரிபாலன சபை போன்றவை நந்திக் கொழுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து வருகின்றன. இந்த வகையில் பார்க்கும் போது இப்போதெல்லாம் நந்திக் கொழியின் பாவனை மிகவும் முன்னோக்கிய பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றது என்றே சொல்லலாம். இவையெல்லாம் நம்மவரிடையே இறைப்பதியை மென்மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்வோமாக.

எதிர் காலத்தில் எமது வருங் காலச் சந்ததியினரிடையே சைவமும் தமிழும் ஆன்மீகமும் எவ்வகையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தப் போகின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஏனைனில் எமது இவையை தலைமுறை மிகவும் வேகம் நிறைந் ததாகக் காணப்படுகின்றது. முதலில் அவர்கள் மனதில் ஆன்மீக எழுச்சி தோன்றவேண்டும். அதற்கு அவர்கள் மனது பக்குவப்பட வேண்டும். எந்தச் செயலானாலும் ஏன் எதற்கு எப்படி என்று கேள்விகள் கேட்கத் தோன்றும். இவைகளே அவர்களுள் தோன்றும் முதன் மைக் காரணியாக இருக்கின்றது. இதற்கு அவர்களுக்கு விடைகள் கிடைத்தாக வேண்டியது அவசியமாகின்றது. எமது சமூகம் ஒர் அடக்கப்பட்ட ஒதுக்கப்பட்ட சமூகமாக இருக்குமென்ற எண்ணம் தோற்றமளிக்கின்றது. குறிப்பாக நகரங்களில் வாழும் சிறார்களின் உள்ளங்கள் பல்வேறு காரணிகளால் பாதிப்புறுகின்றது. பிறமதங்களின் ஆதிக்கமும் சமூக செவ்வாக்கும் எமது மத அனுட்டானங்களிலிருந்து அவர்களைத் தனிமைப்படுத்துகின்றன. இவற்றிற்கு மேலாக புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம் சிறார்களின் சிந்தனைகள் அவர்கள் வாழும் நாட்டின் கூழ்நிலைக் கேற்ப வேறுபடுகின்றன. அவர்களுக்கு ஆன்மீக சிந்தனையில் நாட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையும் அவசியமும் காலத்தின் தேவையாக இருக்கின்றது. இப்புலம்பெயர்ந்த சிறார்களுக்கு எமக்கு மேம்பட்ட சக்தி ஒன்று இருக்கின்றது என்னும் உண்மை உணர்த்தப்பட வேண்டும். அதுதான் கடவுள் என்னும் போதனையாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இப்போதனைகளை ஏற்கும் மனநிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். எமது முன் னோர்கள் அர்ப்பணித்த சேவைகளைவிட பன்மடங்கு மேலான சேவைகளும். தியாகங்களும். அர்ப்பணிப்பும் அவசியமாகின்றது. ஆகவே காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஆவன செய்தால்தான் எமது இலக்கினை அடைய இலகுவாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றோம்.

சிவராத்திரி விரதத்தின் மகிழ்ச்சி

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சிவனுக்கு உகந்த இராத்திரி சிவராத்திரி. சைவ மக்கள் மேற்கொள்ளும் விரதங்களில் முதன்மையானது சிவராத்திரி விரதமாகும். மாசி மாதத்தில் அமாவாசையை நினைவுட்டுகின்ற விரதம் இதுவாகும். அமாவாசைக்கு முதல்நாள் சதுரத்திலீடு இவ்விரதத்தை சைவ மக்கள் மேற்கொள்கிறார்கள். அம்பிகைக்கு ஒன்பது இராவுகள், சிவனுக்கு ஒரு இராவு சிறப்பாக விரதம் மேற்கொள்வதற்கு உரிய நாட்களாகும். சைவசமய வழிபாடுகளில் சிவராத்திரி வழிபாடும் ஒன்று. சைவ சமயத்தினருக்கு இது பெரும் சிறப்பானது. பன்னெடுங் காலமாக நம் நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சிறந்த வழிபாடுகளில் ஒன்று சிவராத்திரி வழிபாடு என்பதை யாவரும் ஒப்பக்கொள்வார்.

தெய்வம் ஒன்று என்றாலும் தெய்வ பேதங்கள் பல உள்ளன போன்று விரதங்களும் பலவாயின. சிவபெருமானுக்கு உரிய விரதங்கள் எட்டு. அவற்றுள் சிவராத்திரி வழிபாடு மிகவும் சிறப்புமிக்கது.

சிவத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தும் இராத்திரி சிவராத்திரி எனச் சொல்லப்படுகின்றது. சிவபெருமானுக்குரிய எண்ணாயிரம் கோடி நாமங்களில் தலைசிறந்தது சிவன் என்னும் நாமமாகும். சிவன் என்னும் சொல்லுக்கு பேரின்பத்திற்குக் காரணன், தூயதன்மையன் என்னும் பொருள் காண்கின்றனர் ஆன்றோர்.

பற இருளைப் போக்கிக்கொள்வதற்குச் சூரியன் ஒளி உதவுவதுபோல அக இருளைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு நமக்கு உதவுவது சிவ ஒளியோயாகும். சிவவழிபாடு செய்வதால் முற்பிறவிகளில் செய்த வினைகள் இப்பிறவியில் அழிந்துவிடும். சிவராத்திரியன்று உபவாசம் இருக்கவேண்டும். உபவாசம் என்பதற்கு உப (இறைவனுக்கு) அருகில், வாசம் - வசித்தல் என்பது பொருளாகும். இறைவனைத் தியானிப்பதிலே இருத்தல் என்று இதற்கு ஆன்றோர்களில் சிலர் பொருள் காண்கின்றனர்.

விரதம் மேற்கொள்ளும் முறை :

விரத தினத்திற்கு முன்னாலே ஒருபோது உண்டு இராவில் தன்மையில் நித்தினாசெய்து விரதத்தன்று விடியற் காலையில் எழுந்து நீராட சிவாலயம் சென்று சிவனை வழிப்பட்டுத் திரும்பவேண்டும். வீட்டில் சிவபூசை செய்யும் இடத்தை பகஞ்சாணத்தால் மெழுகி பச்சை அரிசி மாவினால் கோலமிட்டு வாழை, மாவிலை முதலியவற்றால் அலங்கரிக்க வேண்டும். பகலிலேயே இராவுப் பூசைக்கு வேண்டிய பொருட்களைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாலையில் அலங்கரிக்கப் பெற்றுள் மண்டபத்தில் உயர்ந்த ஆசனத்தில் சிவபெருமானை எழுந்தருளசெய்து நான்கு ஜாயங்களிலும் விதிப்படி பக்தி சிரத்தையுடன் சிவபூசை செய்ய வேண்டும். சிவபூசை செய்யத் தெரியாதோர் உபவாசம் இருந்து நான்கு ஜாய பூசைகளையும் தரிசித்து பயன்பெற வேண்டும். நித்தினா விழித்திருத்தல் என்பது மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றையும் ஒன்றுபடுத்தி சிவதியானத்தில் இருத்தலாகும். இதற்குமாறாகப் புலங்களை கலைய விடுகின்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெறுதல் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். முழு இராவுப் விழித்திருக்க இயலாதவர்கள் விங்கோற்பவ காலம் மட்டும் தமது நியமத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்.

ஆகவே, சிவராத்திரி விரதத்தின் மகிழ்ச்சையை உணர்ந்து அனுட்டிப்பதோடு மறுநாட் காலை பாரணம் செய்வதோடு ஏனையோரையும் தான் தர்மத்தால் மகிழ்விக்க வேண்டும்.

(அருள் ஒளி - மாசி 2008)

வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாமன்றத்தின் நிவாரண உதவிகள்

அண்மையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட மழை, வெள்ளம் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் தொடர்ந்தும் நிவாரண உதவிகளை வழங்கி வருகிறது.

ஆரம் பத் தில் மாமன்றம் தனது சொந்த நிதியிலிருந்தும், இந்து நிறுவனங்கள் மற்றும் இந்து மக்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிதி உதவியுடனும் பெருமளவு நிவாரணப் பொருட்களை வாங்கி கிழக்கு மாகாணத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருந்தது. இவற்றை மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ சங்கங்களான மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றம், ஆலையாவேம்பு பிரதேச இந்து மாமன்றம், மட்டக்களப்பு மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை மற்றும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் மன்றம் என்பன பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்திருந்தன.

கிழக்கில் ஏற்பட்டுள்ள வெள்ள அனர்த்தம் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு சகல இந்து ஆலயங்களும், இந்து நிறுவனங்களும் உதவேண்டும் என மாமன்றம் ஒரு பகிரங்க வேண்டுகோளை விடுதிருந்தது. கொட்டாஞ்சேனை ஸ்ரீ வரதராஜ் விநாயகர் ஆலயம், வெள்ளவத்தை மழூராபதி பத்திரிகாளி அம்பாள் ஆலயம் என்பனவற்றின் அறங்காவலர்களும், மனிதநேய அறநிதியம், உலக சைவப் பேரவை போன்ற சமய, சமூக நிறுவனங்களும் ஆரம்பத்தில் இதற்கு உதவி வழங்கி இருந்தார்கள். தொடர்ந்தும் பலர் உதவிகளை விடுதிருக்கிறார்கள்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நிவாரண உதவிகளை மாமன்றம் தொடர்ந்தும் எதிர்பார்க்கிறது. பணமாக அல்லது பொருட்களாக வழங்கலாம்.

நிதியுதவி செய்ய விரும்புவோர் பின்வரும் வங்கிக் கணக்கிற்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

Bank of Ceylon Lake House Branch

Account no: 0003268614

Branch Code No: 636

Swift Code No: BCEYL KLX

நேரடியாக நிதியுதவி செய்வதற்கு அல்லது நிவாரணப் பொருட்களாக வழங்குவதற்கு விரும்புவர்கள் பின்வரும் இடங்களில் ஒப்படைக்கலாம்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்
91/5, சேர் சிற்றும்பலம் ஏ.கார்ட்டன் மாவத்தை, கொழும்பு-02
தொலைபேசி : 011 243 4990

சரல்வதி மண்டபம்
75, லோறன்ஸ் வீதி, கொழும்பு-04
தொலைபேசி : 011 258 5975

மாமன்ற யாழ். பிராந்திய பணிமனை
211/17, கோவில் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி : 021 222 1075

நாவலர் நினைவு தினம்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், அங்கத்துவ சங்கமான ஈழத்து திருநெறி தமிழ் மன்றத்துடன் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்த ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் நினைவுத்தின நிகழ்ச்சிகள் கடந்த ஒசைப்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதியன்று (15.12.2010) பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

நிகழ்ச்சி ஆறும்பமாவதற்கு முன்பதாக மாலை 4.30 மணியளவில் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி வளாகத்திலுள்ள ஸ்ரீ வித்தக விநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற சிறப்புப் பூசை வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து, சிறப்பு விருந்தினர்கள் அங்கிருந்து சரஸ்வதி மண்டபத்திற்கு ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டார்கள்.

மாமன்றத்தின் தலைவர் மனிதநேயர் வி.கயிலாசிபிள்ளை தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த வைபவத்தில் காசிமடம் திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்தின் இணை அடிகள் தவத்திரு சுந்தரமூர் ததி தம்பிரான் சுவாமிகள், உலக சைவப் பேரவையினதும் இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனத்தினதும் தலைவர் சிவத்திரு யோகானந்த அடிகள், உலக சைவப் பேரவையின் துணைத் தலைவர் திரு.முருகு இராமலிங்கம் (சென்னை) ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டார்கள்.

மாமன்ற சமய விவகாரக் குழுவின் தலைவர் திரு. க. ஜெகதீசன் அவர்கள் நன்றியுரை நிகழ்த்தினார். மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களும் உரையாற்றினார்.

இந்த நிகழ்வின்போது மாமன்றக் காலாண்டிதழான இந்து ஒளி யின் நாவலர் நினைவுச் சிறப்பிதழும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டதுடன், இரத்தமான மாணவர் விடுதி பிள்ளைகளின் இறைவணக்கப் பாடலும், நாவலர் நினைவுதினப் பேச்சும் இடம்பெற்றது.

மாமன்றத்தின் உதவித் திட்டம்

மாமன்றம் ஆதரவற்ற குடும்பத் தலைவரிகளுக்கான உதவித் திட்டமொன்றை செயற்படுத்த இருக்கிறது. இதன் ஊடாக பசுமாடுகளை வளர்த்த பராமரித்தலுக்கான ஆதரவு வழங்கப்படும். இதன் முதற் கட்டமாக இம்மாத இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட இருக்கிறது.

மாமன்றத்தின் இந்த உதவித் திட்டத்தில் இணைந்து கொள்ள விரும்புவர்கள், அதற்குரிய விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும்.

மாமன்றத்தின் தலைமையகத்திலும், யாழ் பிராந்திய பணிமனையிலும் விண்ணப்பப் படிவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மாமன்ற தலைமையக தொலைபேசி: 011 243 4990

யாழ். பணிமனை தொலைபேசி: 021 222 1075

ஆயு வளாகத்தில் அமைந்துள்ள தூர்க்காபுரம் ஆயுள்ளேத் மருந்தகம்

தூர்க்காபுரம் அன்னையர் இல்லத்தில் தங்கியிருப்போர்களும் பணியாளர்களும்

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளின் பிறந்தநாள் வைபவம்

தெய்வத் திருமகள் கவாதிதி தங்கம்மா அப்பாக்குடி அவர்களின் இரண்டாவது குருடை நிகழ்வு (23.06.2010)

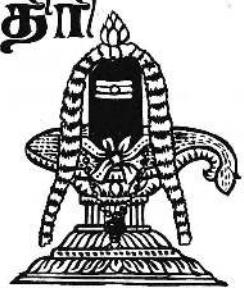

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தின் இருபது ஆண்டுகள் நிறைவீன்பொது (2002) அன்னை சிவத்துமிழ்ச்சிசல்லியுடன் இல்லப் பிள்ளைகளும், இல்லத்தின் அலுவலகப் பணியாளர்களும்

விக்ருதி ஆண்டு மகாசீவராத்திரி பற்றிய சிந்தனை

தே. சுடலைமுத்து
தலைமையாசிரியர், தீருவாவடுகுறை ஆதீனம்.

ஈகா சிவராத்திரி விரதமானது மாசி மாதத்தில் தேய்பிறை சதுர்த்தசியில் (14 ஆவது நாள்) அனுட்டிக்க வேண்டும் என்பது சிவாகம விதி.

சிவாகம வாக்கியங்கள் :

திரயோதசி திதியும் சதுர்த்தசி திதியும் சேரும் நாளில்தான் சிவராத்திரி விரதம் இருக்க வேண்டும். திரயோதசி திதி அம்பிகை வடிவமாகவும், சதுர்த்தசி திதி சிவ வடிவமாகவும் இருக்கிறது. இந்த சேர்க்கை புண்ணியமானது சிவயோகம்.

திரயோதசீ சிவாழுர்த்தி: சிவதேஹம் சதுர்த்தசி தயோ: ஸ்ஸமாகம: புண்யம் சிவயோகஸஸஉ ச்யதே

- ஸலிதாகமம்

திரயோதசி ஆவடையாராகவும், சதுர்த்தசி விங்கமாகவும் இவ்விரண்டும் சேரும் காலம் உத்தம சிவராத்திரி. திரயோதசீ பகாகார விங்காகாரா சதுர்த்தசி தயோ: யோகே பிரகர்த்ததவ்யம் உத்தமம் சிவபூஜனம்

- சுவாயம்பு ஆகமம்

திரயோதசீ சிவாழுர்த்தியாகவும், சதுர்த்தசி சிவதேகமாகவும் சேரும் புண்ணிய காலமே சிவராத்திரி.

திரயோதசீ சிவாழுர்த்தி: சிவதேஹம்சதுர்த்தசி தயோ: ஸ்ஸமாகம: புண்யம் சிவயோகஸஸஉ ச்யதே

- ஸலிதாகமம்

திரயோதசி சிவாழுர்த்தியாகவும், சதுர்த்தசி சிவ சீரமாகவும் சேரும் காலமே சிவராத்திரி.

திரயோதசி சிவாழுர்த்தி: சிவாசரிரைசதுர்த்தசி தஸ்மிந்நேவ விதாதவ்யம் சிவயோகேதி தம்விது:

- அஜிதாகமம்

திரயோதசி சக்தி ரூபமாயும் சதுர்த்தசி சிவ ரூபமாயும் இணையும் காலம் சிவராத்திரி.

திரயோதசீ உமாருபா சிவரூபாசதுர்த்தசீ யஸ்யின் தினேதயோ: யோகஸ்தர் சம்பு ப்ரபுஜயேது.

- காலோத்திரம்

உத்தமத்தில் உத்தம சிவராத்திரி: காலையில் திரயோதசியும், அஸ்தமனத்திற்கு முன் சதுர்த்தசியும் சேர்ந்து வரும் நாள்.

உஷாக்காலே திரயோதச்யாம் அஸ்தமாத்யா சதுர்த்தசீ உத்தமோத்தின்டம் தத்ரசம்பும் பரபூஜயேது.

- ஸலிதாகமம்

உத்தம சிவராத்திரி : உதயத்திலாவது, அஸ்தமனத்திலாவது திரயோதசியும், இரவு சதுர்த்தசியும் சேரும்நாள்

உதயாதி அஸ்தமநேசைவா திரயோதச்யாம் ததை வசராத்ரெள சதுர்த்தசீயுக்தம் உத்தமந்து விதியேதே

- வீராகமம்

மக்திய சிவராத்திரி : குரிய உதயம் முதல் மறுநாள் உதயம் வரை 60 நாழிகையும் சதுர்த்தசி இருக்கும் நாள்

உதயாத் தயாந்தஞ்ச அஹோராத்ரம் சதுர்த்தசிமத்யம்சேதி விக்யாதம்பூஜையேத் பரமேசுவரம்

- வீராகமம்

அதம சிவராத்திரி : அமாவாசை சம்பந்தத்தோடு கூடிய சதுர்த்தசி இருக்கும் நாள்.

ராத்ரெளபார்வயதும் சேதஸ்யாத் அதமம் பரிக்ரத்திதம்

- வீராகமம்

மகாநிசி நேரத்தில் சதுர்த்தசியுடன் அமாவாசை சேருமாயின் அந்த நாளை விடுத்து முதல்நாளே சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்க வேண்டும் என ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மகாநிசி நேரம் என்பது குரிய அஸ்தமனத்திற்கு பின் இரவு 15 நாழிகை முதல் 171/2 நாழிகை வரை. (இரவு 12.15 மணி முதல் 1.15 மணி வரை. குரிய அஸ்தமனம் மாலை 6.15 எனக் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது). சுயம்பு ஆகமம் இரவு இரண்டு யாமத்திற்கு கீழ் (அ) மேல் ஒரு நாழிகை மகாநிசி ராத்ரெளயாத்வயாதர்வாக் கத்தை கமஹாதிசி தஸ்மாத்சதுர்த்தசீயஸ்மாத் தத்ரார்ரெளசிவராத்ரகம்

- குமாரதந்திரம்

திரயோதசி பூரணமாயும் கலா மாத்திரம் சதுர்த்தசியோடு கூடியிருந்தால் இந்த திதியில் பூசிப்பது உத்தம சிவராத்திரி. பூரணாதிரயோதசீராத்ரெள கலாமாத்ரஞ் சதுர்த்தசி தத்திதெள பூஜனாம்தேவி உத்தமந்து விதீயதே

- சுப்ரபேதாகமம்

திரயோதசி திதி குரிய அஸ்தமனத்திற்கு பின் 29 நாழிகையும் ஒரு நாழிகை சதுர்த்தசி திதியும் கூடியிருந்தாலும் சிவராத்திரிதான்.

நவவிம்சதி நாட ஸ்யாத்தரயோதச்யஸ்தமாத் பரம் ஏகநாட சதுர்த்தசீம் தத்ராத்ரர சிவமர்ச்சயேத்

- காரணாகமம்

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியிலே சிவராத்திரி செய்தல் வேண்டும். அமாவாசை சம்பந்தமுடைய சதுர்த்தசி பலன்ற்ஹதாகும்.

த்ரயோதசீஸமாயுக்தா சதுர்த்தஸ்யே சஸ்யதே அமாயுக்தசதுர்த்தயாம்பூஜனம் நிஷ்பஸம்பவேத்

- காரண ஆகமம்

அமாவாசை சம்பந்தமான சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி செய்தால் நாசம் விளைவிக்கும்.

- காரண ஆகமம்

இவின் கடைசியாமத்தில் (உஷ்காலம்) திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியானது மத்தியம் மத்தியம் சிவராத்திரி.

ஆகமாத்ரேபிமத்யம் சிவராத்திரிஸ்பாது

அஹூராத்திரம் சதுர்த்தசி

வ்யாள உஷ்வி பச்சிமேயிமே ஸௌரை

திரயோதசியுக்தாழுதா மத்தியம் மத்யமா.

- குஷ்மாகமம்

திரயோதசியும், சதுர்த்தசியும் சேர்ந்துள்ள தினத்தில்தான் சிவபூசை புரிதல் வேண்டும். பாரணை சதுர்த்தசியில் செய்தால் கோடி யாகம் செய்த பலனைத் தரும். திரயோதச்யாது ஸம்மிச்சாசிவபூஜா சதுர்த்தசி பாரணந்து சதுர்த்தச்யாம் கோடியஞ்ஜ பலம்லபேது

- குஷ்மாகமம்

நிசியில் சதுர்த்தசியும் அமாவாசை சம்பந்தமும் உண்டாகுமாயின் இதில் சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்தல் கூடாது. செய்வராகில் நாசமாகும்.

- குஷ்மாகமம்

குரியோதயம் முதல் இரவு 3 யாமம் வரை திரயோதசியும் பிறகு 1 யாமம் சதுர்த்தசியும் எந்த தினத்தில் ஏற்படுகிறதோ அந்த ராத்திரிதான் சிவராத்திரி.

- வாதுநாகமம்

திரயோதசியும் சதுர்த்தசியும் கூடும் காலத்தில் சிவபூஷண புரிதல் வேண்டும் பாரணை சதுர்த்தசியில் செப்பதுப்போன்ற பிரிதீயாகும். திரயோதஞ்சாஞ்சதுர்த்தச்யாம் மிச்சிதேசிவபூஜாநம் பாரணந்து சதுர்த்தச்யாம் மஹாதேவாபிரியம் பவேது

- விழுயாகமம்

திரயோதசியோடு கூடியிருக்கிற சதுர்த்தசியிலேயே சிவராத்திரி செய்தல் விசேடம். உபவாசமிருத்தல், பாரணை செய்தல் சதுர்த்தசி விசேடம். திரயோதச்யாஞ்சதுர்த்தச்யாம் மிச்சிதேசிவபூஜாநம் பாரணந்து சதுர்த்தச்யாம் மஹாதேவ பிரியம்பவேது

- விழுயாகமம்

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியை நீக்கி அமாவாசையோடு கூடிய சதுர்த்தசியை பூசா விசயத்தில் உபயோகப்படுத்துவார்களாகில் அந்த ராத்திரியானது ஜனங்களுக்கு பயத்தை கொடுக்கக் கூடியதாகவும், ராஜங்குக்கு ஸ்தான சலனத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதாவும் இருக்கின்றது.

விதிப்படி சாயுஞ்யத்தை கொடுக்க தக்க சதுர்த்தசி இருக்க அமாவாசை சம்பந்தம் உள்ள சதுர்த்தசியில் பூசித்தால் ரெளரவு நரகத்தை அடைவார்கள்.

இஷ்டா சதுரதசீராத்திரி சிவஸாயுஞ்ய காபிளீ அமாசதுர்த்தசிபூஜ்யா ரெளரவும் நரகம் வர்ஜேது

- காமிகாகமம்

அமாவாசை சம்பந்தபடுவது அதும் சிவராத்திரி. கடைசியாமத்தில் திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசிக்கு மகா நிசியினுடைய சம்பந்தமில்லாததினால் மத்தியமத்தில் மத்தியமை சிவராத்திரி.

பச்சிமோடை யோகவுக்தசதுர்த்தச்யா:

மஹாநிசாஸம்பதா பவாது

மத்தியம் மத்தியாத்வ மேவ சிவதர்சாத்திரிவிதா

- காமிகாகமம்

இந்து ஒளி

ராத்திரி சதுர்த்தசி பூரணமாயும், அமாவாசை கலை அளவும் இருக்கிற சிவராத்திரியானது கர்மத்தை நாசம் செப்பும், அமாவாசையோடு கூடின சதுர்த்தசி சிவராத்திரிக்கு யோக்கிய முன்னதல்ல. ராத்திரி 4வது யாமத்தில் வருகிற சதுர்த்தசி மத்தியம், அமாவாசையோடு கூடிய சதுர்த்தசியில் பூசித்தால் ரெளரவு நரகத்தை அடைவார்கள்.

ரசத்தினால் கட்டப்பட்ட ஸ்வர்ணமானது அக்னியினுடைய சம்பந்தத்தினால் எப்படி சோதிக்கப் படுகிறதோ, அவ்விதம் அமாவாசையோடு கூடிய சிவராத்திரியும், திருவோண நட்சத்திர சம்பந்தத்தால் சுத்தியாகிறது என்று சொல்லியிருப்பதால் அமாவாசையானது ஒரு பிரபலமான தோஷம் என்று தெரிகிறது. ரஸாருவித்தகநகம் சொத்யிதெவந்தியோகத: ததாசரவணஸம் யோகாது அமாவித்தா விசுத்யதி

உதய காலத்திலும் அஸ்தமன காலத்திலும் சதுர்த்தசியும், இராத்திரி பர்வம் சேருமாயின் அதமசிவராத்திரி.

- சந்தான ஆகமம்

அமாவாசையோடு கூடின சதுர்த்தசியானது பிரேதத்திற்கு சமானம். சதுர்த்தசி ஸ்பூரணமாயும், கவல்ப (சிறிது) அமாவாசை இருந்தாலும் அந்த ராத்திரியில் நித்தினை விழித்தால் பிரம்மஹத்திக்கு சமம்.

- போகஜா ஆகமம்

நாக வித்த சஷ்டியும் (ஆயில்ய நட்சத்திரத்துடன் கூடிய சஷ்டி) பானு வித்தயான அட்டமியும் (நூயிற்றுக்கிழமையுடன் கூடிய அட்டமி), அமாவித்தமனா சதுர்த்தசியில் (சதுர்த்தசியிடன் கூடிய அமாவாசை) விரதம் அநுட்டானம் செய்தால் முன் செய்த புண்ணியங்கள் நாசத்தை அடையும்.

நாகவித்தா யதாஷ்வத்து பானுவித்தாய தா அஷ்டமி அமாசதுர்த்தசிவித்தா ஹரிந்திபுண்யம்பாக்ருதம்

- விசிவாதர்சம்

இராத்திரி பருவம் சேருமாயின் அதும் சிவராத்திரி உதய காலத்திலாவது, அஸ்தமன காலத்திலாவது திரயோதசியிருந்து இராத்திரியில் சதுர்த்தசி சம்பந்திக்குமாயின் உத்தம சிவராத்திரி. ராத்ரெள பாவுகும்சேக்ஸ்யாத் அதும் பரிதர்க்கிகம் உதயாஸ்தமனேசைவாத்ரயோதசியாம் தகைசெ ராத்ரெள சதுர்த்தசியுத்த முத்நமந்து விதியதே

- வீராகமம்

சதுர்த்தசியில் அமாவாசை சம்பந்தபடுமானால் அது அதும் சிவராத்திரி.

ராத்ராவேவ சதுர்த்தச்யாம் அமா யோ கோயதாபவேது அதுமா சிவராத்திரி ஸ்பாது விதிந்தீஜ சிவமர்ச்சயேது

- வீராகமம்

குரிய அஸ்தமன சமயத்தில் (அ) அஸ்தமித்துபின் 4 * நாயிகையில் (அ) 15 நாயிகை திரயோதசி திதி இருந்தாலும் சிவராத்திரி விரதம் செய்யலாம்.

திரயோதசியிஸடதகே ஸகுர்யே சதஸ்ருஷ்டே வநாடு பூதவித்தாது யாத்தர சிவராத்திரி

- வாடிப்பாணம்

திரயோதசி கலா (நாயிகை) மாத்திரமான சதுர்த்தசியோடு கூடியிருந்து பாரணை சதுர்த்தசியில் செய்தால் கோடி யாகம் செய்த பலனை தரும்.

திரயோதசிக்கலாயக்தாம்க்குரத்வாசிவசதுர்த்தசீம் பாரணஞ் சசதுர்த்தச்யாம் கோடியஞ்ஜ பலம்லபேம்

- வாடிப்பாணம்

விகிர்தி வருடம் கை - பங்குனி

பகவிலும், ராத்திரியிலும் சதுர்த்தசியும், அந்தியத்தில் (கடைசியில்) அமாவாசை சம்பந்தமும் உண்டானால் அதும் சிவராத்திரி.

திவாராத்ரெள சதுர்த்தச்யாம:

அந்தேதர்ச் பிரவர்த்தே அதமம் பூஜநம்சம்போ; கர்த்தவ்யம் மோஷ்காம்சிரி;

- வாயு புராணம்

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி பரிதல் வேண்டும். அமாவாசை சம்பந்தம் உடைய சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி செய்தல் கூடாது.

திரயோதசீஸமாயுக்தசதுர்த்தஸ்யேவசஸ்யதே நகர்த்தவ்யம் பிரயத்நேநஸிந்வாலியதாததா

- ஆஜிதாகமம்

திரயோதசி பூரணமாயும், 1நாழிகை சதுர்த்தசியும் சேர்ந்திருந்தால் இந்த ராத்திரி சிவராத்திரி.

பூர்ணாதிரயோதசிஸ்வெக்டி கெகாசதுர்த்தசி

ஸாராத்ரி சிவராத்ரிஸ்யாத்தத்ராத்ரெள சிவமர்ச்சயேது

- காலோத்தரம்

சதுர்த்தசி அமாவாசை சம்பந்தப்படுவது அதமம்

- காலோத்தரம்

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி செய்தல் வேண்டும். அமாவாசை தோஷமுள்ள சதுர்த்தசியில் செய்தல் கூடாது.

திரயோதசீஸமாயுக்த சதுர்த்தஸ்யேவசஸ்யதே நகர்த்தவ்யம் பிரயத்நேந ஸிந்வாலியதா தயா

- தீப்தாகமம்

அமாவாஸ்யா யுதாவா அபி திரயோத சியாதா அபிவா சதுர்த்தச்யாதிகே ராத்ரி சிவராத்ரி ரிதீரிதா /

அகண்டாதர்சேமா கே கிருஷ்ணசதுர்த்தசீ சிவநிசாக்யா தா அர்த்தராத்ரிரவாராத்ரோச் சேது அதிக சாபாது மஹிமா துல்யாய தீஷ்டமதா /

த்யாஜ்யா தர்சயுதா ததுக்தஸமயே சம்பும் யஜேச்சாஸ் திராஸ்தஸ்யஸ்ய மேவது /

பாரணைவ விவிரிதா குர்யாத் தனதுவங்ரதீ சிவராத்ரிபூஜாதாநஸ்ய ராத்ரிதோச்யதே /

- ஸ்வாயம்பு ஆகமம்

அமாவாசை கூடியிருந்தாலும் திரயோதசி கூடியிருந்தாலும் சதுர்த்தசி அதிகமாக இருக்கும் இராத்திரியில் சிவராத்திரி செய்தல் வேண்டுமென கூறுகிறது. அகண்டாதர்சத்தில் மாசி மாதம் கிருஷ்ணபடச சதுர்த்தசி சிவநிசி அர்த்தராத்திரி என கூறப்பட்ட ராத்திரியில் அதிகமாக சதுர்த்தசி இருந்தால் அல்லது குறைந்திருந்தாலும் அதிகத்தை கிரகித்தும் குறைந்தது அமாசம்மந்தமாய் இருந்தால் அதை நீக்கி விதியில் கூறியபடியுள்ள காலத்தில் சாஸ்திரத்தில் கூறியபடி பார்மஸ்வரனை பூசித்தல் வேண்டும்.

அர்த்த ராத்ராது அதோ யோகுக்தாயத்ர சதுர்த்தசீ /

ஸாராத்ரி சிவராத்ரிஸ்யாது தத்ராத்ரெளஸ்சிவமர்ச்சயேது /

த்ரயோதசீஸ்தகே கூர்பை சதுர்சரஸ்வேஷநாடஷா /

பூதவித்துதுபாதத்ர சிவராத்ரிரவ்ருதம் சரேதிதி /

எதுக்வாக்யம் பஞ்சநத மஹாதம் வ்யக்தம் /

- காரணாகமம்

எந்த தினத்தில் அர்த்தராத்திரிக்கு கீழே இருக்கிற திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது சிவராத்திரி என்று

ஆகும். அந்த ராத்திரியில் சிவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும். இது உத்தமோத்தம் சிவராத்திரி.

குர்யாஸ்தனமாகி நான்கு நாழிகைக்கு மேல் எந்த திரயோதசியானது சதுர்த்தசியுடன் கூடியிருக்கிறதோ அதில் சிவராத்திரி விரதத்தை அநுப்டிக்க வேண்டும். இது உத்தம் சிவராத்திரி. இந்த வாக்கியமே பஞ்ச நதமாகாத்மியாத்திலும் சொல்லப்படுகின்றது.

அதே சமயத்தில் மகா நிசி நேரத்தில் சதுர்த்தசி திதியிடன் அமாவாசை கூடுமானால் அந்த நாளை விலக்க வேண்டும்.

மகாநிசி நேரம் என்பது (விங்கோத்பவர் காலம்) இரவின் இரண்டாவது ஜாமத்தின் கடைசி ஒரு நாழிகை, மூன்றாவது ஜாமத்தின் முதல் ஒரு நாழிகை ஆகும். (1 நாழிகை : 24 நிமிடம். 2½ நாழிகை : 1 மணி நேரம்)

மாசி மாதம் 18ஆம் தேதி (2.3.2011) புதன்கிழமை குரிய உதயம் காலை 6 மணி 32 நிமிடம், குரியன் அஸ்தமனம் ஆகும் நேரம் காலை 6.00 மணி 18 நிமிடம் ஆகும். இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் 11.00 மணி 46 நிமிடம் (29.33 நாழிகை)

அஸ்தமனத்தில் இருந்து மறுநாள் காலை குரிய உதயம் வரை உள்ள 12.00 மணி 14 நிமிடம் (30.27 நாழிகை) இரவு காலமாகும். இரவு காலமான 12.00 மணி 14 நிமிடத்தில் 4 காலமாக பிரிக்கும் பொழுது இதில் ஒரு கால நேரம் என்பது 3.00 மணி 3 ½ நிமிடம், இரண்டாவது காலம் முடியும் நேரம் என்பது 6.00 மணி 7 நிமிடத்தை அஸ்தமன நேரம் 6.18 உடன் கூட்ட 12.25 இரண்டாவது காலத்தின் முடிவு. அதாவது மூன்றாவது காலம் ஆரம்பம் 12.25 ஆகும்.

இரண்டாவது காலத்தின் கடைசி 1நாழிகை மூன்றாவது காலத்தின் முதல் 1 நாழிகை அதாவது 12.01 மணி முதல் 12.49 மணி வரை உள்ள 48 நிமிட காலமே மகாநிசி காலம் ஆகும்.

2.03.2011 - மாசி 18, புதன்கிழமை திரயோதசி திதி 41.59 (இரவு 11.20) வரை, பிறகு சதுர்த்தசி.

3.3.2011 - மாசி 19, வியாழக்கிழமை சதுர்த்தசி திதி 45.51 (இரவு 12.52) வரை. இதில் மகாநிசி நேரத்தில் (12.01 – 12.49) அமாவாசை திதி சேரவில்லை என்றாலும் சதுர்த்தசி திதியானது இரவில் குறைந்த நேரமே உள்ளது.

3.3.2011 - 45.51 வரை சதுர்த்தசி இரவு 12.52 வரை உள்ளது. குரிய அஸ்தமனம் 6.18 ஆகும்போது 12.52 வரை 6 மணி 33 நிமிடம் மட்டுமே சதுர்த்தசி திதி உள்ளது.

அதே சமயத்தில் 2.3.2011 இரவு 41.59 வரை திரயோதசி திதி. (இரவு மணி 11.20 வரை) உள்ளது. பிறகு சதுர்த்தசி இரவு 11.21 மணி முதல் மறுநாள் காலை குரிய உதயம் 6.32 வரை 7 மணி 11 நிமிடம் வரை சதுர்த்தசி திதி உள்ளது. மேற்படி இரண்டு நாளில் 2.3.2011 அன்று தான் சதுர்த்தசி திதியானது இரவு பொழுதில் அதிகமாக உள்ளது. எனவே அன்றாள் சிவராத்திரி ஆகும். இதே நிலை சுமார் 65 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்டபோது ஆதீனத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்னவெனில்,

1. 3. 46 - பார்த்திப வருடம் மாசி மாதம் 18ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை திரயோதசி திதி 47.56 (இரவு மணி 1.42) இருந்தது. பிறகு சதுர்த்தசி திதி வந்தது. இதில் மகாநிசி காலத்தில் (12.01 – 12.49) சதுர்த்தசி திதி இல்லை.

2.3.46 - பார்த்திப வருடம் மாசி மாதம் 19ஆம் தேதி சனிக்கிழமை சதுர்த்தசி திதி 46.38 (இரவு மணி 1.17) வரை உள்ளது. இதில் மகாநிசி நேரத்தில் சதுர்த்தசி திதி உள்ளது.

இருந்தாலும் 1.3.46, 2.3.46 இரண்டு நாளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது,

1.3.46 சதுர்த்தசி திதி இரவு 1.43 முதல் மறுநாள் காலை குரிய உதயம் 6.32 வரை 4 மணி 49 நிமிடம் வரை உள்ளது.

2.3.46 சதுர்த்தசி திதி இரவு 1.17 வரை உள்ளது. குரிய அஸ்தமனம் மாலை 6.18. அதிலிருந்து மணி 1.17 வரை 6 மணி 59 நிமிடம் சதுர்த்தசி திதி உள்ளது.

இதில் 2.3.46ல் சதுர்த்தசி இரவில் அதிகமாக உள்ளதால் அன்று சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்பட்டது.

இதே நிலை 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்தது. அப்பொழுது ஆதீனத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவு என்னவெனில்,

விய வருடம் மாசி மாதம் 4 ஆம் தேதி 16.2.2007 வெள்ளிக்கிழமை, 15.2.2007 மாசி மாதம் 3 ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை இந்த இரண்டு நாட்களில் எந்த நாளில் சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டப்பது என வினா எழுந்தபோது மாசி 3 ஆம் தேதி - 15.2.2007 - வியாழன் குரிய உதயம் காலை 6.38 குரிய அஸ்தமனம் மாலை 6.18 இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் 11 மணி 40 நிமிடம் (29.10)

அஸ்தமனத்தில் இருந்து மறுநாள் காலை குரிய உதயம் வரை உள்ள காலம் (12 மணி 20 நிமிடம், 30.50 நாழிகை) இதில் ஒரு காலம் என்பது 3 மணி 5 நிமிடமாகும். இரண்டாவது கால முடிவு 6.10, குரிய அஸ்தமனம் 6.18 உடன் கூட்ட இரவு 12.28. இது இரண்டாவது காலத்தின் முடிவு இதன் கடைசி ஒரு நாழிகை 24 நிமிடம் (12.04) மூன்றாவது காலத்தின் தொடக்கம் 12.29 இதன் முதல் ஒரு நாழிகை மகாநிசி காலம் என்பது (12.04 - 12.52)

15.02.2007 வியாழக்கிழமை திரயோதசி திதி 48.12 இரவு மணி 1.55 வரை, பிறகு சதுர்த்தசி. இன்று மகாநிசி காலத்தில் (12.04 - 12.52) சதுர்த்தசி இருந்தாலும் கடைசி 18 நிமிடங்கள் அமாவாசை சேர்வதால் குகூதோசம் என ஆகமங்கள் கூறுவதால் சிவராத்திரி விரதம் விலக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் விலக்கப்பட்டது.

15.02.2007 - இரவு 1.55 முதல் மறுநாள் காலை குரிய உதயம் 6.38 வரை 4 மணி 43 நிமிடமும்,

16.02.2007 - இரவு 12.34 வரை சதுர்த்தசி குரிய அஸ்தமனம் 6.18 முதல் 12.34 வரை 6 மணி 16 நிமிடமும் சதுர்த்தசி திதி உள்ளது.

இதில் 16.02.2007 இரவில் அதிகநேரம் சதுர்த்தசி இருந்தாலும் அமாவாசை உடன் சதுர்த்தசி மகாநிசி நேரத்தில் சேர்வதால் இது விலக்கப்பட்டு 15.2.2007 இரவே சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்பட்டது.

இதே நிலைதான் சர்வசித்து வருடம் மாசி மாதம் 22 ஆம் தேதி 05.03.2008 புதன்கிழமை, மாசி மாதம் 23 ஆம் தேதி 06.03.2008 வியாழக்கிழமை இந்த இரண்டு தினங்களில் எந்த நாள் சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டப்பது என வினா எழுந்தபொழுது பின்வரும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

நான்கு யுகங்களில்:

1. கிருதாயுகத்தில் எட்டுக் கரங்களோடு வெண்மை நிறத்தில் தூர்க்கை வடிவம்.
2. திரேதாயுகத்தில் ஆறு கரங்களோடு சிவந்த நிறத்தில் தூர்க்கை வடிவம்.
3. துவாபரயுகத்தில் நான்கு கரங்களோடு கருமை நிறத்தில் தூர்க்கை வடிவம்.
4. கலியுகத்தில் நான்கு கரங்களோடு பச்சை நிறத்தில் தூர்க்கை வடிவம்.

மாசி மாதம் 22 ஆம் தேதி 5.3.2008 புதன்கிழமை குரிய அஸ்தமனம் மாலை மணி 6.15, 23 ஆம் தேதி 6.3.2008 வியாழக்கிழமை குரிய உதயம் காலை மணி 6.30. இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் (30.15 வினாடி) 12 மணி 15 நிமிடம் இரவுப்பொழுது ஆகும். நான்கு யாமங்கள் கொண்டது இரவாகும். ஒரு யாமத்திற்கு 3 மணி $3\frac{1}{4}$ நிமிடம் ஆக மொத்தம் நான்கு யாமத்திற்கு 12 மணி 15 நிமிடம் குரிய அஸ்தமனத்துடன் 2 யாமம் நேரம் 6 மணி 7 1/2 நிமிடம். குரிய அஸ்தமனம் மாலை 6.15 ன் கூட்ட 12.22 இரண்டாவது யாமத்தின் முடிவு. இதன் கடைசி ஒரு நாழிகை (24 நிமிடம்) இரவு 11.58, மூன்றாவது யாமத்தின் முதல் ஒரு நாழிகை (24 நிமிடம்) இரவு 12.46 வரை மகாநிசி காலமாகும் (11.58 - 12.46). அன்று சதுர்த்தசி 44.51 (இரவு 12.26 வரை) மகா நிசி காலத்தில் 20 வினாடி அமாவாசை திதி உள்ளது. மகாநிசியில் சதுர்த்தசி இருப்பினும் அமாவாசை சேர்ந்திருப்பதால் அதம் சிவராத்திரியாகும்.

மாசி மாதம் 22 ஆம் தேதி தீரயோதசி திதி (46.15) இரவு 1.00 மணி வரை உள்ளது. அதற்கு மேல் சதுர்த்தசி இன்று மகாநிசி காலமான 11.58 முதல் 12.46 வரை தீரயோதசி திதிதான் உள்ளது. சதுர்த்தசி திதி இல்லை. இரண்டு நாளையும் ஒப்பிடும் பொழுது மாசி மாதம் 22 ஆம் தேதி 5.3.2008 புதன்கிழமை, திரயோதசி திதி (46.15) இரவு 12.45 மணி வரை, அதிலிருந்து மறுநாள் காலை குரிய உதயம் மணி 6.30 வரை 5.00 மணி 45 நிமிடங்கள் சதுர்த்தசி திதியும், மாசி மாதம் 23 ஆம் தேதி 06.03.2008 வியாழக்கிழமை சதுர்த்தசி திதி (44.51) 12.05 வரை குரிய அஸ்தமனம் மாலை மணி 6.15 விருந்து இரவு 12.05 வரை ஜந்து மணி 50 நிமிடங்களும் உள்ளது.

05.03.2008, 06.03.2008 இதில் 06.03.2008ல் சதுர்த்தசி திதி அதிகமாக இருப்பினும் அமாவாசை சேர்ந்து குசட்டோஷம் ஏற்பட்டதால் தோஷம் இல்லாத 05.03.2008 தீரயோதசியுடன் சேர்ந்த சதுர்த்தசி அன்று சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்பட்டது.

நிறைவாக, பார்த்திப வருடம் (1946), விய வருடம் (2007), சர்வசித்து வருடம் (2008) இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சிவராத்திரி விரதத்தை அநுட்டித்த நாளை கவனிக்கும் பொழுது விய வருடம், சர்வசித்து வருடம் ஆண்டுகளில் வந்த நாட்களில் இரண்டு நாட்களும் சதுர்த்தசியுடன் கூடிய அமாவாசை வந்ததால் விலக்கப்பட்டது. மேலும், 1946ஆம் வருடம் பார்த்திப வருடம் சதுர்த்தசி திதி எந்த நாளில் அதிக நேரம் இருந்ததோ அந்த நாளில் 22.03.1946ல் சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிக்கப்பட்டது. மேலும், 1946ஆம் வருடம் பார்த்திப வருடம் சதுர்த்தசி திதி அதிக நேரம் இருந்ததோ அந்த நாளில் 22.03.1946ல் சிவராத்திரி விரதம் அநுட்டிக்கப்பட்டது. தற்பொழுது விக்ருதி வருடம் சதுர்த்தசி திதி அதிகநேரம் உள்ள 02.03.2011 அன்று சிவராத்திரி விரதம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என தெரிய வருகிறது.

(நன்றி : மெய்கண்டார் - டி செம்பர் 2010 - திருவாவடுதுறை ஆதீனத் திங்களிதழ்)

THE SIVARATHIRI FAST

by

Chellathurai Swami

The Sivarathiri fast is the crest jewel among fasts. The Agamas state that Umai-ammaiyan implored God Siva to bestow abundant grace on those who undertook this fast. The auspicious time most suited for the flow of Siva's grace during the Sivarathiri fast is midnight.

Siva Yogaswami encouraged those devotees who went to Him to observe the Sivarathiri fast. To set an example to the devotees He too joined them in it. We are not aware of the reason Swami, who had transcended all sadhana observed this fast. But there are two mantric phrases uttered by Chellappah Swami to Yogaswami that are possible explanations for His fasting. One of the mantric phrases is "Of all else free; Be yourself" and the other is the Mahavakkiam "We know not." The story of Ummai-ammai's worship of Siva alludes to the former statement and the latter alludes to the story of the search for the crown and feet of Lord Siva by Brahma and Vishnu.

As the end of the world was approaching Ummai-ammai worshipped Lord Siva. Other than the Supreme Lord Siva nothing existed there was no earth, sky or time. The universe of matter and the universe of words were not there. The god of creation Bhrama nor the god of protection Vishnu were not there. In that vast expanse of aloneness and silence Ummai-ammai worship of Lord Siva by, 'being Still, in thy. This Puja that Ummai-ammai performed was a forerunner of all puja worship this is also the state of "Be yourself: of all else be free". A state where there is nothing and where you stay possessing anything. Chellappah Swami taught Siva Yogaswami this *Jana puja* of supreme knowledge, where one worships only by being still in mind. Yogaswami taught this to His devotees. And the most appropriate time to perform this puja is during Sivarathiri. At the end of the eon, there was no earth; no sky no time and no space. There were no worldly objects or neither speech nor Vishnu the neither God of Protection nor Brahma the God of Creation nothing existed.

The second story associated with Sivarathiri is the search for the crown and feet of Siva by Vishnu and Brahma to establish their supremacy. The seers say that Vishnu transforming himself into a boar dug into the bowels of the earth while Brahma as a Swan flew up

high. Brahma and Vishnu were unable to find either crown or feet and their aim defeated stood exhausted. Lord Siva manifested himself as an endless column of light. It alludes that God cannot be realized through the arrogance of the ego. It is also significant that it is an illusion to think that through knowledge one can realize God. Realizing that one cannot know God by cognition signifies one should surrender to Him in all humility and implore Him to bestow His grace. When one gives up the arrogance of the ego 'I and mine' humbles oneself praying and pleading then one is blessed with the -vision of God. This is the truth of, '*Nam ariyom*'; 'we know not'. Swami directed His devotees to observe the Sivarathiri fast and it is probable that these two phrases akin to mantras were considered very appropriate to be imprinted in the minds of the devotees for progress in their religious life.

From the very early beginning Yogaswami guided His devotees to observe the Sivarathiri fast. In the earlier days the fast was observed in the homes of the devotees of Lord Siva. Later it was observed in the Thirunelveliy Saiva Teachers College where many of Swami's devotees studied. Later as the number of devotees increased it was observed in temples and in the Ariyalai Estate which was very spacious like an ashram. Every year the fast was observed in a different place. Generally the Sivarathiri fast was observed in the following manner. During the day the devotees would do service physically at the place where the fast was observed. They cleaned and swept and the compound around the temples, they cleaned the pathways. They all participated eagerly in these activities. Yogaswami would also join them. On one occasion Swami sat under the shade of the *kurunthai* tree and was weaving a bowl like vessel with Palmyra leaves and then He served the rice gruel, *canjee* to the devotees in the leaf bowls. Then He asked those who wanted to have their mid day meal to do so. After resting awhile the devotees would perform their ablutions, wear Holy ash and await the night time. There were no rituals to be followed, the devotees would pray, 'Swami, you are not truly human you are the Lord Siva come down to earth. Swami on this night of grace, reveal your true form to us.' From the beginning of

nightfall, all through the night till the very end of early morning Yogaswami would sit in one place as the God of meditation, *Dhayana Murthy* .. There is nothing extraordinary in this. Devotees knew that He was absorbed in Himself. To the ripe intimate devotees Yogaswami's presence and His silent state was the immaculate Sivam established in the vast expanse at the time when the eons come to an end. Those devotees too were like Ummai-ammai worshiping Him. A few who had learned to meditate by moving closely with Swami sat there with Him in meditation .. Other devotees would be singing the Puranas and the Thirumurai's, the acts of devotion which pleases Lord Siva. In the earlier days the Sivarathiri Purana was sung. Later the chapters on the search for the crown and feet by Brahma and Vishnu from books like the Kanthapuram, Periya Puranam, Thiruvilayadal puranam were sung and their meanings explained.

Those who sang the Thevaram and Thiruvasagam with intense devotion to Siva.

Yogaswami felt their hearts melt in divine love. Siva Yogaswami sat there in perfect silence immersed in bliss, His holy presence uplifted the atmosphere. His compassion purified the devotees and cleaned them of all dross and made them radiant. Each one blossomed according to their spiritual maturity. A few devotees were thrilled by the vision of Yogaswami as the Lingam form during the time of Linga-utpavam, and. A few being absorbed completely in themselves did not even notice the passage of time.

At dawn all the devotees prostrated themselves and worshiped Yogaswami wishing that all nights should be blissful like this night. One year Siva Yogaswami arranged for the monthly Sivarathiri to be observed. This

was for the benefit of those devotees who lived far away and were not able to observe Maha-Sivarathiri in the Swami's presence. The Jaffna Sivathondan Nilayam celebrated the monthly Sivarathiri for one year. The purpose for the observation of this fast yearly and monthly was to encourage the devotees to contemplate on Lord Siva not only on special days but on all days.

By observing this fast for over twenty five years the numerous devotees living all over the island realized the importance of this fast. Some of them were eminent persons some of them were members of the Thiruketheswaram Restoration Society. An ancient Lingo-uthbhava murthy existed there and they organized the Maha -Sivarathiri Festival as the chief festival in the Thiruketheeswaram Temple. Large number of devotees went from all corners of the island for this Festival. Many are not aware that Siva Yogaswami was the main source of inspiration for the large congregation of devotees for Sivarathiri there. This is an example of the services done by sages without publicity pomp or fanfare. After the Sivathondan Nilayam was established Yogaswami stopped going anywhere for Sivarathiri. He stayed quietly at the hut in Columbuthurai. He directed those devotees who came longingly to be with Him to the Sivathondan Nilayam to observe their fast. Among the festivals that Yogaswami inaugurated at the Sivathondan Nilayam the Sivarathiri fast is the most important one. The Nilayam affords the opportunity to meditate in silence and observe the disciplines of fasting. Sivarathiri continues to be observed at the Sivathondan Nilayam in strict accordance to the model demonstrated by Siva Yogaswami.

Courtesy : Yogaswami Life and Spiritual Guidance

தூர்க்கைக்கு மகிசாகரமர்த்தினி என்ற பெயர் வந்த வரலாறு:

தூர்க்கையாகிய கொற்றவை மகிசாகரனைக் கொல்ல எடுத்த கோலமே மகிசாகரமர்த்தினி எனும் உருவாகும். பூராணக் கதைபின்படி அரம்பன் என்ற ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுக்கும் ஓர் ஏறுமைக்கும் ஏற்பட்ட உறவில் உதித்தவளே மகிசாகரன். எருமைபெண் பொருள்படும் மகிசம் எனும் சொல்லின் அடிப்படையில் அவனுக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டது. அவன் கடுமையான தவம் செப்பது வரங்களைப் பெற்றுத் தன் வலிமையால் தேவர்களைப் போரில் வென்றான். அடுத்துத் தேவர்களைபே தேவருலகினின்பூம் தூர்த்த முயன்றான். அதனை உணர்ந்த தேவர்கள் முப்பெருங் கடவுளரிடம் முழுமையிட்டனர். சிவன், திருமால், பிரம்மன் ஆகிய மூவரும் கூடி மகிசாகரனைக் கொல்லவேன்றே தூர்க்கையாக் கொற்றவைக்குப் புதுவடிவம் தந்தனர். மூண்டெழுந்த சினத்தால் தங்கள் வாய்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட அக்கினிப் பிழிமிலிருந்து அவளைப் படைத்தனர். சிவனின் திரிகுலமும், திருமாலின் சக்கரமும் அவளிடம் தரப்பட்டன. அதைப் பின்பற்றி வாயு வில்லும், கதிரவன் அம்பராத் துணியும், என்ன தண்டாயுதமும், இந்தரன் இடிமுடிக்கமும், ரூபேன் தண்டாயுதமும், அனைத்துத் தேவரும் அமிர்மா ஒன்றும் தந்து தேவியை ஆயுத பாணி ஆக்ஷினாம் முழுப் போராளியாக அரிமாவின் மீதமர்ந்து தூர்க்கை விந்தியத்தை அடைந்தான். அங்குள்ள மகிசாகரனின் இருப்பிடத்தை அண்டந்துபோது அவவசரை அவளைப் பிடிக்க முயன்றான்; முடியவில்லை. தன் படைத் தலைவர்களைத் தூர்க்கையிடப் போருக்கு அனுப்பினான். மீண்டவர் ஒருவரும் இல்லையெனத் தெரிந்தும் தானே பூர்ப்பட்டான். முதலில் மன்மதனை ஒத்த ஆண்மகன் உருவங்கொண்டு போரிட வந்தான். பின்னர் சிங்க உருவங்கொண்டு போரிட வந்தான். சிங்க உருவங்கொண்டு, சக்தி ஏறியிருந்த சிங்கத்தினைத் தாக்கினான். தேவிபின் சிங்கம் திருப்பித்தாக்க, அதனைத் தாங்கமாட்டாமல் யானை உருவமாயினான். உடனே தேவி தன் வாகனத்தை யானை உருவமாக மாற்றினான். அசுரன் பாம்பாக மாறிச் சீரினான். தேவி வாளால் வெட்ட முந்பட தன் உண்மை உருவன் ஏருமைக் கோலம் ஏற்றான்.

(மகா தூர்க்கை கலைக்காளுக்கியம் - திருவாவடுதுறை ஆத்மை)

Sir Ponnambalam Arunachalam Day

87th year Remembrance Meeting

At the Sri Lanka Institute of Tourism Auditorium, (7th Floor) No:78, Galle Road, Colombo 3.
on 9th January, 2011 at 6.00.p.m.

Chief Guest: Hon. Dr. Sarath Amunugama

MEMORIAL ORATION

"SIR PONNAMBALAM ARUNACHALAM – FROM PUBLIC SERVICE TO RELIGION"

by

Justice C.V Wigneswaran

Retired Judge of the Supreme Court

*Guru Brahma Gurur Vishnuhu Gurur Devo Maheshwaraha
Gurur Shaakshaat Para Brahma Tasmai Shree Gurave Namaha*

Mr. Chairman! Dear Brothers and Sisters!

Born on 14th September 1853 Sir Ponnambalam Arunachalam passed away on 9th of January 1924, exactly eighty seven years ago today. I have had the privilege of addressing such an august assembly of men and women as this, remembering Sir Ponnambalam Arunachalam on the 28th of September 2004 around the time of his 150th Birth Anniversary. The Organizers have asked me this time too as far as possible to tread less on his Public Life and stress more on his Religious Life in this Memorial Oration. May be they felt talking religion is a safer option these days!

It would be fruitless, nevertheless, to divorce essential aspects of his life and to compartmentalize it. His life was a life of distinction, dedication and devotion as it was one of disappointment and disillusionment during his last two years of existence in this world. May be the disillusionment prompted him to undertake a pilgrimage to the sacred shrines of India in 1923 which culminated in his death on 9th January 1924 in Madurai in South India.

Often Religion is the refuge of the disappointed and the disillusioned. But I would submit in this lecture that Sir Arunachalam derived his inspiration to contribute distinction to the history of Sri Lanka, from his Religion. Let me first delineate briefly his achievements before dwelling upon the religious norms which contributed to his distinction.

Sir Arunachalam was the first Ceylonese to join the prestigious Civil Service by open competitive examination. He was the first President of the Ceylon University Association which campaigned for the establishment of a University of Ceylon. He was the first President of the Ceylon National Congress which for the first time brought together all communities in the Island to make a united demand from the British Government for self rule. He was the first Ceylonese President of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch). As the first President of the Ceylon Social Service League and

the Ceylon Workers' Welfare League he led the movement for social justice to under privileged sections of the Ceylonese community. He was also the first Ceylonese leader to advocate manhood suffrage for elections to the Legislature. Indeed he was a pioneer in many fields and often ahead of his times! During the initial stages of his Public Service he was a promising Judicial Officer. In fact a greater part of his working life as a Public Servant was spent as a Judge. In those days Judicial Officers were selected from among the Civil Servants. Sir John Budd Phear, said to be one of the greatest Chief Justices of Ceylon, in 1879, shortly before he retired as Chief Justice, specially commended the work of Arunachalam to the notice of the Governor and the Secretary of State. He said that he knew of only two men in Ceylon who rose to the standard of what judicial officers ought to be; and they were Berwick and Arunachalam. The Governor then was Sir Arthur Gordon. He studied carefully the work of Arunachalam and appointed him over the head of about thirty seniors to act in the office of Registrar General and Fiscal of the Western Province. Despite protests the Governor who recognized merit had his way. This act of the Governor used to be pointed out in later times as an example of executive indiscretions favouring the minorities. May be some self appointed pure Patriot of recent times might say so even today. But today too, many out-of-the ordinary appointments are made, ostensibly no doubt due to the appointee's suitability on the grounds of so-called merit. But the only merit recognized today has something to do with their servile subservience to the powers that be and their self centered flexibility!

It might not be out of place for me to say here that in modern Sri Lanka it has become fashionable to say that the British favoured the Tamils. I personally do not think so. There was something in the Ceylonese Tamil man's religion and heritage, his language and literature, in his culture, in his environment both topographical and social, in his native talents, which made him far ahead of others less endowed in the early days. Even after Independence, after the Englishmen had left us, until the 'Sinhala Only Act' was foisted on the minorities and a different political climate was ushered in, if

you look at the successful candidates in any academic field, whether it was Medicine, Law or Engineering or Accountancy, Architecture or Clerical, the Tamil students did very well when the playing field was even. Perhaps it was because the Tamils took to education like ducks to water. There were no Britishers at that time to favour the Tamils. Today the world over wherever the playing field has been designed even, the progeny of the Ceylon Tamils are doing marvelously well. No Britishers are behind them favouring their progress.

Arunachalam became Registrar General and Fiscal of the Western Province owing to his remarkable talents. It stands to the credit of the Britisher that they looked for and recognized innate talent, never looking for abject servility and sycophancy.

I may again take this opportunity to point out that there is a tendency today to belittle and disparage the contributions made by the minorities to the general welfare of this country in its long history. Suffice to say compare our Public Service when its performance was exalted by the minorities which included the Sinhalese Christians, Muslims and others with the present Public Service run by almost a monolithic majority. Of course ex-Civil Servants like Dr. Sarath Amunugama, our genial Chief Guest, could be considered the exception rather than the rule! And we must not forget that he belongs to a by-gone age as evinced by the nomenclature Senior Minister!

After politics and rank chauvinistic majoritarianism were forced upon our Public Service by powerful politicians for selfish reasons, merit based public service based on universal values slithered away, the independence, neutrality and integrity of public service was defiled, efficiency and uprightness, honesty and hard work, humaneness and empathic understanding have sought pastures elsewhere.

In his new office Arunachalam showed remarkable administrative ability. The Fiscal's office soon ceased to be the cauldron of corruption and inefficiency. On his recommendation Fiscal's Office was separated from that of the Registrar General inorder to enable the holder of the office of the Fiscal to deal effectively with the reorganization of that Department.

Reorganization of the Land Registration Branch and the Registration of Births, Marriages and Deaths' Branch was an arduous task. Yet Arunachalam was able to rescue the Department from its deplorable condition. Let me quote what the 'Times of Ceylon' of that time said of the great work done by Arunachalam. (I quote)" *In the Registration Department chaos and corruption held merry sway when Mr. Arunachalam came to it. The registration of deeds was subject to infinite delay and harassment. There was no index worth speaking of and references to transactions and encumbrances affecting land were exceedingly difficult to ascertain. Fraud was rife and dishonest transactions often took precedence over genuine dealings and everybody's property and title were endangered. The records of the Department littered the floor of one particular room and most valuable documents which cannot be replaced, lay where no man but an interested clerk could lay his hands*

upon them. There was plenty of "baksheesh" exacted (we call it 'Pagaawa' these days) and little honest work done and yet the record room fees came to something like Rs.25000/- Nobody could tell where the money went to. It was another Augean Stables and no Hercules could hope to cleanse it. It was not lack of will but lack of knowledge. Mr. Arunachalam had a persevering mind. He sat by the side of the various clerks and patiently learnt their work. Then he took charge and launched his reforms. He stopped the unconscionable delays and dishonesty in the registration of deeds, secured a fair day's work from each clerk throughout the Island and reduced the lazy, overgrown staff. He would have none of the private practice and private fees in connection with official work. He re-organized the record room, appropriated the fees to the legitimate objects of the Department, recast the whole system, increased and set apart a special staff to keep the records, inaugurated a real record room with a system and an index, built fine shelves and with the surplus money derived from the fees he founded a Benevolent Fund which has now a funded capital of some Rs. 50000/- and which has saved many a clerk from the Chetty, disgrace and penury, relieved many a widow and orphan - it pays something like Rs.1000/- upon the death of a member- and conducted more than any grandmotherly scheme of philanthropy to make the clerks of the Department a thrifty, contented body of men. The same money also helped to establish a reading room and a library and generally to make the lives of the clerks lighter and brighter." I have quoted from the 'Times of Ceylon' report of that time copiously with a purpose. Many a Public Servant and Judge of recent vintage, have themselves been saddled with Departments and Courts respectively with the same deplorable conditions that Arunachalam inherited as Registrar General. How many of them could say "We have ourselves undertaken similar reforms"? We have much to learn from Sir Arunachalam, the able Civil Servant he was.

Sir Arunachalam as a Public Servant stands out as a beacon light to all conscientious Public Servants where so ever and when so ever posted.

The system of registration of deaths which Arunachalam put into force in the Towns of Ceylon was at that time unique in the Eastern Hemisphere. Having registered the deaths Arunachalam studied the statistics which many a Public Servant today ignores conveniently. In 1895 he drew the attention of authorities to the alarming death rate in the country. He ascribed it to the insanitary conditions in the slums. He therefore advocated the establishment of street lines, model tenements and a proper drainage system. The information that was so carefully collected, tabulated and compared by his Department, enabled the Government to know at a glance the true economic and social state of the country and adopt the necessary measures to reduce crime and disease.

The organization of the 1901 Census of Ceylon was entrusted to Arunachalam by the then Governor Sir West Ridgeway. He carried it out in an exemplary manner. The 'Times' of London described the Report published by

Arunachalam within a week of the enumeration as '*the most comprehensive authority on the ethnology of Ceylon and of its varied people, their history, their religions, languages and literature*'. The Editor of the 'Ceylon Morning Leader', Armand de Souza said in his newspaper thus—"The curious reader will find the report which introduces the Census of 1901 perhaps the most luminous dissertation on the ethnological, social and economic conditions of the Island. A Government official report would be the last document the public would care to read for beauty of diction. But in Sir P. Arunachalam's account of the history and religions of the Island in his Census Report would be found the language of Addison, the eloquence of Macaulay and the historical insight of Mommsen".

It could be said of Sir Arunachalam—*Nihil tetigit quod non ornavit*- that is, he touched nothing which he did not adorn. After all he was "*a classical and oriental scholar, a master of the English language and literature and brought to every task he undertook whether in literature, law or official work, habits of thoroughness and exactitude and a practical mind*" to quote Justice Moncrieff, acting Chief Justice presiding and speaking about Sir Arunachalam at a public lecture delivered by the latter.

Sir Arunachalam retired from Public Service in 1913 with a record of achievement unsurpassed by any officer of the Crown. His official career should ever be a source of pride to Ceylonese. But Sri Lankans today are a different breed to the Ceylonese of yesterday! We are not only changing road names but erasing all evidences of our ever having been Ceylonese. History too is being distortedly rewritten to suit the new Sri Lankan ambience!

After his strenuous labours in Public Service Sir Arunachalam would have been expected to seek rest and solitude to give himself up to philosophical study and contemplation which he loved so well. But he had dedicated his life to the service of his country. Freed from the shackles of office he was determined to place his exceptional gifts at the disposal of his countrymen. He started another career which was to be more vital for the Ceylonese than that in the Civil Service.

We see Sir Arunachalam showing interest in political study even during his College days in Cambridge University. When he became the President of the Ceylon National Congress in 1919 he declared— "*To me the Congress is the fulfillment of dreams cherished from the time I was an undergraduate at Cambridge*". This shows that a composite, unified Ceylon despite its multifaceted population was his dream and passion.

The riots of 1915 convinced Sir Arunachalam that the agitation for political reforms could not be delayed any longer. He made strong representations to the Governor urging the appointment of an impartial Commission to ascertain the true cause of the riots and to check the indiscriminate condemnation of the Sinhalese people. His brother Sir Ponnambalam Ramanathan undertook a perilous journey during those days of the First World War to ask the Queen of England justice for the Sinhalese. Such was the affinity between the two major

communities at that time. Am I not correct in describing the Ceylonese and Sri Lankans as different breeds?

On the 2nd of April 1917 with Mr.E.J.Samarawickreme in the Chair, Sir Arunachalam made an epoch making lecture on 'Our Political Needs'. Sir James Peiris referring to this notable event said (I quote) "*Although there were several agitators for political reform in Ceylon from time to time, the people woke to the necessity of persistent and organized agitation, only after Sir P. Arunachalam delivered his address on "Our Political Needs"..... I would ask especially those young men who are studying politics to read that lecture and cognate publications of Sir P. Arunachalam and treat them as a sort of political Bible*". I refer to the names E.J.Samarawickreme and Sir James Peiris with a purpose. They were the foremost Sinhalese leaders of that time. E.J.Samarawickreme was the President of the Ceylon Reform League and Sir James Peiris was the President of the Ceylon National Association. These Sinhalese leaders had made a demand of the British to grant territorial representation as the grand cure for the country's political and social maladies. The Tamil leaders were totally opposed to territorial representation. They knew that they would be engulfed by such changeover from communal representation as later events proved them correct. These leaders approached Sir Arunachalam. To allay the fears of the Tamil leaders and to reassure them Sir James Peiris and E.J.Samarawickreme addressed a letter to Sir Arunachalam. Inter alia the following paragraph appeared in that letter— "*We are prepared to pledge ourselves to actively support a provision for the reservation of a seat to the Tamils in the Western Province so long as the electorate remains territorial*",(unquote). That is, to assuage the fear the Tamil Association had of the Sinhalese taking control of the entire Island by virtue of their majority in the Legislature if territorial representation was brought into effect, they pledged to actively support a seat to the Tamils in the Western Province. On the strength of this pledge Sir Arunachalam pressured the leaders of the Jaffna Association to come within the fold of the Ceylon National Congress which they intended setting up amalgamating the Ceylon Reform League, Ceylon National Association and the Jaffna Association in order to make a common cause with the Sinhalese leaders. Sir Arunachalam pointed out to Hon. A. Sabapathy, the President of the Jaffna Association, that the assurance by these two responsible Sinhalese political leaders meant that the Tamils would have three seats for the Northern Province, two for the Eastern Province and one seat reserved for a Tamil Member in the Western Province in a Legislature which at that time was to have only 16 elected members. With Sir Arunachalam playing the honest broker the deal was put through. The two divergent groups were brought together into the Congress fold. The Ceylon National Congress was born on the 11th of December, 1919. Sir Arunachalam was acclaimed its Father and first President. The Ceylon Daily News claimed in an Editorial that the birth of the Congress marks (and I quote) "*the first great advance in the growth of democratic institutions in Ceylon. The Congress takes up the position of the only accredited*

mouthpiece of all classes. Those who have worked to bring it into existence have reason to be proud of their achievement. The first President of the Congress has been the great pioneer".

From a larger perspective no doubt Sir Arunachalam had acted properly and correctly. He had believed in the unity and brotherhood of man, in the fellowship of people and nations, in the integration of all racial, religious and linguistic groups into one organic whole. He had believed that all people who had made this Island their common home could co-exist as equal partners in a common polity unhampered by any trace or taint of racism, he had believed that the two principal linguistic communities were but the two eyes of Mother Lanka that together would see the same object. But he failed to recognize that his contemporary ambience and atmosphere, encompassment and environment, ethos and ethics could undergo drastic changes if a coterie of powerful politicians had ulterior motives and modalities.

No doubt Sir Arunachalam had been conditioned by the role and influence the English Language and Western Education have had on the contemporary Ceylonese intelligentsia. He failed to understand the perils and pitfalls inherent in a territorially elected unitary democracy. So long as English and Western Education kept the communities together, may be there was reason to expect a disparate society thrown together by the historic accident of foreign conquest and subjugation, to be moulded into a homogeneous society. But not so with a community waiting in the sidelines with an avaricious appetite for aggrandizement.

Soon a substantial measure of reform was granted by the British in the wake of a united agitation by all communities. The Official majority in the Legislature which from the beginnings of British rule had held a firm grip for over a century was to be superseded by the Unofficial majority. These Unofficial majority members were to be popularly elected. Communal representation which from the inception of British Rule had been the sole safeguard of minority rights now denounced as the cause for all national ills was replaced by territorial representation widely canvassed by majority leaders as the prelude to the emergence of a united and well integrated Ceylonese nation free from all taint of racialism or communalism. People it was said had secured for all time the whip hand of power. The Ceylon National Congress had become the chief spokesman of the nation. Once the grip on the polity was ensured by the majority community there was no need for the man from the so-called minority community. Sir Arunachalam was discharged and Sir James Peiris was voted President. But Sir Arunachalam paid high tributes to Sir James on his elevation to that position.

The elections were to be held under the new 1921 Constitution of which Sir Arunachalam was the principal architect. Everyone expected Sir Arunachalam to be announced as the candidate for Colombo. But the Senanayake Brothers, D.S. and F.R., put forward Sir James Peiris as the candidate. Arunachalam gracefully withdrew. Not that the Seat was important to him since he had for many years been a member

of both the Legislative and Executive Councils. But what of the solemn letters and pledges given by Sir James Peiris and E.J.Samarawickreme in order to persuade the Jaffna Association to come into the fold to constitute the Ceylon National Congress?

Sir James Peiris repudiated the pledge on the ground that he gave it as President of the Ceylon National Association and that now he was President of the Ceylon National Congress. Therefore he contended that he was no longer bound by his pledge. Seeing that there was objection to this type of prevarications from among the people of all communities the Congress directed the Sinhalese electorates to nominate only Sinhalese candidates for election. The new leaders of the Congress went further. They objected to the provision of any safeguards for the Tamils on the ground that **the Tamils like the Sinhalese were themselves a majority community**. In this regard M.Vythilingam, former Principal of Hindu College, Chavakachcheri who wrote a chapter on Sir Ponnambalam Arunachalam in his book in two volumes on "The Life of Sir Ponnambalam Ramanathan" has this to say- *"In saying so, Sinhalese leaders gave utterance to a solemn and stupendous truth, long since forgotten, that the Tamils, far from being a minority, have from remote ages been and continue to be a full-blooded majority in their ancient homelands, where their own kings and potentates had held unquestioned sway. It was when the evil genius of a foreign conqueror subdued the whole Island with its separate and sovereign peoples, pulled down age old national frontiers and for no other reason than his own 'supervisory convenience' made the Island a single political and administrative unit, that the Tamils became a minority in the conglomerate mass of the Island's population."*

C.E.Corea later in his Presidential Address to the Congress said "*On account of the undutifulness of these few* (meaning the then prominent members of the Congress including Sir James Peiris and E.J.Samarawickreme) **the Congress as a whole stands under the reproach of base ingratitude**". He made a forceful plea on behalf of the Tamils. He said "*The Tamils only asked for equal treatment in that common family of equal brotherhood. They said that though their territory was small and their numbers few, they should not be rated below their brothers. They were absolutely and indisputably right. They also said that, if there were to be given safeguards to minorities, the Tamil minority in Colombo which was a community considerable in numbers, which played an important part in the political, economic and social life in Colombo should be safeguarded. If Europeans in many towns needed to be safeguarded, they said, so did the Tamils in Colombo. Again they were absolutely and indisputably right*". He went on to say that "*the Colombo Tamil Seat was beyond all doubt a minority safeguard*".

This act of the then powerful Sinhalese leaders though it had vociferous critics among the Sinhalese themselves created disillusionment, despair and embitterment in Sir Arunachalam. His cherished hopes of building up a free and united Ceylon were dashed to the ground. Again let me quote from Mr.

Vythilingam's Book – “*It now dawned on him that all the fierce protestations of national unity and solidarity, of equality and fraternity and liberty for all, were mere claptrap, a ruse to beguile the unwary minorities into accepting a majority dictatorship.*” How true those words are! This trend of beguiling and terrorizing the minorities including other unyielding socio-political groups to accept a majority dictatorship had progressively gone from then on until the present days with Pan Sinhala Cabinet, Sinhala Only Act, avoidance of our Appellate Court to determine the validity of the Sinhala Only Act in Kodeeswaran's Case when the Original Court found it ultra vires the Constitution , by Pogroms and riots to displace minorities from southern areas, planned colonization of North Eastern Provinces with those from the South without giving first preference to the people of those Provinces, promulgation of the 1972 Constitution despite the refusal of the minority parties to participate, removing even the minimum safeguards for minorities provided by Article 29 of the 1948 Constitution thus compromising the secularity and neutrality of the Independence Constitution, Standardisation to prevent large scale minority entry into the Universities, and the use of the armed might of the State on its citizens.

In recent times we see the end of the civil war in Sri Lanka having a profound effect on the office of the President and the devolution debate. While it was earlier debated that the executive presidency should be abolished and the State's powers must be shared by the majority with the minorities the end of the civil war had ushered in a new era. The defeat of the LTTE has provided an opportunity to reaffirm the country's commitment to the need for the continuation of the executive presidential system and the rationale behind the 1978 constitution which since the coming into effect of the said constitution was in doubt. This is visible in the passing of the 18th Amendment which has further centralized power in the Executive Presidency.

On the devolution front, 18th of May 2009 has brought regression to the debate on devolution of powers. No more is the necessity felt that devolution to the minorities is necessary. This shows that the military strength and weakness of the LTTE reflected decisively on the constitutional forms of devolution that were under consideration by the State throughout the warring period. There was never a heart to give.

This feigning footwork in politics seems to characterize our leaders then and now. In an interview with the *Times of Ceylon* on 14th December 1921 Sir Arunachalam said – “*My feeling is one of profound distress*”. He went on to say that that the goal of responsible government cannot be reached unless there is mutual trust, harmony and co-operation between the various sections of our Island population. He further said that a blow had been dealt to the trust of the Tamils in the Congress and its leaders which spread to every other minority who realized that they would be dealt with in the same way.

Soon he founded the Ceylon Tamil League having all his life spoken of ‘*the unification of the diverse peoples and races of the Island into one compact and coherent whole, binding them all together in one common loyalty, one common patriotism, while each remained true and loyal to its own heritage and tradition.*’ Of course Tamil audiences heckled him mercilessly at many meetings he addressed them thereafter. He soon died a sadder but wiser man. But the fact that he was able to understand reality and retrace his steps to try and discover a way out of the impasse created by him in pressurizing the Tamil Association to come into the fold of the Congress, when he was reaching his life span of three scores and ten on this earth spoke well of his integrity and at the same time his public spiritedness and dogged determination.

So far we have seen the Public Life of Sir Arunachalam both as a public servant and a politician. Let us now examine the fertile role that Religion and Philosophy played on his life.

In 1919 Sir Arunachalam contributed the inaugural message to his countrymen published in the first issue of the Ceylon Daily News where he said as follows- “*In our zeal for public reform we must be on our guard against making it an end. We seek it only as a means to an end. We seek it not to win rights but to fulfill duties – duties to ourselves and our country.....People like individuals have each a divinely appointed end, a distinct task to perform*”. He continued “*I look to our youth to spiritualize public life and I believe they will do it. They will each seek his own well being in the well being of all, will identify his own life with the life of all and his own interest with the interest of all. They will lay at the feet of our dear Motherland the love-offerings of passionate service. They will work in unity*” These memorable and inspiring words would correctly describe his vision and passion in life. His passion was to do service to mankind as his designated duty and his vision was unity of mankind in diversity. The concepts of duty and dharma were foremost in his mind. He had been attracted by the Eastern Ideals though he received primarily a Western Education. It may not be out of context to examine the Eastern and Western Ideals here, especially when dealing with the life of one nurtured in both outlooks. The philosophic background of these outlooks is what I wish to impress upon you.

The Eastern Ideals based on the wisdom of the ancient saints and sages were lost sight of and overwhelmed and submerged by the Western Ideals based on the Rights of the Individual after the Colonial powers took control of the countries in the East. From the middle of the 18th century number of changes took place in the West. In England the feudal system got shaken up. In France the system fell with a crash under the might of the French Revolution. Such sudden or gradual breakdown brought about in the West a rapid growth of the mundane mind dealing with concrete objects. This was the reasoning mind, the questioning mind, and the so called scientific mind. This mind takes for granted the “I” principle or the ahamkara which sees differences everywhere. It distinguishes the “I” and the “you” and this separateness gets stronger and stronger .The strengthening of the feelings

of the personal self started growing on the basis "I am myself", "you are yourself", "This is mine", "That is yours" and so on. From this was born the Ideal of the Individual. Man was looked upon not as a part of the whole, a part of the Universe, but as an independent man, as a self reliant, self dependent being not depending on others but standing by himself with a right to exercise all his powers for his own advantage. The society thus became a group of self reliant, isolated individuals. Then the question arose what of the society in which such individuals lived. Jean Jacques Rousseau provided the answer with his Social Contract Theory. He said "Man is born free". Therefore none may command him except with his own consent." Might was Right" was the corollary of Man being born free. If all are born free the strongest must survive and his might becomes the right. But even the strongest can sometimes get weakened. He might get old or feeble or diseased and weak. So Rousseau formulated the theory of a Social Contract. What that meant was that a man can give up some of his natural, inherent rights to do as he pleased to the society on a contract. That is in exchange for the protection of his other rights, man would not take from others by force when he was strong, if others would protect him in the enjoyment of his possessions when he was weak and feeble. That was how the modern jurisprudence grew – on a contractual basis. That is "I shall not murder" or "I shall not steal" in exchange for the society too not murdering me nor robbing me and further the society punishing the one who murders or robs me. The entire fabric of laws were built upon the theory of mutual agreement. No person may be ruled except with his consent was the basis of democracy. No person may have part of his property taken from him as taxes except with his own consent was another facet of democracy. The Policeman came in under the Social Contract. Normally if someone robbed you, you had the inherent right to knock him down and seize back the stolen goods. But now since the society looked upon you under this social contract you were asked to send for the Policeman.

Thus the Rights of Man formed the basis of the Declaration of Independence by the American Colonies from the British Crown. It formed the basis of the French Republic. Thomas Paine's famous "Rights of Man" became the battle cry of English Democracy too. So the ideal of the strong, free, independent man in whom various rights were inborn, inherent, incorporated became the foundation for the Western Ideal. Such an Ideal is not quite understood by the Easterners. They do not realize that to an Englishman, an American or a Frenchman on account of the historical conditionings they went through, tyranny and oppression are intolerable outrages. Such qualities on the part of the Governors are an insult to their personal dignity, to their self, to their pride of individuality. It is so even now. Our heads of States do not seem to appreciate this facet of Western orientation.

There was a sense of Egoism in this orientation. The citizen enlarged his "I ness" and "my ness" to include his country as "my country". This enlargement transformed into a militant Ideal. Thus the West became famous during the last three centuries for men of action rather than saints, sages and

philosophers. The militarism in their thoughts fanned the aggrandizing spirit and arrogance in their attitudes. The habit of looking down on all other countries and carrying their own ways of life everywhere made the English for example a much disliked Nation. There was no doubt a time when the Sun never set on the British Empire. The Ideal of the free, independent, self reliant man standing apart took control not only the Englishman's imagination but almost the entire Western Civilisation. In such an attitude there was the seed of separatism, there was the seed of conflict, there was the seed of warring factions pointing towards disharmony. When the "I" Ideal grows it must conflict with similar egotistic Ideals of another. Thus you will see that the Ideal of free, independent, self reliant man of the last three centuries had the characteristics of selfism which invariably led to war and disharmony. The only Peace and Harmony that might be countenanced by such culture would be one built on tolerance.

'I don't like you' 'I don't believe you' 'I don't understand you' and 'I don't trust you' but I will tolerate you so that we could keep the peace. This type of peace is not genuine. It is not built upon understanding nor mutual respect. Thus the individualistic Ideal built up selfism which is not conducive to Peace and Harmony.

I must confess many an Eastern Country in the hands of leaders oriented in the Western Ideals or desirous of aping the West, is fast becoming more Western in its attitudes, assertions and belligerence.

The Eastern Ideal nurtured by our ancient saints and sages has been over shadowed by outside influences.

But Sir Arunachalam for one was appreciative of the Eastern Idea.

The Eastern Ideal is embodied in one word. And that is the word "Dharma" which in English due to the want of a better word could be translated as Duty. This Ideal is basically a by product of the Hindu Way of Life. The fundamental teaching of the Hindu Religion was Unity. Core of Hindu thought was that there was but One Existence in which all beings are rooted. However varied the appearances, however different the forms and structures all such differences branch out from a single trunk. Modern sub atomic researches have now confirmed the correctness of such an outlook. What it meant was that each person was but a part of a whole. Such a person was not independent. He or she was a part or portion of a vast interlinked and interdependent order. Such person was not as the Westerners thought born free. On the contrary he or she was born into numerous obligations. Thus the happiness of the individual could not be divorced from the happiness of the society. It was upon the harmony and due integration of the parts that the whole was able to be happy and contented.

Thus an individual existed not for himself nor his separate ends. He existed for all and for the common ends. It is like a finger in a hand. It is part of the body. It exists in the body for the use of the body. A finger cannot call itself free to do as it pleased. It existed only for the body. So too Man was part of the larger society. If you think otherwise it would be the outcome of the illusion of separateness.

Under such a view of man and society it was but natural to expect quarrels and controversies. It is only the person who is duty conscious who could adjust to his environment properly.

Sir Arunachalam's life reflects the Hindu ethos and ethics. He worked for the unity of mankind, integration of disparate groups. He had a vision for the Ceylonese nation. But when he found that such vision was not subscribed to by a group of selfish individuals who only paid lip service to such a vision only to further their parochial ends, Sir Arunachalam did a rethinking about his norms and actions. The formation of the Ceylon Tamil League was the outcome of such rethinking. When the Kaurawas would not part with any portion of the State power they had surreptitiously acquired unto themselves, the concept of Dharma and Duty demanded war by the Pandavas. Even though Sir Arunachalam formed the Ceylon Tamil League his goals and ideals still remained noble.

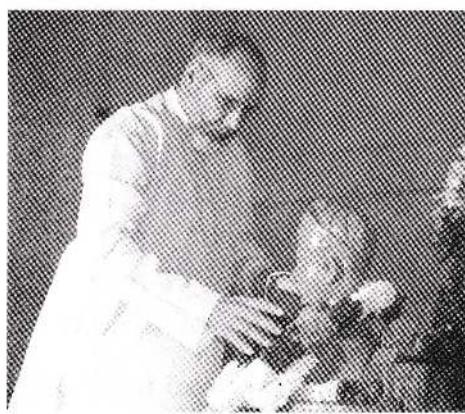
He said at the second General Meeting since the inauguration of the Ceylon Tamil League as follows- "That does not mean that we are to be selfish and work only for the interests of the Tamil community. Who have done more for the welfare of all Ceylon than the Tamils? Who has fought more vigorously for the welfare of the Sinhalese? In the 'dark days of 1915' when our Sinhalese brethren were in distress and helpless who came to their rescue but the Tamils....? '.....the Tamils are not going to abandon the

proud duty and privilege of service to all our brothers of every race and creed.' But he continued and what he said then were almost prophetic - "**But we do object strongly to being bullied and terrorized, we object to being under dogs of anybody. We mean to make ourselves strong to defend ourselves and strong also to work for the common good.....We cannot any longer afford to be apathetic**".

What we find in Sir Arunachalam's life is that he believed that means and ends must both be noble. Wrong means leads to wrong and adverse repercussions. Noble means, noble ideas, noble actions must certainly have noble consequences. Even when others resorted to deception and deceit though he felt sorry for them he did not thereby lose faith in his paramount duty of working for the common good. He brooked no ill-feeling towards those who let him down. Yet he was not prepared to be terrorized and subjugated. He was not daunted by the ephemeral incidents of life. It was his religion which guided him whether it was during the days of his Public Service or later when he was in the midst of politics. Religion moulded Sir Ponnambalam Arunachalam. In that respect it was a life of Religion to Public Service!

I thank the organizers for giving me this second opportunity to dwell upon the life of an extraordinary Ceylonese human being.

**கிளங்கை உல்லாசப் பயண நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் 2011.01.09ஆம் திகதி நடைபெற்ற
சேர் பொன். அருணாசலம் அவர்களின் 87வது நினைவு தின நிகழ்வு**

கிழக்கு மக்களுக்கான மாமன்றத்தின் நிவாரண உதவிகள்

கிழக்கில் யழை, வெள்ள அளர்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக மாமன்றம் அனுப்பிவைத்த நிவாரணப் பொருட்களை மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் யன்றத்தினரால் யக்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது.

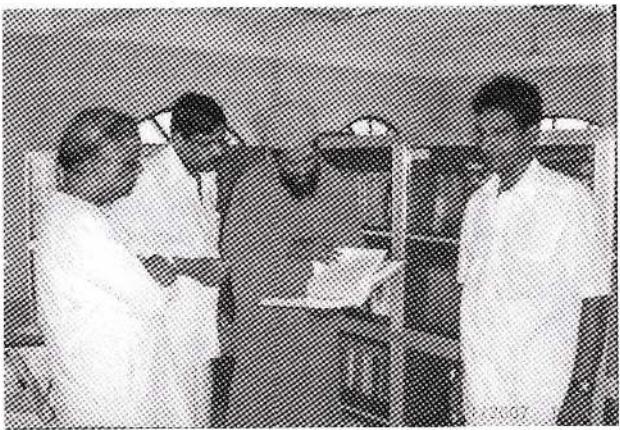

கிழக்கில் யழை, வெள்ள அளர்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக மாமன்றம் அனுப்பிவைத்த நிவாரணப் பொருட்களை அடையாடிவெல்லு பிரதீச இந்து யாமன்றத்தினரால் மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது.

கிழக்கு மக்களுக்கான மாமன்றத்தின் நிவாரண உதவிகள்

கிழக்கில் மழை, வெள்ள அளவுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக மாமன்றம் அனுப்பிவைத்த நிவாரணப் பொருட்களை ஆஸையடிவேங்கு பிரதீச இந்து மாமன்றத்தினரால் மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது.

மாமன்றத்தின் மாழ் பிராந்திய பணிமனைக்கு வருகை தந்திருந்து (இடபிருந்து வலமாக) உலக சைவப் பேரவையின் பொருளாளர் திரு. ஜி. ஜெயராஜ், உலக சைவப் பேரவையின் தலைவர் சிவத்திரு யோகானந்த அடிகள், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம் இணை அடிகள் தவத்திரு கந்தரமுராத்தி தமிழரான் கவாமிகள், உலக சைவப் பேரவையின் செயலாளர் கலாநிதி சான். ஏ. சண்முகவுடவேல், உலக சைவப் பேரவையின் துணைத் தலைவர் திரு. முருகு இராமலிங்கம், மாமன்ற துணைத் தலைவரும், சமூகநலன் குழுத் தலைவருமான விடைக்கொடிச்செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா ஆகியோர் முதலாவது படத்திலும், இவர்கள் இங்குள்ள சைவ ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் நூல்களைப் பார்வையிடுவதையும், அருகே மாமன்ற மாழ் பிராந்திய பணிமனை நிர்வாக அலுவலர் திரு. வீ. ஜெயசிங்கம் அவர்களையும் இரண்டாவது படத்திலும் காணலாம்.

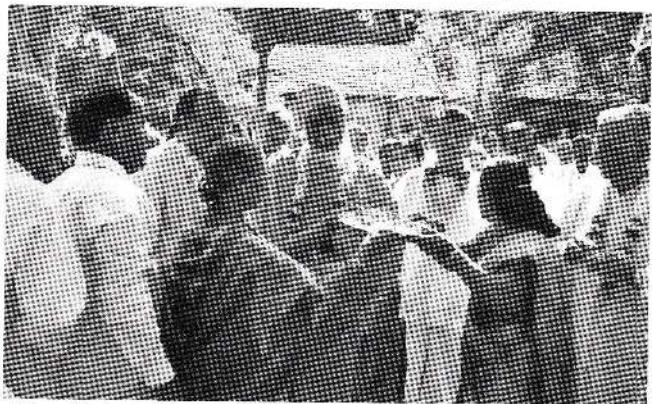
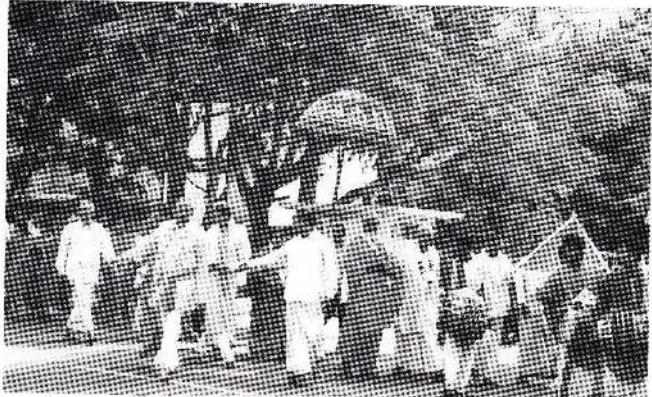
மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ சங்கமான வெளுநியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் மாமன்றத்தின் அனுசாஸனாயுடன் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கலாசார அன்னதான மண்பத்திற்கு கடந்த டிசெம்பர் மாதம் (2010) விஜயம் செய்திருந்த இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன், உதவிப் பணிப்பாளர் திரு. எஸ். அநிருத்தனன், மாமன்ற சமூக நலன் குழுத் தலைவர் விடைக்கொடிச்செல்வர் சி. தனபாலா ஆகியோருடன் ஆலய பரிபாலன சபையினரையும் படத்தில் காணலாம்.

தொலைக்காட்சிப் பெட்டி அன்பளிப்பு

சந்தேகத்தின்போரில் மகளீன் சிறைச்சாலையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் இளைஞர்களின் பொழுது போக்கிற்காக மாமன்றம் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியொன்றை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளது. மாமன்ற உதவைவரும், சமூக நலன் குழுத் தலைவருமான விடைக்கொடிச்செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா சிறைச்சாலைப் பொறுப்புதிகாரியிடம் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை வழங்குவதையும், அருகே திரு. தே. கிரிதரன் மற்றும் சிறைச்சாலை உத்தியோகத்தர்களையும் படத்தில் காணலாம்.

வவுனியா அன்னதான கலாசார மண்டபம் திறப்பு விழா (22.10.2010)

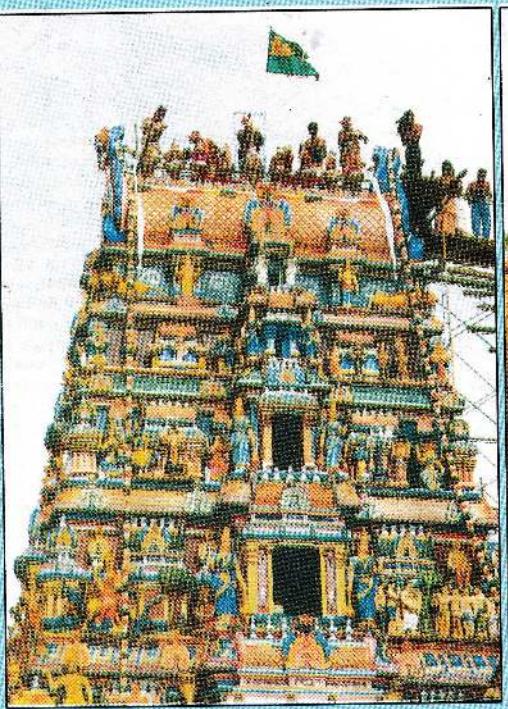
பிரமுகர்கள் ஊர்வலமூக அஸைத்துவர்ப்பட்டி வரலேஷ்ரகப்படிவதைக் காணலாம்.

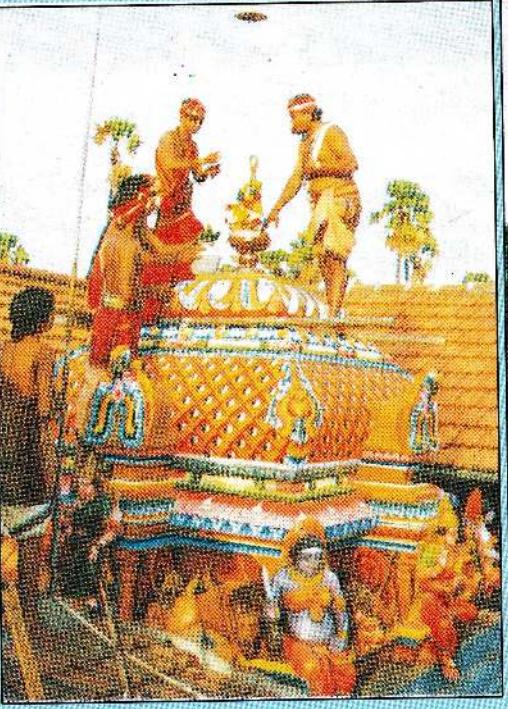
முதலாவது படத்தில் நல்லை ஆதீன முதல்வர் பூநிலபூரி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசுபந்த பரமாசாரிய கவாமிகள் நந்திக் கொடி ஏற்றிவைப்பதையும், மாமன்ற சமூக நவள் குழுத் தலைவர் வினாடக்கெட்டிச்செல்வர் சின்னத்துவர் தனபாலா, பூரி சிந்தாமணி விநாயகர் ஆஸை பரிபாலன சமூப செயலாளர் திரு. ஞா. கேதீஸ்வரன் ஆகியோனரயும், மாயன்ற பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் உரையாற்றுவதையும், இரண்டாவது படத்தில் நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஆகியூர வழங்குவதையும், அருடீக மாமன்றத் தலைவர் மனிதநீயர் வி. கயிலாசபிள்ளை, மாயன்ற முகாஸமைப் பேரவை உறுப்பினர்கள், இந்துக் குருமார்கள் ஆகியோனரயும் காணலாம்.

மாமன்றத் தலைவர் மனிதநீயர் வி. கயிலாசபிள்ளை, மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன், மாமன்ற உப தலைவர் திரு. எஸ். ரி. எஸ். அருளானந்தன், மாமன்ற முகாஸமைப் பேரவை உறுப்பினரும் மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆவயங்களின் ஒன்றியத் தலைவர்நுமான வைத்தியகலாநிதி மு. கதிர்காமநாதன் ஆகியோர் மங்கள விளக்கேற்றுகின்றார்கள்.

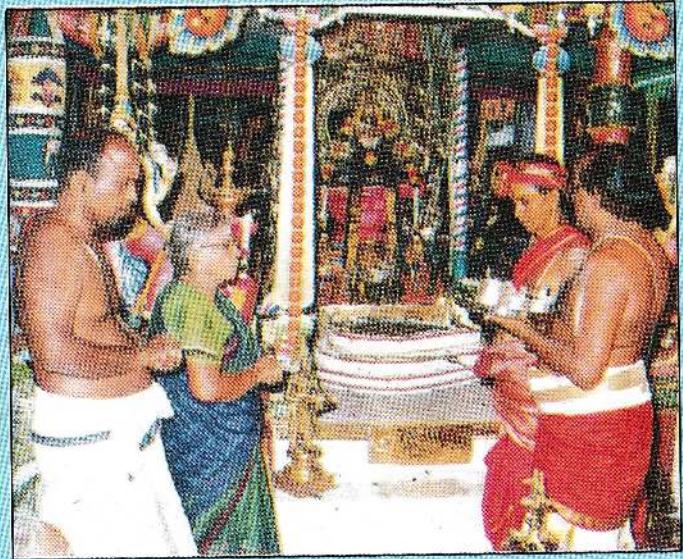
இராஜகோபுர கும்பாபிஷேக நிகழ்வு (1997)

ஸ்ரூவஸ்தாள ஸ்தாபி கும்பாபிஷேகம் (1997)

தூர்க்காடேவியின் திருமஞ்சம்

பிரதான கும்பத்திற்குப் பூஜை (1997)

தேவஸ்தான அன்னதான மண்டபம்

சிவத்தயிழ்ச்சிகல்வி ஆய்வு நூலகம்

தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்